Astra
LA SUMADORA MES MODERNA COMPLETA I PERFECTA:
V. GUILLAMET
BARCELONA: Rda. Universitat, 31
MADRID: Av. Pi i Margall, 11

LA PUBLICITAT

ANY L. — NUM. 16.792. — PREU: 10 CENTIMS — BARCELONA, DIMECRES, 18 DE GENER DE 1928

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: PLAÇA DE CATALUNYA, 3.—TELEFON 1451-A — TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARÀ, 11 I 13.—TELEFON 1916-A

LET CONDENSADA EL PAGÈS

CRONICA

L'Alemanya democràtica

Contra l'opinió dels qui anunciaven una més o menys pròxima restauració de la monarquia a Alemanya, nosaltres sostenim, ja fa temps, que la República germànica està consolidada. Podran venir noves crisis interiors o internacionals; la política alemanya podrà prendre noves direccions arriscades. Però no creiem en la tornada del règim imperial, i encara menys en la reaparició dels Hohenzollern. Hi havia un excés de suspicàcia en els polítics i en els periodistes dels països aliats que parlaven d'un complot permanent, per a posar altra vegada al capdavant de l'Estat la dinastia caiguda. A mesura que passen els anys, s'allunya la possibilitat d'una restauració. I pot comprovar-se que cada dia minva el nombre dels que, a França sobretot, s'entossudeixen a veure, per sota de la gorra frígia de l'Alemanya republicana, la punxa del capell imperial.

Quan el mariscal Hindenburg va ésser elegit president de la República, els qui anunciaven la restauració imperial van creure que aquell fet venia a confirmar decisivament llurs prediccions. Al cap de pocs mesos es va veure que l'elecció d'Hindenburg, tot essent poc agradable per als partits més autènticament republicans d'Alemanya, no tenia l'abast que al primer cop d'ull se li podia atribuir. No s'ha confirmat del tot l'absoluta neutralitat del president davant els problemes de la política interior; però tampoc pot dir-se que el vell mariscal hagi fet servir la seva magistratura per a preparar la tornada de l'ex-Kaiser o de l'ex-Kronprinz.

Els principals personatges polítics de l'Alemanya d'avui coincideixen a considerar com a sòlid el règim actual d'Alemanya. En aquest punt són remarcables les opinions dels polítics germànics del centre i de l'esquerra. El recel que alguns d'aquests homes podien tenir respecte a les intencions de la dreta s'han esvaït o almenys s'han afeblit considerablement. És de suposar que la devoció monàrquica persisteix en molts elements de la dreta alemanya; però és una devoció íntima que no es tradueix en el propòsit d'anar, en un esdevenidor pròxim, al restabliment del règim enfonsat.

Són especialment interessants les declaracions que han fet aquests dies el ministre d'Afers estrangers Stresemann i el ministre de l'Interior Koch. El primer, les idees moderades del qual són prou conegudes, ha dit, en un article que publicà diumenge passat el *Sunday Chronicle*, de Londres: "No hi ha ningú, a l'Alemanya d'avui, que lluiti a favor de la restauració de l'antic estat de coses, puix que els errors i les febleses de l'antic règim han estat massa clarament demostrats". Igualment categòriques han estat les paraules de Koch, cap de la minoria demòcrata del Reichstag, en ocasió de la seva recent estada a París. "Puc afirmar — ha dit — que el poble alemany, en la seva gran majoria, s'ha adherit definitivament a la República i a la democràcia... Avui, el poble alemany ha comprès que, havent desaparegut l'antic règim, té el deure de sostenir els governants que s'han situat sobre el terreny de la democràcia." El ministre tudesc ha fet, en forma una mica paradoxal, un paral·lel entre l'actitud del president Ebert i la del president Hindenburg. "Una prova de la potència conservatriu de la idea democràtica — ha *declarat* — és que Ebert, sortit del socialisme, ens ajudà a mantenir el règim econòmic modern, i que Hindenburg, sortit de l'antic règim, ens ajuda a protegir la Constitució republicana."

Les paraules i els fets dels polítics i els governants de l'Alemanya d'avui donen la sensació que el nou règim és fort, estable i durador.

A. ROVIRA I VIRGILI

Paraules al marge

NOTA FOLKLORICA. — Anys enrera, en una excursió al Puig de Bassagoda, mentre vorejàvem les canals de Sant Aniol, d'aigües profundes i verdoses, vàrem veure al cim d'un espadat d'uns 120 metres d'alçària una creu de ferro. Com ens la miréssim amb atenció, un home que ens acompanyava va dir-nos que allí hi havia el "Salt de la Núvia". El nom evocava una tragèdia que s'endevinava tot seguit.

De les explicacions, una mica incoherents, que va donar-nos el nostre company de ruta, vàrem deduir que uns nuvis venien de casar-se, muntats a cavall i escortats pels "espaders", com era costum, encara no fa gaires anys, en els casaments d'aquelles altes i solitàries contrades.

D'"espaders" n'hi solia haver un per al nuvi, un altre per a la núvia i un tercer per a la sogra, el qual menava el cavall que portava la roba de la núvia i unes gallines d'ofrena. Llur missió era anar a casa de la núvia a preguntar-li si estava disposada a complir la paraula de casament, acompanyar els novells casats i portar-los una tassa de brou quan eren al llit. Mentre els acompanyaven, amb gran cridòria, disparaven llurs escopetes, i de vegades s'espantaven els cavalls i algun cop rodolaven cingleres avall.

Els nuvis de la nostra història havien estat avisats del perillós que era passar a cavall per aquell camí obert entre cingleres: illusionats com estaven, no en varen fer cas. Sobtadament, va sentir-se un crit paorós: la núvia havia caigut del cavall i s'havia estimbat. El nuvi agafà en els seus braços el cos inanimat de l'estimada, que tenia els ulls oberts d'esglai i en els seus llavis el somriure d'una felicitat promesa que no havia de gaudir.

Hom va dir-nos també que el nuvi va emportar-se'n el cadàver, que durant molt de temps va córrer d'ací d'allà, com un foll, els ulls desencaixats i la cabellera al vent, i que després va desaparèixer i no se'n va saber mai més res...

LA TORRE DE GIRONELLA. — El viatger espiritual que recorre la nostra terra haurà vist, algun cop, les ruïnes de Gironella, a Girona. Aquests enderrocs semblen més imponents encara del que són, si des d'allí dalt contemplem el paisatge de Sant Daniel, la tan renomenada "Vall umbrosa" dels antics.

En pocs indrets s'escaurà un paisatge tan idíl·lic i tan suau. Hi ha tota una gama de tons verds, grocs i rogencs que enamoren, uns camps de línies fines, que s'endevinen conreats amb amor, i unes muntanyetes coronades de pins. A sota, un convent de benedictins, silenciós i plàcid, amb un gran hort ple d'arbres fruiters i un claustre que deu ésser una delícia de recolliment.

L'esguard s'extasia en la contemplació d'aquest paisatge. Però si, acabat, alceu els ulls cap a la torre de Gironella, us semblarà encara més fosca, més imponent i més dramàtica —potser amb un dramatisme una mica teatral—. I trobareu inversemblant que, tenint als peus aquelxa Vall d'ègloga, que sembla feta per a estimar-se, els homes volguessin exterminar-se un dia, els uns als altres, en la fúria del combat, en aquests mateixos paratges!...

UN NOU NOVEL·LISTA. — Ens queixàvem temps enrera de la crisi de la novel·la i de la manca de novel·listes a Catalunya. Els mestres gloriosos de la nostra novel·lística anaven a quedar sense successió. Hom remarcava amb alarma que hi havia, en canvi, un nombre de poetes cada dia més excessiu. La publicació d'algunes novelles ben rebudes, com la "Història gris", de Miquel Llor, va esvair ben aviat aquests pessimismes exagerats.

Per què ho recordem avui? Perquè acaba de revelar-se un altre novel·lista jove, que ja havíem admirat en contes i narracions curtes: Tomàs Roig i Llop. En la seva novel·leta "La noia de bronze", d'un realisme colpidor, hi ha un vigorós temperament de novel·lista i qualitats admirables de prosista que domina senyorívolament l'idioma.

Ho assenyalem amb joia: amb la mateixa joia, per exemple, amb què fou rebuda, ara deu fer uns vint anys, la forta novel·la "Josafat", de Prudenci Bertrana.

LA PENOMBRA DE LA HISTORIA. — La divisió italiana del general Pino anava desorientada, el 21 de juny del 1809, cap a Llagostera, quan, a l'entrada d'un bosc, va trobar una velleta escabellada que fugia, amb l'esglai de la guerra reflectit en el rostre.

La velleta, creient que la divisió era espanyola, assegurà al general Pino que aquell era el camí de Llagostera que ell cercava i àdhuc va oferir-se a acompanyar-lo cap on eren els francesos "incrèduls", als quals malví, dient que donaria de bona gana la vida per exterminar-los.

Un cop al pla, varen veure sobre un coll l'església de Llagostera, plàcidament voltada de cases, com un vell pastor, colrat pel sol, domina la ramada que té als seus peus, i aleshores la bona dona, en sentir la parla estranya dels soldats, va comprendre que s'havia equivocat i es posà a plorar desesperadament, amb grans sanglots, mentre el general Pino s'allunyava indiferent amb la seva escorta.

Vaccani, que anava amb la divisió italiana, diu que la dona de Llagostera va recordar-li "el que de les antigues espanyoles en la guerra de Roma es conta: haver lluitat amb més energia que els marits; haver preferit la mort a la presó; haver elles mateixes, amb valor ferotge, tret la vida a llurs fills, encara petits, creient que aquesta tracte era força més humà que fer-los créixer en l'esclavatge; haver, en un mot, nodrit sempre amb l'exemple i amb el consell l'odi nacional contra l'estranger."

Aquestes figures de penombra de la història, com la pobra dona anònima de Llagostera, escabellada i fugitiva, fan sentir a vegades, potser amb més intensitat que els grans personatges i els heroics cabdills, tot l'horror de la guerra que flagella els pobles i els anorrea.

CARLES RAHOLA

Full de dietari

SIMPLISME I COMPLICACIO

Obligacions professionals m'han obligat a llegir — i en part a rellegir — el teatre de H. R. Lenormand, autor que gaudeix d'una immensa voga a l'Europa Central, més encara que en els països de llengua francesa. Cap obra seva no ha passat encara els Pirineus; espero que aviat aquesta incomunicació, que, certament, no ens honora, serà rompuda...

Però no és d'això del que volia parlar-vos. El teatre de Lenormand, edificat sobre tesis freudianes, o almenys concomitants amb el freudisme, posa la inexistència d'homes íntegrament bons i d'íntegrament dolents. No és cap novetat? Certament aquest postulat en els tractats de psicologia, en els llibres religiosos, àdhuc en l'aforística popular, tenia des de temps immemorial una certa beligerància. Però en el teatre no apareixia, en general, amb gaire netedat ni vigor. Hom hi solia triar, més destriats que l'oli i l'aigua, l'heroi i el traidor, l'àngel i el dimoni. L'ambició de Lenormand ha estat precisament, girant-se d'esquena al teatre de caràcters i al teatre d'idees, donat en forma escènica la pugna dels desigs inconfessats i inconfessables contra els desigs elegants i honorables. Ell ha volgut provar-nos, mitjançant els recursos teatrals, que l'home es doble, que l'home és una mixtura de bo i dolent, de claror i d'ombra... I que àdhuc en els sentiments tradicionalment imaginats com més nets i rectilinis — com és ara el sentiment maternal — hi ha la terrible barreja.

No sé com lligarà aquesta temptativa de complicació amb un tarannà implista, força estès en aquestes latituds: el tarannà que es complau establir contínuament divisòries: aquí els bons, aquí els dolents, aquests senyors són els bons, aquells són els dolents...

CARLES SOLDEVILA

Breu història de l'Almanac de Gotha

Quan començà la seva publicació aquest almanac saxó no tenia altra finalitat que l'entreteniment; així és que portava un subtítol que deia: "per a ús de l'entreteniment". Però a penes tenia vint anys que ja ensenyava "la manera de saludar i demostrar el respecte" i "els diferents desigs a expressar quan hom estornuda". Més tard va agafar més aparença, i a trenta anys ensenyava l'art de fer "declaracions d'amor en diversos pobles".

Aquest era el costat poètic, però en tenia també un altre de realista en publicar "les cotitzacions del pernil fumat de St. Petersburg" i "els preus corrents de la cervesa de Saxònia".

Però començaren els esdeveniments del final del segle XVIII, i aleshores, adéu, declaracions i pernil! Fins les paraules "per a l'entreteniment" desaparegueren del títol, i des del 1793 aquest títol diu que des d'aleshores aquest almanac serà "solament útil". Es que aleshores ja no hi havia temps per a distreure's.

Amb el segle XIX l'almanac de Gotha es fa exclusivament genealògic, diplomàtic i estadístic. Hom deixa que la gent estornudi com vulgui i les declaracions d'amor són lluny. Des de 1815, en la pau de les restauracions, publica cada any els retrats de les persones imperials i reials i dóna la història de les grans cases europees. Emperadors, reis, prínceps, sobirans i llurs corts ocupen el llibre anual saxo-coburguès.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

Aquell sistema!

Aquest bran escriptor, que té per nom Esclasans, que tan fogosament entrà en la palestra literària i que tan de pressa ens ha decebut, acaba de publicar quatre consideracions sobre els odis literaris. Aquestes quatre ratlles valen la pena d'ésser comentades, mal sigui per pudor: per tal que no sigui dit que el nostre món intellectual inadverteix la barbàrie intellectualista quan aquesta es produeix.

Els odis literaris, ideològics o metodològics haurien engendrat, segons diu Agustí Esclasans, "un desencaix entre l'art que podríem dir-ne de vocació i l'art de professió". ¿Què vol dir aquest "desencaix"? Vol dir divorci, diferenciació específica? Aleshores això és un fet etern i universal, arxisabut, el qual no calia ni assenyalar, però que es produeix a la inversa: són les incompatibilitats ço que engendra els odis intellectuals. Seguidament, però, i com una conseqüència, la il·lació de la qual amb la frase anterior, no es veu per cap cantó, Esclasans afegeix: "Ha calgut àdhuc inventar per damunt de l'art en general, l'art "pur", com si diguéssim una mena d'art que és més art que l'art a seques..."

Així estem? Agustí Esclasans, que ens ha calgut de l'Olimp com un redreçador, ignoraria que els homes practicaren sempre un art pur alhora que un art aplicat? Així ho sembla quan diu immediatament: "I, encara, dintre l'art de professió, caldria i cal fer la part de l'art "artístic" i de l'art industrial". Creu, potser, el nostre preopinant que la literatura de propaganda, la notarial, la de proselitisme, la literatura política, etc., per exemple (per parlar només que de l'art literari) és el mateix que la literatura de Racine, de Leopardi o de Cervantes? ¿No creu que aquests dos gèneres són antípodes, que l'un és impur, o, si es vol, industrial, mentre que l'altre és pur o "artístic", segons la seva curiosa qualificació confusionista?

Encara Esclasans ha oblidat d'escandalitzar-se d'una altra classificació artística, la qual convé particularment a les arts plàstiques: l'art decoratiu. Per manera que no solament sempre han existit arts pures i arts impures, sinó que del gènere impur hi han subdivisions considerablement diferenciades, gairebé oposades.

Es excessiu que hom hagi d'aclarir aquestes cosasses vulgars fins al regament; però pitjor resulta encara que un literat com Esclasans, que ens ha nascut amb la voluntat gairebé titànica d'actuar en la crítica d'aliura, imagini que les tals cosasses són "subtileses" de tastaolletes. — Això és escandalós! — El públic té dret a repudiar la gent que s'avança a fer de nord i guia de les intelligències amb un bagatge intellectual tan prehistòric i glozelià.

Aquest estat de coses lamentable prové del fet de situar la discussió literària en un pla de pura imaginació, en lloc de situar-la en un pla de reflexió. Esclasans creu que convé situar-la d'aquella fantàstica manera; ho diu ben explícitament en aquest seu escrit de "La Veu de Catalunya", del 24 del mes de desembre. Amb aquest sistema de discussió s'arriba aviat a desallotjar la intelligència, i quan això succeeix per obra i gràcia d'Esclasans, aquest senyor Esclasans mateix se'n fa creus i en roman esmaperdut. No obstant, l'home té gairebé raó, encara que es contradigui, en escriure això que segueix: "A Catalunya, però, hom esborra tan sovint els límits del món de la intelligència que tots plegats acabem situant en un pla social (!) els fets, concrets o abstractes, del pla intellectual."

No ens sembla de bon gust, ni just, ni oportú, això tan particular del pla social i encara més ens repugna l'atribució d'aquesta barroeria a "tots plegats". Són, pel contrari, molt pocs els escriptors tan curts de gambals i tan detestablement barrejaires.

"Mentre que la nostra gent, els homes d'esperit en primer lloc, no sàpiguen fer, acuradament, les delimitacions exactes, els odis literaris, els mals dels intellectuals, corsecaran les millors temptatives i desviaran les més nobles orientacions." Així conclou, ara, ben encertadament, Agustí Esclasans; i és llàstima que no hagi començat per ací, perquè aleshores potser s'hauria aturat.

Aquestes coses no tindrien importància si les publiqués qualsevol escriptor desconegut; però tenen molta importància quan ragen de la ploma d'un escriptor conegudíssim.

Agustí Esclasans ens ha decebut enormement. Li caldrà maldar molt per a refer-se el crèdit.

JOAN SACS

Carnet d'excursionista

Voreres del Ter

El bosc de Salou és el més bell indret que us pogueu imaginar. El camí que el travessa, seguint la vorera dreta del Ter a molt poca distància, el talla al peu mateix de la muntanya que fa donar al riu una llarga tombada. Però, encara que tan pròxim, les seves aigües amb prou feines es veuen entre l'atapeïda vegetació, i solament sentiu el murmuri que fan topant amb les pedres marginals.

Sota l'ombra de la roureda hom no sentia tant la calor aclaparadora d'aquell jorn d'estiu. Però una vegada passat el Trabosc — vetusta casa de pagès en mig d'una taca de terra fèrtil voltada de roques — ens abandona la protecció dels vells arbres benignes. Es dura la pujada d'aquelles cingleres. Per fi arribem a la Passarella i donem per ben esmerçat l'esforç. Tot ajaçant-nos al peu d'una roca ombrívola, ens és donat contemplar un dels més bells panorames possibles.

Allà avall, a més de cent metres sota nosaltres, passa mansament el Ter, guiat per les enormes cingleres que l'obliguen a fer contínues giravoltes. El llarg esperó del Sanglàs Vell s'avança en la nostra direcció, comprimint el riu contra la serra de Puigmarquè. A la dreta, nova tombada del Ter per anar a fer un llarg zig-zag, tot voltant la gran península sobre la qual s'aixequen les desertes ruïnes del vell monestir de Sant Pere de Casserres.

Tot és solitari. Les últimes masies —can Fussimanya, en el camí del monestir, la Passarella, ben prop d'on estem — apareixen com la darrera avançada humana en aquelles regions salvatges.

En el fons de les gorges sembla el riu descansar de la feina anterior. Es la seva revenja sobre l'home. ¿Com establir barratges i les conseqüents indústries en aquests indrets tallats a pic i sense comunicacions?

Oh! No us cregueu: l'home insidiós, incansable, no ha oblidat que les aigües que corren entre aquells bellíssims engorjats representen tants i tants cavalls de força. No: fa anys que tota aquella potència està calculada, sospesada; que tot està ja *reservat* i paga el seu cànon anual. ¿Però quins seran els cíclops que, per primera vegada, s'atreviran a violar aquelles aspres soledats instal·lant-hi màquines, fàbriques, tallers?

Bé s'han guanyat les aigües del riu aquella estona de tranquil·litat i de repòs. Des de Sant Joan de les Abadesses i Ripoll no les han deixades descansar: ni una goteta ha escapat a l'activitat devoradora dels actius riberencs. Aquestes aigües que ara ens semblen tan tranquil·les i solitàries, han fet moure dotzenes de turbines i donat el pa a molts milers de famílies. Siguem, doncs, reconeguts. No exagerem la nostra avarícia: deixem-los de bona gana aquesta estona de treva. Fa ja segles que se n'aprofiten enginyosament els homes. Primer foren els molins, aquells bonics molins riberencs que avui van acabant de desaparèixer com una cosa anacrònica exiliada per l'electricitat que aquestes mateixes aigües produeixen, i que fa moure — ben lluny — potents molins mecànics.

Després, això no semblà suficient. Passades les lluites que ininterrompudament assolaren la plana durant el segle XVII — revolucions, bandolerisme, invasions franceses —, aquella gent es posà novament al treball. Uns torellonencs decidits obriren un túnel a la serra de la Cuaranya, i conduint les aigües per una canal, donaren moviment a un molí i a una fàbrica de paper. Això era en 1744.

D'aleshores ençà quant camí s'ha recorregut! Els barratges ja no es compten. Avui aquell riu, modest en les seves proporcions, és un dels factors més importants de la riquesa catalana. Vint mil cavalls dóna actualment a la indústria: quasi el deu per cent de totes les forces motrius de Catalunya. La meitat alimenta les innombrables filatures de cotó que s'han anat instal·lant a les seves voreres. Una quarta part produeix electricitat, que després se'n va a donar vida a distants indústries i llum a nombroses poblacions. Un miler de cavalls són absorbits pels grans molins fariners, moguts per la força elèctrica, que han substituït els modestos molins primitius. Tot és activitat gràcies a aquelles aigües que des de fa milions d'anys baixen ininterrompudament, sense descans, dels blancs cimalls dels Pirineus, i que l'home ha sabut aprofitar per al seu treball...

I, mentrestant, el passat va quedant oblidat i abandonat; allà queda la seva personificació: allà, en les velles pedres ruïnoses — cada dia més ruïnoses, per desgràcia — del vell cenobi cistercienc, que el temps, implacable, no perdona... ni els homes tampoc. Però deixem això per a un altre dia.

Un vell pescador puja cap a la Passarella. Ve carregat amb la canya i un cistell que porta penjat a l'esquena, sense oblidar la infaltable bóta de vi. Qui serà? qui no serà? (Aquests vells camperols sempre us poden dir quelcom d'interessant. Entaulem, doncs, conversa.)

Efectivament. El vellet és un masover de Tabèrnoles. Han acabat de batre a casa seva, i ha aprofitat l'ocasió per a dedicar-se al seu esport favorit: la pesca. I compteu que les aigües del Ter tenen nombrosos habitants, de manera que la diada no ha estat malament aprofitada, i l'home se'n torna tot content. Aprofitem, doncs, la loquacitat que aquesta íntima satisfacció provoca.

Us asseguro que no em vaig poder queixar de la companyia. No poques foren les coses que vaig aprendre de boca del vell camperol...

Però donem una última ullada enrera. Allà, a l'horitzó, el vell monestir es va esfumant en la seva llunyana soledat. Potser un altre dia vindrem a visitar-lo...

GONÇAL DE REPARAZ (*fill*)

COMENTARIS

Una visió dels Tres Tombs

Una de les coses que el barceloní observa quan torna d'una excursió per Europa és la robusta supervivència de la tracció animal en el tràfec industrial ciutadà. El camió i la camioneta triomfen a tot arreu; el carro de transport, el cotxe d'indústria van desapareixent de les grans ciutats comercials. A Londres sembla que hi ha una reacció a favor de la tracció de sang. Aquesta reacció és una d'aquelles paradoxes del tarannà britànic que desconcerten l'incauto continental que s'imagina tenir perfectament classificat i establert tot el que es refereix al confort i l'esperit pràctic anglès. La gent de Londres de segur que deu disposar d'un repertori complet de raons molt sòlides i originals per a explicar aquesta reacció contra el motor d'essència.

A Barcelona el paper prou important que juga encara el cavall no és resultat de cap reacció; el cavall s'aguanta pels nostres carrers perquè el seu preu i el seu manteniment poden competir amb un cert èxit amb els preus de la benzina i dels vehicles de motor. Gràcies a aquestes resistències involuntàries que la falta d'una indústria automobilística local contribueix a enrobustir, cada any, en tal diada com ahir, encara podem contemplar la resta d'una tradició popular que en altre temps havia fet molt de tro i era una font d'inspiració per als literats costumistes i tema obligat dels comentaristes gràfics de l'actualitat ciutadana.

Avui els Tres tombs no produeixen cap emoció; amb prou feines si exciten una mica de curiositat als volts del mercat de Sant Antoni. La tradició s'ha desconnectat del cos popular, i la festa, més que típica apareix com una supervivència exòtica. Els copaltes lluents, que es projectaven atrevits i solemnes damunt l'orella del cavaller de barba tan cerrada que semblava que tingués les barres de ferro colat, que inflava el pit vanitós tot retenint el cavall amb una mà que el guant blanc encara feia més enorme; la còmica petulància de la cavalcada, que passejava amb el ritmic onejar dels plomalls virolats i el llampeguejar dels guarniments de gala, tot això s'ha desinflat i resulta d'un pintoresc anacrònic.

Però quan més refiats esteu d'aquesta agonia obscura, d'un tombant de carrer us surt un breack amb sis cavalls ilustrosos, iguals, bracejant amb fatxenderia. Ahir mateix, a les dues de la tarda, una aparició d'aquestes ens va deturar el pas i ens va deixar amb la boca oberta. El breack, ple de gent amb aire de festa, era adorable com una litografia vella. El vàrem sobtar en el moment que trencava una cantonada. Els sis cavalls van descriure un quadrant de cercle perfecte; el conductor tirava els tres parells de regnes amb una força tan ben calculada, que els sis animals decantaven el cap amb els narius oberts i movien els braços amb ímpetu contingut, contents de sentir-se tan ben governats. El que m'emocionà més, però, fou la cara de l'home. Fou un instant només; però tota la seva voluntat, tota la seva intelligència sortien a ajudar-lo, instal·lades en aquells ulls que vibraven sota les celles espesses i arrufades, en les llavis contrets, en els badius que es dilataven; el tors s'inclinava enfavant i les cames s'apuntalaven rígides per a contrarrestar l'estrebada. Passat el moment emocionant de la girada, el cotxe tirà avall al trot llarg. Entre els tocs i el soroll del tramvia i el ronc i les botzines dels autos, les vint-i-quatre ferradures ressonaven triomfants en les pedres del carrer.

Per un moment vàrem sentir rehabilitada la gallardia, la prestància d'una forma de bellesa definitivament resolta. En entrar a casa sentíem la trepidació interior del que acaba de sortir d'un Museu on ha contemplat una obra mestra.—C. C.

PROCÉS POLÍTIC

Constantinoble, 17. — Ha començat la vista del procés contra 57 persones acusades d'haver pres part en un complot comunista. — Fabra.

EL NOU AMBAIXADOR A ITALIA

Moscou, 17.—El comissari de Justícia Kurski ha estat nomenat ambaixador dels Soviets a Itàlia.—Fabra.

L'EXILI DELS CAPS DE L'OPOSICIÓ

Berlín, 17.—Segons comunica el corresponsal del "Berliner Tageblat" a Moscou, Trotski marxà ahir a la nit cap a Wjorny a la frontera de Xina amb el Turkestan, on va confinat.

El clima de Wjorny és més saludable que el d'Astrakan, on el Govern rus l'havia destinat primerament.

Zinoviev i Kamonov han estat enviats igualment a petites poblacions de la Rússia europea, però amb molta distància l'un de l'altre.—Fabra.

DESMENTIMENT

Moscou, 17. — L'Agència Tass desmenteix la informació segons la qual el Sant Pare Pius XI ha rebut una sentència de mort pronunciada contra ell pels Soviets.—Fabra.

UN GENERAL MEXICA REBEL, A CUBA

L'Havana, 17. — El general Alamada, únic supervivent de la revolució mexicana d'octubre, ha establert el seu quarter general a aquesta ciutat.—Fabra.

LES NOVES TARIFES O ELS TRAMVIES A LA MENUDA

—Fins a la Granvia, deu cèntims, i fins a Aragó, quinze.

—Miri... n'hi donaré dotze perquè una servidora ha de baixar al carrer del Consell de Cent.

BORSA – FINANCES

El canvi de la pesseta

EL CANVI DE LA PESSETA

El recomençament d'activitat que es manifestà durant la darrera setmana que comentàvem, prengué més gran amplitud poc abans d'acabar l'any i en els primers dies de l'any nou. En efecte, el dia 27 la pesseta es cotitzà a Nova York a 16'73 dòlars les 100 pessetes, el dia 28 a 16'69 i el dia 29 a 16'75, pujant tot seguit a 16'94 el 30 i 16'91 el 31. El dia 3 de gener es cotitzà a 17'15 i el 4 a 17'25, variant molt poc els dies següents: 17'27 el 5, 17'25 el 6 i 17'26 el 7.

L'oscil·lació del canvi en aqueixa quinzena va ésser del 3'50 per 100.

CANVI DE LA PESSETA A NOVA YORK

(dòlars per 100 pessetes)

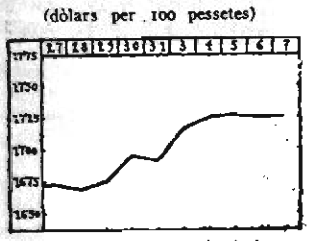

S'ha produït la nova puja de la pesseta que pressentíem, ja fa unes setmanes. En pocs dies un altre salt amunt del 3 i mig per cent, benefici molt bonic per a l'especulador amb bon ull. L'alça ha estat deguda, principalment, a motius de caràcter internacional com l'estabilització legal de la lira, la proximitat d'un probable retorn de França al patró-or, noves interessadament posades en circulació sobre la probabilitat que Espanya també adopti aviat el patró or, etc.

També hi ha influït l'anunci que el pressupost d'aquest any passat se saldarà amb superàvit. Si haguéssim d'explicar avui la influència indirecta que la nivellació del pressupost pot exercir sobre els canvis — aquesta influència ha estat sovint mal compresa i exagerada — aquest comentari es faria massa llarg.

De totes maneres, hem de dir que la influència moral pot ésser important, però l'efectiva, actualment, no pot tenir molta durada. Es una cosa molt agradable que el pressupost ordinari no tingui dèficit, però és de desitjar que l'any que ve el superàvit serveixi per a cobrir les atencions del pressupost extraordinari.

Hi ha també algunes causes de caràcter econòmic que influeixen en el canvi. L'exportació de taronges millora la balança comercial a començaments d'any i fou aprofitant aquesta avinentesa que l'any passat es produí la puja de la pesseta durant els tres primers mesos.

No hem d'oblidar tampoc la influència que exerceixen sobre el canvi les obertures de crèdits estrangers als nostres Bancs, que hom calcula sobrepassen els 500 milions de pessetes. Siguin cabals tramesos pels emigrants, siguin comptes corrents oberts per aprofitar l'alça del canvi que preveuen o desitgen, aquests crèdits pesen de moment favorablement en els mercats monetaris. Sobre el perill que per al nostre canvi poden constituir aquests crèdits en el futur, en parlarem un altre dia.

La situació, però, no és segura. Hem repetit moltes vegades que el fonament dels canvis es troba en la balança de pagaments normals, i per tant principalment en la balança de comerç, depenent aquesta de la relació entre els preus espanyols i els preus internacionals.

Cambra Mercantil

Reunida sota la presidència del senyor Josep Cabrer i Gelabert la Junta directiva de la Cambra Mercantil, després de tractar diversos assumptes d'ordre interior i despatxades les comunicacions pendents d'autoritats, entitats i particulars, s'ocupà de les següents qüestions d'interès general.

Reforma de la Tarifa I de la Llei d'Utilitats. — La presidència donà compte de les gestions realitzades amb motiu de la reforma de la Tarifa I de la Llei d'Utilitats, la qual, tot i reconèixer que té un caràcter orgànic amb avantatges sobre l'antiga redacció i que beneficia un bon nombre de contribuents de la classe mercantil, conté la novetat d'obligar a tributar els obrers de jornal superior a 3.250 pessetes anuals, quan fins ara havien estat totalment exempts els jornals. Considera aquesta societat que el límit d'exempció hauria d'assenyalar-se en una quantitat més alta, així per als obrers com per als dependents, sobretot tenint en compte que en capitals com Barcelona, els jornals i sous són més alts per raó de la carestia de la vida, venint augmentades les despeses amb l'impost que grava els ingressos.

Declaracions jurades del volum de vendes. — Fou exposada als reunits l'organització de serveis establerta per atendre tots els associats en les consultes i diligències relatives a la presentació de declaracions jurades sobre el volum de vendes cobrades pels comerciants individuals durant l'any 1927.

La Cambra prega als seus associats que no deixin el compliment de les disposicions vigents sobre aquesta qüestió per als darrers dies, tot i haver-se acordat per la Junta sol·licitar una pròrroga que no se sap si podrà ésser atesa.

El gran nombre de consultes evacuades aquests darrers dies evidencia les dificultats en què s'han trobat molts comerciants en aquest període inicial i d'assaig de la tributació pel volum de vendes.

Proposta d'ampliació del règim de retir obrer. — S'acordà concórrer, previ detingut examen, a la informació oberta per l'Institut Nacional de Previsió sobre ampliació fins a sis mil pessetes del límit de salaris establert per a ésser beneficiaris del règim de retir obrer.

El nou sistema de cobrament de la Companyia telefònica nacional.—S'acordà realitzar totes les gestions pertinents a fi d'evitar que segueixi el nou sistema de cobrament implantat per la Companyia Telefònica Nacional, segons circular de 31 de desembre darrer, que obliga a efectuar el pagament en rebuts mensuals que s'hauran de recollir a les Oficines de la Companyia. La nova complicació i pèrdua de temps que això representa desvirtuen les facilitats concedides per a les conferències interurbanes i és d'interès personal, però molt especialment del comerç, posar tot l'esforç per evitar els perjudicis i molèsties que això ha d'ocasionar.

Altres qüestions. — Fou llegida la resolució de l'Ajuntament d'aquesta ciutat desestimant la petició relativa a exempció de drets per obres en els establiments situats en les vies afectades per les darreres reformes urbanes; es donà compte del recurs interposat davant el Delegat d'Hisenda contra el pressupost municipal darrerament aprovat per partides i Ordenances que afecten, de les gestions darrerament realitzades per a l'ampliació del límit valor de les mercaderies transportables per la Tarifa especial X, 4, del telegrama adreçat al Ministre del Treball a favor de l'ampliació a altres grans poblacions del règim de les Comissions Mixtes mercantils, de les gestions per al total trasllat dels Encants, de les relatives a la construcció d'una línia ferroviària d'amplària normal europea de la frontera francesa a Barcelona i Port Franc, d'altres referents a la venda ambulant i a diverses qüestions sol·licitades pels associats.

Barcelona, 15 gener de 1928.

AIGUA DE ROCALLAURA

el manantial más rico del món. Si patiu d'Albuminúria, Litíasi úrica (mal de pedra), Bronquitis parenquimatoses, Nefritis crònica, us guarireu radicalment amb

AIGUA DE ROCALLAURA

S'expèn en ampolles de litre i mig litre, i en garrafons de vuit litres.

Dipositaris a Barcelona:

FORTUNY, S. A.

Carrer Hospital, 82, i Salmeron, 133

ANUNCIS OFICIALS

COMPANYIA GENERAL DE TRAMVIES

El dia 1 de febrer propvinent, a les onze del matí, es procedirà, a les oficines d'aquesta Companyia, Ronda de Sant Pau, número 43, al sorteig núm. 14 de les Obligacions al 5 per 100 que correspon amortitzar en el present any, segons el quadro estampat al dors dels títols.

Barcelona, 16 de gener de 1928. — El director **M. de Foronda.**

TRAMVIES DE BARCELONA S. A.

Com sigui que el dia 1 del propvinent mes de febrer venç el cupó número 9 de les Obligacions al 6 per 100 d'aquesta Societat, llurs senyors tenedors són informats que el pagament de l'expressat cupó quedarà obert des del dit dia, a raó de 7'50 pessetes per cupó, deduint 0'66875 pessetes pels impostos del Tresor, a les següents cases de Banca:

A Barcelona: Societat Anònima Arnús-Garí i Banca Marsans, S. A.

A Madrid: Banc Internacional d'Indústria i Comerç i Banc de Biscaia.

A Bilbao: Banc de Biscaia.

A València: Banc de Biscaia.

Barcelona, 16 de gener de 1928.— Tramvies de Barcelona, S. A.—El conseller-director general, **M. de Foronda.**

anti-EPILEPTICO de Lleja

Combate todas las Afecciones nerviosas

En los casos más graves, está su mayor éxito.

Estbl. DALMAU OLIVERES, S.A. BARCELONA

Venta: I. SEGALÀ, Rbla. S. Josep, 14.

US CONVE ANUNCIAR A LA PUBLICITAT

NOTICIARI

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

	Ptes.
Barcelona, mes	2'50
Península ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica llatina,	9'50
Altres països	25'—

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 761.1, 760.7, 761.1 mil·libars; 1014.7, 1014.2, 1014.7 mil·límetres. Termòmetre a l'ombra (sec): 7.2, 13.8, 13.0. Termòmetre a l'ombra (humit): 6.1, 10.2, 11.0. Humitat (centèsimes de saturació): 84, 60, 77. Direcció del vent: NE., WNW., NE. Velocitat del vent en metres per segon: 1, 3, 1. Estat del cel: nuvolós, quasi tapat, quasi tapat. Classe de núvols: cirrus, cirrus-stratus, fracto-cúmulus; cirrus-stratus, fracto-cúmulus.

Màxima: 14.5. Mínima: 6.4. Mínima arran de terra: 4.3. Oscil·lació termomètrica: 8.1. Temperatura mitjana: 10.4. Precipitació aquosa, des de les set del dia anterior a les set d'avui en mil·límetres de gruix, o sigui litres per metre quadrat: 0.0. Recorregut del vent en igual temps: 258 quilòmetres.

JOIES VERITABLE OCASIO

Joies en or i platí – Rellotges

Preu fix :-: 41, Tallers, 41.

Ahir, a les dotze del migdia, fou auxiliada a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, Josefa Asgorda i Vilar, de 21 anys, la qual presentava esgarrapades al coll i a la mà dreta, produïdes per haver-se barallat amb una veïna seva anomenada Carme Hernàndez, de 23 anys.

La baralla obeeix a rivalitats entre elles dues.

Tapioques i Purés

FIGUERAS

són els millors del món

També fou auxiliada al dispensari de Sant Martí, Dolors Nbeda i Ruiz, de 43 anys, la qual presentava una mossegada al coll, produïda per haver-se barallat amb Encarnació Rey i la seva germana Antònia Rey, al pis d'aquestes darreres.

Els motius que han donat lloc a la baralla s'ignoren per complet.

A les dues de la matinada d'ahir fou auxiliada al dispensari d'Horta, Teresa Bonet i Grimau, de 66 anys, la qual presentava contusions i erosions diverses a la regió frontal, produïdes per la seva filla política Mercè Ferrer i Julba, en esbatussar-se totes dues.

A les vuit d'ahir al matí, Maria Porlan i Ponce, de trenta anys, fou auxiliada al dispensari del districte primer, per haver-la mossegada un cavall a la plaça Comercial.

Presentava una ferida a l'espatlla dreta, de pronòstic reservat.

Ahir, a la una de la tarda, Pau Muniera i Clarós, de deu anys, fou auxiliat al dispensari del Poble Nou, per haver-se produït una ferida al front, amb símptomes de commoció cerebral, de pronòstic reservat.

Sembla que l'esmentat noi ensopegà i caigué dintre un clot, a la barriada de Pequín, on ell habita.

¿QUÉ ES EL PULMONILO? LO MEJOR PARA LA TOS

El dia 11 de febrer vinent la casa Aurigemma inaugurarà la sèrie de festivals que organitza a la platea del teatre Novetats. Hom pot dir que amb aquests començarà el Carnaval barcelonès.

NEN NASCUT EN UN TREN.— En el tren correu de Bilbao a Barcelona una senyora anomenada Gregòria Tamarite Almaselles, donà a llum un formós nen. Fou assistida pels passatgers del mateix vagó. En passar per Lleida fou hospitalitzada en aquella ciutat.

NENA MORTA A CAUSA D'UN ATROPELL. — Ahir va morir a l'Hospital Clínic la nena d'11 anys, Remei Nicolàs, a conseqüència de les ferides que li produí un auto que la va atropellar a Mongat, el dia 24 del proppassat novembre.

LA COCAINA. — Ahir la policia efectuà un escorcoll en una taverna del carrer del Migdia, número 8, propietat de Josep Martín, incautant-se de trenta paquets de cocaïna. A l'esmentat individu li foren trobats, a més a més, deu paquets que portava amagats dintre dels mitons.

Fou posat a disposició del jutjat.

ESCOLA D'INFERMERES DE SANTA MADRONA. — A l'aula de la Escola d'Infermeres de Santa Madrona, de l'Institut de la Dona que Treballa, organisme d'acció social femenina de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, tingué lloc dijous proppassat, dia 12 de l'actual, la segona conferència del cicle per al curs 1927-28, organitzat per la dita Escola.

L'esmentada conferència era a l'ensems la inicial del Curset Pràctic d'Higiene Ocular que, a càrrec del professor doctor En Francesc Bordàs, se celebrarà a la dita Escola durant el present curs i que constarà de cinc lliçons, desenrotllant l'esmentat metge en la conferència que ens ocupa el tema "Higiene ocular", el qual abraçà la lliçó primera del curset indicat. Tractà el doctor Bordàs els extrems següents: "Lleugeres nocions generals prèvies d'anatomia i fisiologia de l'aparell de la visió", "Importància d'aquestes per a la perfecta comprensió de les regles higièniques pertinents a cada cas".

Aquesta conferència fou magníficament desenrotllada, i el conferenciant va posar de relleu els seus grans dots de conferenciant. Féu una detallada explicació de les parts en què es composa l'aparell visual i les seves funcions.

La conferència, que durà més d'una hora, fou escoltada amb gran interès per un nombrós auditori de senyoretes infermeres, titulars les unes i alumnes les altres de l'Escola de Santa Madrona, que emplenaven el local. El docte conferenciant fou molt aplaudit al final de la seva conferència.

El sots-director de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, doctor En Josep Maria Boix, felicità efusivament el doctor Bordàs per la seva interessant conferència, congratulant-se al mateix temps que fos tan crescut el nombre d'infermeres presents a la sessió. Féu ressaltar el desig de la Caixa de Pensions que fos el més competent possible el Cos d'Infermeres de Santa Madrona, per a qual fi s'havia iniciat la tendència, en el present curs, vers l'especialització de la infermera, sense desatendre, abans molt al contrari, intensificant els estudis i pràctiques de caràcter general. Digué en acabar que, així com el conferenciant havia indicat que ens formem idea dels objectes que ens volten per mitjà de les imatges que ens trasmet el sentit de la vista, així també desitjava ell que a través de les obres que realitza la Caixa de Pensions, coneixessin cada vegada més el caràcter i essència d'aquesta i que, coneixent-la, l'estimessin més cada dia.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

BORSA DE BARCELONA

VALORS A TERME

BORSÍ MATÍ: Interior, de 72'22 a 72'30 i 82'27; Nord, de 115'50 a 115'40 i 115'45; Alacant, 109'30; Andalús, de 68'50 a 68'65 i 68'50; G. Metropolità, 59'50; Sucres O., de 40'50 a 40'25; Explosius, 163; Filipines, de 331 a 331'50 i 331'25; Aigües, 178'75.

BORSA TARDA: Interior, de 72'20 a 71'95 i 72'00; Nord, de 115'10 a 114'95 i 115'10; Alacant, de 109 a 109'05 i 109; Andalús, 68'30; Orenses, de 34'55 a 34'60; G. Metropolità, de 59'80 a 59'25; Colonial, de 97'15 a 97'00; Chades, de 796 a 791; Felgueras, de 65'00 a 64'50; Sucres O., 40'00; Explosius, de 161 a 160'50 i 161'50; Filipines, de 331'50 a 331 i 331'75; Crèdit i Docks, 21'00; Aigües, 178'75.

BORSÍ NIT: Filipines, de 333'25 a 333; Chades, 793.

COMPTAT: Valors encara no inclosos en el butlletí oficial

Ajuntament Sevilla 1919	99'75	Forces Motrius 6% 1923	95'50
» Sevilla 1923	99'35	Molins Bascos 6%	86'00
» Sevilla Exposició	99'00	Municipis 6% Trans. F. C. Sarrià	98'50
» Girona	100'00	Banc Hipotecari Uruguai	115'00
» Màlaga	101'75	Aigües de València 6%	102'00
» Sabadell	99'00	Asfalt "Asland" 6%	99'25
Barcelona Traction 6% 1927	100'00	Bons Súria	100'25
Gallega d'Electricitat 6%	101'00	Mecànica del Vidre	94'00
Gallega d'Electricitat Bons 6%	99'50	Bons Unió Salinera	100'00
General Tramvies 6%	100'50	Hidro Elèctrica Ibèrica	99'50
Tramvies Barcelona S. A. 1925	101'25	Comp. Hisp. Mar. Gas i Elec. 6%	98'75
Accions Tramvies Preferents 7%	101'25	Bons Grifé 7 %	96'50
Cinematogràfica Verdaguer	94'00	Elèc. Metal·lúrgica de l'Ebre	99'25
Maquinista Terr. i Marítima	100'15	Carburs Metàl·lics	96'25

MANCOMUNITAT, DIPUTACIO I AJUNTAMENTS

Mancomunitat 1914	81'50*
» 1920	79'00*
C. C. Comunal	82'25*
Oblig. Prov. 6%	100'75
Diputacions velles	86'25*
Diputacions noves	84'00
Ajunt. Badalona	99'35
Ajunt. Barc. antic	81'75
» 1906 B.	84'50
» 1906 C.	82'50*
» 1907 D.	82'85*
» 1910 D.	83'25*
» 1912 H.	83'00*
» 1912 E.	78'00*
» 1912 F.	76'00*
» 1915 B.	83'25
» 1916 B.	53'00*
» 1917 B.	83'00*
» 1918 B.	83'00*
» 1919 B.	83'25*
» 1920 B.	83'25
» 1921 6%	99'25
» 1922 6% Exp.	100'35
Eixample 1896	97'75*
» 1912	90'25*
» 1907	94'00*
Bons Reforma	84'15
Ajunt. Valen. 6 %	100'00

DIVERSOS

Port Barna 1905	97'00*
» » 1903	97'00*
Melilla	101'00*
Sevilla	96'00*
Gijón-Musel	98'00*
Marroc 5 %	91'00
B. Hipotecari 5%	99'75
» » 6%	110'75*
Caixa d'Emissions	92'00
Banc de Crèd. Local	101'50
Cèdules Argentines	2'548

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4% A.	71'60
» » B.	71'75
» » C.	71'80
» » D.	71'00
» » E.	71'55
» » F.	71'60
» » G. H.	71'30*
Exterior 4% A.	87'30
» » B.	87'05
» » C.	87'00
» » D.	86'80
» » E.	86'60
» » F.	86'60
» » G. H.	89'00*
Amor. 1920 5% A.	95'25
» » B.	94'10*
» » C.	94'25*
» » D.	93'40*
» » E.	94'25*
» » F.	94'25*
Amor. 1926 5% A.	103'65
» » B.	103'50*
» » C.	103'15*
» » D.	103'00*
» » E.	102'50*
Amor. 1927 5% (impostos) A.	103'80
» » B.	103'60*
» » C.	103'80*
» » D.	103'35*
» » E.	103'60*
» » F.	104'20*
Deute Ferroviari	102'60
Amor. 1927 5% (impostos) A.	92'70
» » B.	92'00
» » C.	92'65
» » D.	92'70*
» » E.	92'70*
» » F.	90'75*

OBLIGS. FERROCARRILS

Nord 1.ª hip. 3 %.	76'85
» 2.ª » »	74'15
» 3.ª » »	73'25
» 4.ª » »	73'25
Nord 5.ª sèr. 3 %.	73'50
Pamplona	73'85
Prioritat	73'15*
Lleida a Reus	73'25*
Astúries 1.ª	73'35*
» 2.ª	72'85*
» 3.ª	72'75
Segovia 3 %	68'75*
Almansa 4%	84'50
» Adherits	73'00
Sant Joan 3 %	75'50
Alsasua 4 1/2 %	92'00*
Osca 4 %	88'00
Nord 6 %	105'25
Nord 5 1/2 % Val.	101'65
Alacant 1.ª 3 %	69'85
» 2.ª 3 %	80'85
» 3.ª 3 %	80'00
M. S. A. A 5 %	98'00*
» B 4 1/2 %	83'75
» C 4 %	81'75
» D 4 %	83'00
» E 4 1/2 %	89'15
» F 5 %	96'85
» G 6 %	101'00
» H.	101'50
» I.	104'00
Francès 3 1/4 %	61'00
» 3 1/4 %	53'25
Directes 3 1/4 %	53'50*
Badajoz 5 %	101'25*
Orense primitiva	41'35
» prioritat 3 %.	68'25*
Andal. 1.ª fix 3 %.	66'00
» 1.ª variable.	45'00
» 2.ª fix 3 %.	63'00
» 2.ª variable.	44'75
A. 1907-B, 4 1/2 %	66'50*
Andaluses 6 %	100'85*
Groc fix	40'65
» variable	28'50
Sria fix	40'65
» variable	28'65*
Secundaris 4 %.	68'50*
Manresa-Berga 5 %	91'00
Aux Beasain 6 %	98'60*
Sarrià a Barna. 6%	100'25
Fer. Catalunya 5 %	87'50
» » 6 %	100'00
F. C. Catalans vells	82'35
F. C. Catalans nous	77'50
Tànger a Fez 6 %	102'65
Cremallera 6 %	101'75*
Gran Metro 6 %	94'75
Transversal 6 %	84'35

OBLIGS. INDUSTRIALS

C. de Tram. 4 %	78'00*
» » 5 %	93'75
Tram. B.E.O. 4 %	76'25*
Tram. B.E.O. 5 %	92'00*
» St. Andreu 4%	77'00*
C. B. d'El. 1913 5%	93'00*
C. B. d'E. 1920 6%	101'25
Unió Elèctrica 6 %	101'50
Aigües Barna. 5%	93'50
» » G 6%	103'50
» València 6%	99'25*
Catalana Gas i Elec. E 4 1/2 %	88'50
» F 4 1/2 %	88'50
» G 6 %	101'35
» Bons 6 %	101'35
Energia 5 %	93'50
» 5 %	100'50
» Bons 6 %	100'75
S. P. F. Mot. 5 %	93'25*
» » Bons 7 %	99'00
H. A. Electri. 6%	103'00*
» » Bons 6%	114'00*
Cooperativa F. El.	97'50
Transatlàntica 4 %	87'00*
» 6 % 1920 v.	101'50*
» 6 % 1922 n.	105'25
» 5 1/2 % esp.	100'00
» 5 1/2 % cns.	99'75
E. Cons. Naval 6%.	99'00*
» » Bons 6%.	101'00*
U. Naval Llevant	95'00
Asland 6 %	95'00
» 7 %	105'00
Hull. Espan. 6 %	100'15*
U. Salinera d'Esp	[illegible]*
F. d'Obres 4 1/2 %	90'00
» » 5 %	89'25
» » 6 %	90'50
» » 1925	101'50*
Cons. i Pavim. 6 %	94'25*
Prodt. Pirelli 6 %	98'50*
Colònia Güell 6 %	99'75
Potassa Súria 7 %	102'25
Regars. Ebre 5 %	92'50
» Llevant 6 %	101'50
» Bons 6 %	102'50
Tenería Mod. 7 %	96'25
Alts. F. d'And. 6 %	98'00
Sucrera Esp. 6 %	100'50
S. A. Cros 6 %	102'50

ACCIONS

Banc d'Espanya	604'00*
Canal Ebre	38'00*
Catalana D	147'00
» E.	181'00
» F. pf. 6 %	100'00
C. Transatlàntica O.	65'00
» » P.	55'00*
Espanya Industrial	253'00
Hispano Suïssa	250'00
Hulleres	95'00
Indústries Agrícoles	223'00
Indúst. Agrícoles B.	114'00
Transmediterrània	103'00
Telefònica 7 % P.	99'75

NOTA.—Els canvis assenyalats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

BORSA, MADRID

	Com.
Interiors	71'45
Amortitzable 4%	
Amortitzable 5%	93'70
Exterior 4%	
Banc d'Espanya	590'00
Tabacs	204'00
Sucres P.	107'25
Sucres O.	39'75
Cèdules	92'00
Nord	575'50
Alacant	544'00

CANVI DE L'OR

Alfons	113'00
Isabel.	114'00
Unces i 1/8 unces	113'00
Petites	113'00
Francs	112'00
Lliures	28'35
Dòlars	5'80
Quilo de plata	95'00
Quilo de platí	19'000

DIVISES

Borsa de Barcelona

Francs	23'15
Suïssos	113'00
Belgues or	81'50
Lires	31'10
Lliures	28'58
Dòlars	5'86 1/2
Peso argentí	2'49 1/2
Marcs	1'39 3/4

BORSA DE PARIS

	Tanca	Després
Londres	124'02	124'02
Nova York	25'442	25'44
Bèlgica	354'75	354'75
Espanya	433'50	434'50
Itàlia	134'50	490
Suïssa	490	
Dinamarca		
Holanda	1026'00	1026
Noruega	676'75	
Suècia	684	
Praga	7550	
Romania	157'00	
Portugal		
Argentina		
Brasil		
Grècia		
Alemanya	605'50	

BORSA DE LONDRES

Nova York	487
Holanda	120831
França	12402
Bèlgica	349675
Itàlia	9217
Alemanya	204650
Suïssa	253012
Espanya	2854
Dinamarca	1820
Suècia	181350
Noruega	1833
Lisboa	10037
Praga	16437
Àustria	345800
Argentina	4781
Rio Janeiro	591
Montevideo	5075
Xile	3936
Buenos Aires	4787
Portugal	
Valparaiso	

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

Article Mercat	Mesos	Tanques Precedent	Tanques Actual	Alça	Baixa
Cafè Nova York	Gener	13'80	13'77		3
	Març	13'85	13'82		3
	Maig	13'68	13'65		3
	Juliol	13'52	13'46		6
	Setembre	13'35	13'30		5
Sucre Nova York	Gener	2'67	2'63		4
	Març	2'69	2'67		2
	Maig	2'76	2'75		1
	Juliol	2'84	2'83		1
	Setembre	2'92	2'91		1
Sucre Londres	Març	16.0	16.1 1/2	1 1/2	
	Maig	16.3	16.4 1/2	1 1/2	
	Agost	16.6	16.7 1/2	1 1/2	
	Desembre	16.3	16.4 1/2	1 1/2	
Blat Xicago	Març	129			
	Maig	129 7/8			
	Juliol	126 1/8			
Moresc Xicago	Març	89 1/8			
	Maig	92 3/8			
	Juliol	94			
Blat Liverpool	Març	10.3 1/2	10.3 5/8	1/8	
	Maig	10.2 3/8	10.2 3/4	3/8	
		10.2 3/8	10.2 7/8	1/2	
Metalls: Londres					
Coure comptat		61.16.3	61.13.9		2.6
» 3 mesos		61.11.3	61.10.0		1.3
Estany comptat		249.16.3	247.03.6		2.13.9
» 3 mesos		248.18.9	246.07.6		2.11.3
Plom comptat		21.15.0	21.13.9		1.3
» termini		22.03.0	22.05.0		
Spelter comptat		25.16.3	25.18.9	2.6	
» termini		26.16.3	26.01.3	5.0	

MERCAT DE LLOTJA

CEREALS

BLATS

Aragó i Navarra	49 a 53
Castella	50 1/2 a 52 1/2
Manxa	48 1/2 a 51 1/2
Extremadura	» 50 1/2
Urgell i comarca	52 a 53

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata	a 39
Ordi Extrem. i Manxa	35 a 36
Ordi Urgell i comarca	
Ordi estranger	37 a 37'50
Civada Extremadura	37 a 37 1/2
Civada Manxa	36 a 36
Escaiola Andalusia	

ARRÒS

Bomba Calasparra	135 a 138
Bomba	125 a 130
Selecte	52 a 54
Matisat	52 a 53
Benlloch O	» 50
Francès	30 a 40
Farina d'arròs	30 a 40

LLEGUMS

Llenties	70 a 115
Faves Llobregat	47 a 48
Faves Extrem. o And.	47 a 48
Faves estrangeres	46 a 47
Favons Extrem. o And.	» 49
Favons estrangers	46 a 48
Veces Sagarra	42 1/2 a 43
Veces Andalusia	» 44 1/2
Erps	» 45
Titus	38 1/2 a 39
Guixes	29 a 30

MONGETES

Castella	122 a 123
Mallorca	» 78
Prat	
Urgell i comarca	
València	
Estranger, seg. classe	63 a 100

CIGRONS

Saüc	165 a 200
Blanca ar. alf. 44/45	85 a 130
Blanca ar. alf. 46/50	86 a 87
Blanca ar. alf. 52/54	74 a 76
Blanca ar. alf. 58/60	63 a 64
Blanca ar. alf. 60/62	57 a 60
Pelons	55 a 60

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	80 a 125
Extra local	» 69
Corrent local	a 68
Extra Blanca Castella	» 70
Blanca corrent Castella	67 a 68
Baixa	53 a 55

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos, damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	29 a 30
Número 4	26 a 28
Segones	22 1/2 a 23 1/2
Terceres	20 a 21 1/2
Quartes	20 1/2 a 21

(Preus en pessetes els 60 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	19 a 19 1/2
Segonet	19 a 19 1/2
Segó	14 1/2 a 15

(Preus en rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro Barcelona)

ALTRES GÈNERES

GARROFES

Xipre	49 a 50
Negra Vinaròs nova	44 1/2 a 50
Negra Castelló nova	44 1/2 a 50
Negra Malafera nova	41 1/2 a 43
Roja nova	» 41
Eivissa nova	34 1/2 a 35
Mallorca nova	33 1/2 a 34

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa estr.	37 a 37 1/2
Polpa remolatxa país	36 a 38
Turtó de coco	29 a 30
Farina de llinosa	30 a 31

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals	3 a 3
Palla llarga	4 a 4 1/2
Palla curta	4 a 5
Fulla d'olivera	
Trepadella	

(Preus en pessetes els 40 quilos, damunt carro Barcelona)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Extrem. o Manxa
Erps
Titus i guixes
Veces Màlaga
Faves país
Favons país
Ordi Urgell i comarca
Civada Manx. o Extrem.

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt vagó origen)

ARRIBADES

ESTACIO M. S. A.

(Vagons)

19 de blat; 5 de farina; 3 d'ordi.

ESTACIO NORD

(Vagons)

0 de blat; 7 de farina; 5 d'ordi.

PEL MOLL

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1087	1019	1016	1011	1001	963	953
Obertura		1006	1003	998	988	950	943
Segon telegrama	1066	1006	1003	997	988	949	941
Tanca		1004	1000	994	984	940	938
Alça							
Baixa	21	14	16	17	17	17	15

NOVA YORK		G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1915	1863	1867	1878	1855	1796	
Obertura		1862	1860	1867	1842	1790	
Segon telegrama		1859	1863	1873	1851	1793	
Tanca	1910	1861	1861	1851	1800		
Alça							
Baixa							

NOVA ORLEANS		G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	1872	1836	1847	1846	1824	1760	
Obertura		1820	1834	1829	1808		
Segon telegrama							
Tanca	1860	1816	1837	1834	1811	1762	
Alça							
Baixa							

EGIPTE (Liverpool)	Gener Sakellar	Gener Upper	Març Sakellar	Març Upper
Tanca anterior				
Obertura	1733	1748	1398	
Segon telegrama				
Tanca	1715	1732	1380	
Alça				
Baixa				

Alexandria Tanques del dia	A.	O.	D.	F.
Ashmouni	2639	2661	2668	2600
				J.
Sakellar	3463	3490	3515	3540

DISPONIBLE EN PLAÇA Good Middling (Standard Universal)	Am Port	Orleans	Texas
	148	148	149

Arrib. als EE. UU. en un dia	32.000 B/s.	75.000	
Arrib. als EE. UU. des de l'1 d'agost	6.422.000	9.40[illegible]	
Vendes a Liverpool	10,000	[illegible]	

Transferència: 4'87 1/2.

ELS ESPORTS

FUTBOL

Participaran tres clubs catalans en el campionat peninsular?

La fórmula del "goal-average" aplicada al present Campionat de Catalunya, que és evident que deixa injustament postergat un Club que, com l'Europa, ha actuat tant o més brillantment que els altres dos lieders, sembla que serà rectificada per la possibilitat que siguin admesos a disputar el campionat peninsular tres Clubs catalans: Barcelona, Europa i Espanyol.

Les negociacions que s'estan fent prop de la Federació espanyola, per tal d'obtenir aquesta autorització, sembla que van per bon camí. Es més, segons els nostres informes, l'espanyola no veu amb mals ulls la proposició que en aquest sentit se li ha fet oficialment, per tal de reparar així les consqüències d'una fórmula de "goal-average" tan manifestament injusta.

Del moment federatiu

El que diu En Sunyol

Copiem del nostre volgut company López Marques, de "La Noche", el que segueix:

"El futbol catalán pasa unos momentos de honda crisis. Crisis transitoria y hasta saludable, ya que habrá de dar lugar a un radical cambio de procedimientos, sobre el que se cimienten las bases de una nueva época de esplendor para el futbol, a base de una Federación, nueva en su estructura, cuya autoridad se vea robustecida por una solvencia deportiva indiscutible, superior a las miras particulares de los clubs que la integran.

... ...

No nos ha sido fácil obtener unas manifestaciones del prestigioso deportista, delegado del F. C. Barcelona, don José Suñol, pues con razón cree éste que el momento, por la transcendencia que pueda tener para el futuro el futbol catalán, es más bien de obrar que de hablar.

... ...

Nuestra primera pregunta es lógico que esté encaminada a fijar la posición del señor Suñol en la Federación Catalana después de la dimisión, que no le fué aceptada, y su nombramiento para formar parte de una ponencia nombrada por la misma Federación, por lo que le preguntamos a nuestro interviuvado:

—¿Dimitidos, o no?

—Dimitido, hoy como el primer día, a pesar de que los hechos hayan hecho aparentar otra cosa. Mi actitud en el seno de la Federación es la misma hoy que el día en que presenté la dimisión. Yo les agradezco a los que eran mis compañeros de Federación su deferencia al no aceptarme la dimisión, que no he retirado, ni puedo retirar, ya que no han variado las circunstancias que me llevaron a presentarla.

—¿Puede saberse cuáles son éstas?—le preguntamos al señor Suñol.

—Una sola, pero de carácter general. Fui a la Federación con la mejor voluntad de hacer obra positiva, y como creo que con la actual estructura de la Federación Catalana ésta es no ya difícil, sino imposible, me retiré.

La Federación—continúa explicándonos el señor Suñol—adolece de un gran mal. Son demasiados a dirigirla, y este gran número de directores, que representan otros tantos criterios, dispares la mayoría, ocasionan una pérdida de tiempo considerable, ya que resulta muy difícil coordinarlos. Las sesiones se hacen inacabables, por la cantidad de discursos y "chistes", que aparte de implicar una gran lentitud en la resolución de los asuntos, impide la mayoría de las veces que éstos se resulevan bien.

Para hacer una obra positiva sería preciso que todos los componentes de la Federación obraran con miras exclusivamente al interés general del futbol catalán, haciendo abstracción absoluta de los intereses particulares de tal o cual club, cosa muy difícil de conseguir con el actual régimen federativo, ya que siendo aquéllos nombrados por los clubs resulta muy difícil que puedan prescindir de los intereses particulares de éstos para fijarse en los generales del futbol.

—¿Cómo, pues, a su entender, debería gobernarse la Federación?

—En la Nacional—nos aclara el señor Suñol, desglosando su plan—tenemos el ejemplo. A mi entender, la Federación Catalana debería ser gobernada por un consejo superior, formado por dos o tres individuos, desligados de todo club, cuyo nombramiento fuera—como lo es el de president—rigurosamente personal, y no lo debiera el federativo a ningún club determinado.

—¿No tendrían los clubs delegado en la Federación?

—Sí; igualmente podrían tenerlo, y figurar como ahora los delegados de los clubs, en la Federación Catalana, ya que es lógico que quieran tener aquéllos quien les represente y defienda sus asuntos en la Federación; pero siempre bajo el control del Consejo Superior, que sería en realidad quien regiría el futbol catalán, y fallaría en definitiva todos los asuntos. Los delegados de los clubs podrían integrar, como ahora, las comisiones de gobierno, reglamentos i deportiva, resolviendo por sí los pequeños asuntos de trámite, y pasando al Conseju Superior aquellos cuya gravedad lo requiera. Esto es—añade con convencimiento el señor Suñol—lo que creo debe hacerse primero, lo que pienso llevar a la Ponencia, para que ésta resuelva.

—A propósito de la Ponencia: ¿cómo estando dimitido aceptó formar parte de ella?

—Era para mí un caso de responsabilidad. Yo que había provocado la crisis por defender un sistema de gobierno, no podía negar mi colaboración para encontrar una solución al conflicto por mí planteado.

... ...

—¿Fué esta necesidad de reformas, la causa verdad de la crisis?

—En realidad, la crisis la provocó otra causa, de todos por desagradable sobradamente conocida, pero que precisamente por ser una consecuencia del actual régimen federativo, me llevó a exponer claramente la necesidad de reformas que todos sentían, pero que nadie planteaba, para que cuajara la idea. Mi responsabilidad estriba en haber dicho en voz alta lo que todos sentíamos.

... ...

También parte de la Premsa tiene su tanto de culpa, en este desprestigio de la Federación, que lo es a la vez de todo el futbol. Pero por fortuna, parece llegado el momento de obrar y trocar las risas en un gesto digno de austeridad y seriedad.

Ha llegado el momento de obrar con toda formalidad y energía. Precisamente en estos momentos la Federación Nacional está dando un ejemplo de ello, con sus recientes acuerdos; sigamos, pues, el plan que aquélla nos ha trazado.

... ...

Esto es lo que yo me he propuesto, y deseo llevar a la práctica lo más pronto posible, aprovechando el poco tiempo que al señor Rosich le queda de permanecer en la presidencia de la Federación Catalana—puesto que reglamentariamente le corresponde cesar—ya que por su rectitud y seriedad, es la persona más indicada para introducir el nuevo plan.

... ...

BOXA

LA DARRERA VICTORIA D'UZCUDUN

En menys de dues represes, Paulino Uzcudun ha liquidat a Ed. Keeley, el boxador que mesos endarrera havia refusat combatre perquè la quantitat que li oferien no li va convenir, segons vam creure nosaltres, o perquè Keeley és esquerrà, segons van dir alguns diaris americans, i perquè això el preocupava.

En acceptar ara aquest contrincant i en batre'l decisivament, el boxador de Bascònia ha obtingut una victòria que si no el fa avançar un pas vers el campionat del món, el manté en un lloc honorable entre els pesos forts que a Nord-Amèrica es disputen l'honor d'ésser acarats a Tunney per al campionat del món.

Després de resultar batut per Johnny Risko, els managers del basc han obrat santament oposant-lo a homes com Pat Lister i Ed. Keeley, damunt dels quals no li era difícil vèncer si és que es trobava completament guarit de les seves lesions. Més difícil que aquests dos resultarà, sens dubte, el negre Godfrey que, com abans Harry Wills, ha esdevingut una mena de "papu" per als boxadors blancs. Després de les dues darreres victòries, que li hauran fet guanyar confiança, Uzcudun, moralment, es trobarà en excel·lents condicions per a arribar a vèncer a Godfrey el dia 24 de febrer vinent, que és la data assenyalada a aquest combat, que té per a Uzcudun una importància bastant superior a la del que acaba de disputar.—V.

NOVES

Aquest vespre, al Nuevo Mundo, hi haurà una reunió a base del programa dels matchs: Castillo-Tejeiro (vuit rounds), Roca-Casado (sis rounds), Santa-Fabra (sis rounds), Sales-Garcia, Mompó I-Rodríguez i Malla-Cañizares.

JACK DELANEY VENÇ MONTGOMERY

Nova York, 17. — En un match de boxa, categoria de pesos pesats entre Delaney i el francès Montgomery, Delaney ha deixat k. o. el seu adversari, als 22 segons d'haver començat el joc.

El combat començà per part de Delaney amb un lleuger tanteig, i, de sobte, Delaney pegà un formidable crochet a la mandíbula dreta de Montgomory, el qual desplomant-se immediatament, sense sentits. — Fabra.

HOCKEY

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Després dels partits de diumenge les classificacions queden com segueix:

Primera categoria:

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Universitary	6	5	-	1	12	3	10
Polo	6	4	1	1	11	6	9
Terrassa	5	3	-	2	5	5	6
Junior	6	2	1	3	7	9	5
Barcelona	5	1	1	3	7	11	3
Tarragona	6	-	1	5	2	10	1

Segona categoria

	J.	G.	E.	P.	F.	C.	P.
Galeno	4	3	1	-	9	0	7
J. Terrassense	4	2	1	1	3	2	5
Masnou	4	1	1	2	1	8	3
Iluro	4	-	1	3	1	4	1

MOTORISME

CAMPIONAT DE CATALUNYA DE VELOMOTORS

El Motorista Club Barcelona ens comunica que per al Campionat que ha de celebrar-se al velòdrom de la Unió Esportiva de Sans el dia 29 de l'actual s'han inscrit els velomotors següents:

Categoria 100 cc.:

Alpha, X. X.
Lutetia, Gabriel Val Sas.
Badia, Antoni Badia.

Categoria 125 cc.:

Alpha, X. X.
Lutetia, Gabriel Val Sas.
Alpha, X. X.

Categoria 150 cc.:

Alpha, X. X.
Simó, S. Simó.
Monet Goyón, Rafel Nogueres.
Monet Goyón, Antoni Bru (Mongetes).
Fuster, Juli Fuster.
Fuster, Antoni López.

L'esmentada entitat assabenta que tots els que s'inscriguin per tot el dia 19 de l'actual, els drets d'inscripció seran tornats als participants que prenguin la sortida en el campionat.

Malgrat l'èxit obtingut en la inscripció, tant per les màquines inscrites com per la vàlua dels conductors, es prega que els tocatardans o indecisos no facin llur inscripció a darrera hora, car la pista s'obre per a fer entrenaments a partir d'avui, fins el dia 28 de l'actual, i, per tant, diumenge vinent seran els entrenaments oficials, amb l'objecte de donar la importància de què és mereixedor el primer Campionat de velomotors de Catalunya.

Les inscripcions cal dirigir-les a la Secretaria del Motorista Club Barcelona, carrer de Menéndez i Pelayo, 102, baixos, de nou a dotze de la nit.

BASKET-BALL

LA FEDERACIO NO HA PUBLICAT CAP REGLAMENT OFICIAL

La Federació de Basket-Ball, en vista d'unes gasetilles publicades a la Premsa d'aquests dies, recorda a totes les entitats que practiquen el dit esport que no ha publicat cap Reglament oficial d'aquest joc, i que per tant tots els reglaments que s'han posat en circulació no tenen cap autoritat, tota vegada que no han estat aprovats pel suprem organisme que regula el Basket-Ball a Espanya.

Prega per tant que s'abstinguin d'adquirir els dits exemplars no autoritzats.

COMODITAT

L'ofereixen els nostres establiments en grau màxim a la nostra clientela per la seva situació convenient.

Llur emplaçament es troba distribuït en el veritable cor de la ciutat de Barcelona, signe igualment de la nostra incomparable posició en el món de la moda.

No és possible trobar en cap més lloc estils tan estrictament correctes, i tampoc hi ha possibilitat d'obtenir a una altra part les darreres creacions amb inacabable varietat de formes, pells, colorits...

Visiteu-nos, distingida lectora, i tindrem molt de gust a presentar-vos veritables preciositats.

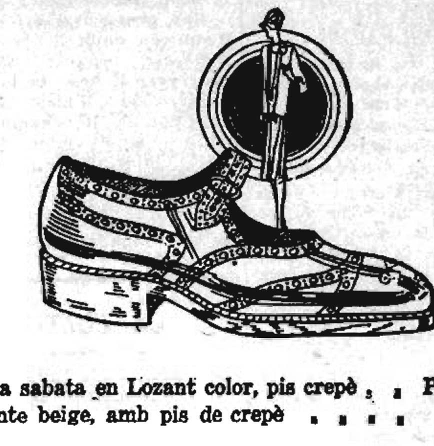

Bonica sabata en Lozant color, pis crepè . . Ptes. 30.—
En ante beige, amb pis de crepè . . . . " 38.—

Calçats Minerva S. A.

Via Laietana, 30
Salmeron, 71 - Pelayo, 11 - Rambla Estudis, 4, Colom, 2 (entrada Plaça Reial), i Escudellers, 6

ESCACS

PARTIDA NUM. 3
TORNEIG H. DOMENECH

Club Barcelona

Gambit de Dama refusat

Blanques *A. Vilarnau*	Negres *H. Domènech*
1—P 4 D	1—C 3 A R
2—P 4 A D	2—P 4 D
3—C 3 A D	3—P 3 R
4—A 5 C	4—C D 2 D
5—P 3 R	5—P 3 A D
6—A 3 D	6—D 4 T
7—A 4 T	

Fins aquí igual a la partida Winter-Kashdan, del match Nova York-Londres, per cable, jugat en novembre passat. Aquesta partida va continuar en la forma següent: 7... A 5 C; 8—C 2 R, P × P; 9—A × P, D 4 T; 10—A 3 C, C 5 R; 11—D 3 C, C × A; 12—C × C, D 4 T, etc. La jugada del text de les blanques té com avantatge sobre el canvi de l'alfil pel cavall, el que es conserva l'alfil, i queda el cavall dama negra a 2 dama.

	7—P × P
8—A × P	8—C 3 C
9—A 3 D	9—C 3 A — 4 D
10—C 2 R !	

Amb aquesta jugada es para tot l'aparent atac negre que s'està apropant.

	10—A 5 C
11—D 2 A	11—C 5 T
12—T D — 1 A	12—C 5 T × C
13—P × C	13—A 3 D
14—P 4 R	14—C 5 A
15—C × C	15—A × C
16—T 1 C D	16—D 4 T
17—A 3 C	17—A × A
18—P A × A	18—O — O
19—O — O	19—P 3 C D

P 4 R seria dolent perquè les blanques jugarien P 5 D, passant un Peó.

20—P 5 R	20—A 2 C
21—T 4 A	21—P 3 T R

Jugada obligada a causa de l'amenaça T 4 T.

22—T D — 1 A R

Amenaçant 23—A 7 T +, R 1 T; 24—A 6 C, guanyant el peó d'Alfil Rei

	22—D 4 C
23—D 2 A R	

Molt millor hauria estat 23—D 2 R, amenaçant 24—T 4 C, D 2 R; 25—T 6 A, amb atac decisiu.

	23—D 2 R
24—P 4 T R	24—P 4 A D
25—P 4 C	25—P × P
26—P × P	26—P 3 C R
27—T 6 A	27—R 2 C
28—D 4 A	

Jugada que quasi equival a una pèrdua de temps Molt millor hauria estat D 2 A D.

	28—T D 1 D
29—P 5 C	29—P 4 T R
30—P 4 C	30—D 2 D

Amenaçant 31... D×P+; 32—D×D, T×D; desfent l'atac del blanc i guanyant un peó.

31—R 2 T	31—P × P

Negres (*Domènech*)

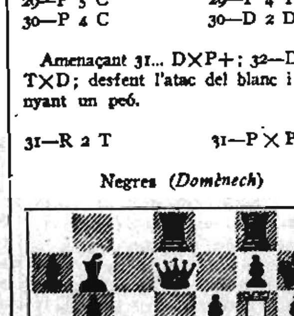

Blanques (*Vilarnau*)

32—P 5 T ?

Era molt més fort 32—A × P, i si 32... A 6 A; 33—A 5 T, lligant la Dama negra i amenaçant A × P G.

32—A 6 A !

Interceptant l'acció de la Torre A, Jugada molt bona pel negre.

33—A × P ?

En aquest moment aquesta jugada no és la més forta. Hauria estat millor: 33—P×P, T 1 T +; 34—R 3 C, T 6 T +; 35—R 2 A, D × P +; 36—D × D, T × D, 37—P × P, T 1 T; amb posició superior per a les blanques.

33—P × A

Sens dubte, la millor.

34—T × P +

I ara les blanques sols tenen tales per xac continu.

(Comentaris d'*A. Vilarnau*)

PROBLEMA NUM. 3

E. Schuls

Negres (1 peça)

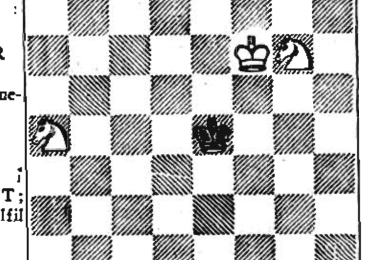

Blanques (4 peces)
MAT EN TRES JUGADES

DEMA ARRIBA L'ALEKHINE

Demà, a les set del matí, arriba al nostre port el magnífic transatlàntic italià "Giulio Cesare", a bord del qual torna a Europa el flamant campió del món, el doctor Alekhine.

Les nostres Federacions i els nostres cercles preparen una gran rebuda al mestre, la visita del qual ha desvetllat gran entusiasme i una immensa expectació.

Com vàrem anunciar, durant la seva estada se celebraran diverses festes a honor seu. Una de les més importants serà, sens dubte, la que es farà segurament dissabte que ve, a l'Iris Park, en la qual prendran part 500 jugadors de tots els cercles federats, com homenatge a l'il·lustre hoste. Han estat invitades a l'esmentat acte les nostres autoritats, que han promès la seva assistència, per tot el qual hom pot predir que resultarà una esplèndida manifestació de la potència dels escacs a Barcelona i ensems un homenatge digne del gran campió.

Un altre dels actes projectats per la Federació és una demostració de joc per part del senyor Alekhine, el qual jugarà simultàniament contra vint dels nostres jugadors escollits entre els millors.

També organitza una simultània entre els seus socis, el Club d'Escacs Barcelona, i tenim entès que hom gestiona també la visita del mestre a algunes ciutats catalanes, com Terrassa i Sabadell.

De tots aquests actes s'anunciaran les dades, puix depenen dels acords que es prenguin quan sigui entre nosaltres el senyor Alekhine.

FEDERACIO CATALANA

Dijous passat es reuní l'assemblea general de la Federació Catalana per a elgir la nova Junta directiva.

Fou, com era d'espèrar, reelegit president de la Federació el senyor Gourd Cuevas, l'actuació del qual fins avui, enèrgica i entusiasta, fa esperar que la nostra Federació, amb la col·laboració de tots els nostres més importants Clubs que la constitueixen, franca i decidida, començarà una època de gran prosperitat i podrà fer tasca positiva, sobretot davant el pròxim Campionat de Catalunya individual, que, degut als nous valors que es van revelant, es presenta interessantíssim.

SIMULTANIES AL CLUB BARCELONA

Demà a la nit, amb motiu de ferse lliurament al senyor Agustí Vilarnau de la magnífica medalla del Torneig H. Domènech, l'esmentat jugador donarà una sessió de simultànies al Club Barcelona.

En Vilarnau, que s'ha revelat un jugador d'una força digna de tenir-se en compte, serà la primera vegada que dóna simultànies, i no dubtem que obtindrà també un èxit en aquesta especialitat.

LA VIDA RELIGIOSA

Avui, dimecres, 18 de gener. — Culte: el de la Càtedra de Sant Pere a Roma. Ornaments litúrgics de consagració: color blanc.

Quaranta hores. — Església de Sant Sever, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

AL MONESTIR DE LES JERONIMES DE SARRIA

Al Monestir de Religioses Jerònimes de Sarrià ha vestit el Sant Hàbit de l'Orde, la senyoreta Na Concepció Nevot Lacasa, que fou apadrinada en tan solemne acte per la seva cosina Na Teresa Pitarch Nebot. Pronuncià la plàtica al·lusiva a l'acte el Professor del Seminari doctor En Josep Castelltort.

LA SANTA PASTORAL VISITA

Demà dijous, el senyor Bisbe practicarà la Santa Pastoral Visita be practicarà la Santa Pastoral Visita a la demarcació parroquial de Santa Maria de Sans, visitant les Religioses de la Sagrada Família, Germans Maristes, Religioses de la Divina Pastora, Clínica dels doctors Llaurador i Julià, Religioses Darderes i Religioses Carmelites. A la tarda, visitarà la Tinència de Sant Ramon de Collblanch, administrant el sagrament de la confirmació, i després visitarà el Patronat Benèfic Parroquial, el Cementiri de Sans i l'Oratori públic de Nostra Dona de la Pau, Granja Molina.

NOMENAMENT

Ha estat nomenat individu de la Junta de Fàbrica de la Tinència de Sant Ramon de Collblanch, N'Isidre Murà.

Un automòbil atropella un home a la carretera de Caldes de Malavella

El veí de Llagostera, Llorenç Font i Salva ha estat atropellat per un automòbil a la carretera de Caldes de Malavella.

El vehicle va desaparèixer i el ferit fou traslladat a Caldes, on va ésser assistit. Presentava diverses ferides de pronòstic reservat.

Primer aniversari de la mort del Doctor

En Miquel Petit i Pons

i la seva esposa

Na Narcisa Freixas i Cruells

Directora i fundadora de Cultura Musical Popular

que lliuraren la seva ànima al Senyor, els dies 16 de gener de 1927 i 20 de desembre de 1926

confortats amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afligits: fill doctor Josep M. Petit Freixas, filla política Maria de la Mercè Codina, germanes, germà i germanes polítics, nebots, cosins i parents tots conviden a tots els que els conexien i estimaven als funerals que en bé de les seves ànimes se celebraran demà, dijous, dia 19, a dos quarts d'onze del matí, a l'església de Nostra Senyora de Pompeia (Diagonal).

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

EL SENYOR

En MIQUEL ROCA i RODON

morí el dia 11 del corrent després de rebuts els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

La seva vídua Maria dels Dolors Ferrer i Vallès, fills, fills polítics, néts, germans, germans polítics, nebots, cosins i les raons socials VICENTE BALANZO, J. TORT MENSA i HIJA DE J. FERRER Y MORA, en recordar als seus amics i coneguts tan irreparable pèrdua els preguen que el tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir als funerals que en sufragi de la seva ànima se celebraran demà, dijous, dia 19, a dos quarts d'onze, a l'església parroquial Major de Santa Anna, pel qual acte piadós els quedaran altament reconeguts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

El divendres dia 20 del corrent tindran lloc funerals a la parroquial església de Molins de Rey i totes les misses que se celebraran demà, dijous, a les esglésies parroquials de Cornellà de Llobregat, Papiol, Santa Creu d'Olorde i Sant Bartomeu de la Quadra, s'aplicaran en sufragi de l'ànima del difunt.

L'Emm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Excms. Srs. Bisbes de Barcelona i Solsona s'han dignat concedir 200 i 50 dies d'indulgència, respectivament, en la forma acostumada.

BARCELONA

La política

UN NOU ORGAN DEL P. U. P.

Llegim a "El Noticiero Universal":

"Se anuncia la publicación de un nuevo periódico que se titulará "La Razón". Será órgano de las juventudes de Unión Patriótica.

Lo dirigirà don Julián Clapera Roca, y entre los redacteres figuraràn los señores García Amé, Marsa y Millàn."

PENYORA A UN FABRICANT DE CAPSES

El governador civil ha imposat una multa de 500 pessetes al senyor Marian Bagués, propietari d'una fàbrica de capses de cartó, el qual fabricava les capses posant-hi les barres catalanes.

EL "SUPERAVIT"

S. V. (Santiago Vinardell) escriu des de Madrid a "La Noche":

"Alrededor de las mesas de los cafés de la Puerta del Sol—donde, en tiempo de guerra, los estrategas improvisados plancan combates decisivos con las tazas, las cucharillas, los vasos y los terrones de azúcar, convertidos, por sus fogosas imaginaciones españolísimas, en moderno material de combate—el pueblo soberano, sintiéndose economista, tributa unànimes elogios a nuestros gobernantes... ¿Qué les faltaba?... ¿El pueblo?... Ya lo tienen a su lado. Un poco mareado ante los millones que se barajan. Pero satisfecho y hasta entusiasmado de poderse llenar la boca con la palabra "superàvit".

De l'emmetzinament d'un matrimoni

Avui, a les deu, es procedirà al desenterrament del cadàver de Dolors Figuerola, mare de Sofia Breistbarg, que es troba presa i processada com a presumpta emmetzinadora dels seus pares.

La diligència té per objecte lliurar els ossos al laboratori, per tal de diagnosticar si contenen residus d'arsènic.

A Barcelona hi ha hidrofòbia

Hom ha declarat zona infecta el terme municipal d'aquesta ciutat per haver-se presentat un cas de ràbia en el gos d'un propietari que habita al carrer de Santa Eivira, de Barcelona.

Ensems, hom declara extingida la verola en el bestiar de llana de Parets.

L'ENSENYAMENT

CURS DE GEOGRAFIA I GEOLOGIA

Al Centre Excursionista de Catalunya, demà, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, el professor senyor Narcís Rucabado donarà la lliçó de Geografia física del curs d'iniciació que té al seu càrrec.

EXCURSIO DELS ALUMNES DE L'ESCOLA DEL TREBALL, A EMPURIES

Diumenge passat, un grup d'alumnes del quart curs de les diferents especialitats de l'Escola del Treball estigueren a Empúries per a visitar les excavacions practicades a expenses de la Diputació provincial de Barcelona, en els terrenys que foren ciutat grega i posteriorment ciutat romana. Allí el doctor Bosch Gimpera els donà una notable conferència sobre la fundació i poblacions successives d'Empúries, mostrant-los els diversos objectes trobats que es conserven en el Museu provincial allí existent, entre els quals són dignes d'esmentar una catapulta romana, únic exemplar que en tot Europa s'ha trobat, i la formosa i severa estàtua d'Esculapi. Després els excursionistes recorreguereu les excavacions, acompanyats pel doctor Bosch i Gimpera i el senyor Gandia, que amb la seva reconeguda competència els donaren les adequades explicacions de tot el que veien. Finalment, a preus d'un almanac, el nostre docte paleòleg parlà de l'apassionant cas de Glozel, detallant els treballs realitzats per la comissió internacional nomenada per tal d'indagar la procedència dels objectes trobats i exposant una sèrie de consideracions conduents a evidenciar que foren enterrats en època molt posterior a la que, d'ésser autèntics, haurien de pertànyer.

En l'exprés de la nit tornaren molt satisfets de l'excursió, essent rebuts a l'estació pel director de l'Escola, senyor Antoni Robert.

DE LA JUNTA MUNICIPAL DE PRIMERA ENSENYANÇA

En la sessió que celebrà darrerament la Junta municipal de Primera ensenyança d'aquesta ciutat, sota la presidència del doctor Daniel Marin i Doyos, catedràtic de la Universitat, es prengueren, entre altres, els següents acords:

Per amenaçar ruïna els locals escolars del carrer de Montjuich del Carme, 5, traslladar-les al pis principal del carrer de la Diputació, núms. 112, 114 i 116.

Acceptar el local ofert al carrer de Santa Teresa, 8, per a instal·lar l'escola de nens del carrer de la Diputació, 346, i la de nenes de l'Avinguda d'Alfons XIII, 379.

Traslladar l'escola del carrer de Sadurní, 13, per no reunir condicions higièniques i haver ordenat el seu tancament l'inspector cap de Primera ensenyança, a la casa núm. 15, del carrer de la Unió.

Passar a informe de l'arquitecte les peticions dels mestres senyors Cabrer i Gisbert, sobre el local que ocupen.

Han pres possessió d'escolas d'aquesta capital, els següents mestres:

Lloreng Cabrer, de la de nens número 44; Modest Heras, de la núm. 6; Concepció Caldes, de la de nenes núm. 58; Dolors Porta, interina, de la de nenes núm. 107; Angel Velasco, interí, de la de nens núm. 41, i Bartomeu Duran, interí, de la secció de la graduada número 3.

LA CULTURA

SOCIETAT DE PSIQUIATRIA I NEUROLOGIA

La Societat de Psiquiatria i Neurologia, de Barcelona, va celebrar, dissabte passat, al Col·legi de Metges, la seva sessió acadèmica mensual, en la qual el doctor E. Mira va parlar dels recents congressos sobre l'especialitat neuro-psiquiàtrica, celebrats en altres països, i en resumí les seves ensenyances.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Al Centre Excursionista de Catalunya, demà, dijous, a les set de la tarda, el senyor Gonçal de Reparaz (fill) donarà una conferència sobre "Cartografia medieval catalana".

CONFERENCIA SOBRE LA JUSTIFICACIO DEL TIRATGE DELS PERIODICS

Avui, dimecres, a dos quarts de vuit del vespre, tindrà lloc a l'Ateneu Barcelonès la conferència que, organitzada per Publi-Club, Associació d'Estudis de Publicitat i Organització, donarà el conegut tècnic En Rafel Bori, sobre l'interessant tema "La justificació del tiratge dels periòdics, tal com s'efectua a l'estranger".

L'acte serà públic.

INSTITUT FRANCES

Demà, dijous, es donarà, de set a vuit del vespre, a l'Institut Francès, una conferència a càrrec del director de l'esmentat centre, M. J. J. A. Bertrand, el qual dissertarà sobre el tema "L'humour moderne", amb lectures.

Per a invitacions, a la secretaria, Aragó, 316.

A L'ESCOLA D'AGRICULTURA CONFERENCIA

Demà, dijous, a dos quarts de set de la tarda, tindrà lloc, a l'Escola Superior d'Agricultura (Urgell, 187, Universitat Industrial), una conferència organitzada per la Junta de Conferències de la dita Escola, en la qual el professor senyor Salvador Castelló, director de l'Escola d'Avicultura d'Arenys de Mar, desenrotllarà el tema: "El Canadà, en el seu progrés agrícola, avícola i industrial, i en les seves bellesses naturals".

CONFERENCIA A L'ASSOCIACIO D'ESCULTORS DECORADORS DE BARCELONA

L'Associació Artística d'Escultors Decoradors, assabentada que el distingit dibuixant i conferenciant senyor Mestre i Farran visitarà la nostra ciutat la darrera desena del mes que som, en viatge d'estudi, ha aconseguit que doni una conferència al seu estatge social, el tema de la qual serà anunciat oportunament.

SOCIETAT DE CIENCIES NATURALS DE BARCELONA "CLUB MUNTANYENC"

El proppassat dia 30 de desembre tingué lloc, al local social de l'entitat, la junta general ordinària, en la qual es tractaren els següents assumptes:

Lectura i aprovació de l'acta de la junta general anterior. Estat de comptes anual. Actuació del Consell directiu. Proposicions, entre les quals destacaren diferents punts de vista per a intensificar la propagació i divulgació de les ciències naturals, i per fi l'elecció de càrrecs. Quedà constituït el Consell directiu per al present any de la següent manera:

President, Baltasar Serradell i Planella; vice-president primer, Joaquim Folch i Girona; vice-president segon, Josep Andorra Vinyes; secretari general, Josep Closes Miralles; vice-secretari primer, Rafel Miravitlles Serradell; vice-secretari segon, Jaume Morell Gonyi; tresorer, Josep Pey Farriol; comptable, Adolf Torrente Atilano; bibliotecari, Josep Cervelló Bach; arxiver, Manuel Núñez Otero; conservador de museus, Mateu Sust i Pagès; vocal primer, Esteve Trull Domènech; vocal segon, Víctor Lleó de Moy; vocal tercer, Josep Borrut Rovira; vocal quart, Miquel Colomines Roca; vocal cinquè, Aleix Julve Asencio; vocal sisè, Josep Vives i Miret; president de la Secció de Ciències geològiques, Albert Carsi Lacasa; president de la Secció de Ciències biològiques, Felip Ferrer i Vert; president de la Secció d'Arqueologia, Filologia i Folk-lore, Rossend Serra i Pagès; president de la Secció de Fotografia, Excursions i Esports, Marcel Riu German.

ELS TRIBUNALS

AHIR va començar la vista de la causa pel parricidi de Badalona.

Ahir a les onze del matí va començar a la Secció segona la vista de la causa per parricidi contra Pere Ortiz García, acusat d'haver donat, el dia 15 d'octubre de 1926, una punyalada a la seva dona Maria Castell Fortuny, la qual morí al cap de tres dies a conseqüència de la ferida rebuda.

Va actuar de fiscal el senyor Miquel Carballo, d'acusador privat el senyor Condemines, i va defensar el processat el senyor Bravo Villasante.

Segons el fiscal, el processat és culpable d'un delicte de parricidi sense circumstàncies modificatives per haver mort la seva esposa Maria Castells el dia 15 d'octubre de l'any passat, al migdia, amb un ganivet gran, que-hi havia a la tenda d'ultramarins propietat d'ambdós cònjuges, inferint-li una ferida a la regió toràxica, que li travessà el diafragma i el fetge, de resultes de la qual morí al cap de tres dies. Demana que s'imposi al processat la pena de cadena perpètua, accessòries, costes i indemnització de 5.000 pessetes.

L'acusador privat creu que el Pere Ortiz, el qual havia estat dependent en una tenda d'ultramarins que el pare de la que després fou la seva dona tenia a Barcelona, tingué relacions amb la seva filla, relacions que no eren ben vistes, tota vegada que, diu, tenia un caràcter gens agradable i brusc. Conseqüència de l'oposició d'aquestes relacions fou que la filla demanà el seu dipòsit judicial, vivint vuit o deu mesos a casa de la dipositària, on es veien amb el processat, i que passat aquest temps es casà contra la voluntat del seu pare. Un mes abans de casar-se establíren una tenda d'ultramarins; la dona hi aportà tres mil pessetes i el processat dues mil, que serviren per al traspàs. El 14 d'octubre, cap al tard, el processat acusà la seva dona d'haver pres certa quantitat del calaix de la tenda; la Maria Castells es defensà de l'acusació del seu marit, acabant per barallar-se i resultant-ne lesionats. Al dia següent el processat demanà a la seva dona el dinar, i com que li va contestar que se'l fes ell, li donà una empenta, i agafant el ganivet més gros que hi havia a la tenda l'hi va clavar. El processat va deixar escrit un paper al taulell de la tenda dient que "cansat de les amenaces de la seva dona i la vida que duia amb ella, havia decidit matar-la, perquè havia perdut la serenitat". Aquest escrit signat amb el seu nom era fet amb llapis.

Sostè que els fets relatats són constitutius d'un delicte de parricidi, amb les agravants de premeditació i alevosia, pels quals correspon la pena de mort en garrot vil, accessòries, costes i indemnització.

I finalment el defensor diu que la interfecta, Maria Caballé tenia mal caràcter, que el dipòsit judicial ho féu sense el consell del seu futur marit, ni pressió d'aquest, que és més cert que ella es va enamorar d'ell que el contrari, que el processat va despendre molts diners que tenia estalviats en la compra d'existències per a la tenda, que la posà a nom seu, que cansat de la vida de disgustos que li donava la seva dona va pensar liquidar la tenda, tornar-li la participació que li correspoinia i separar-se'n. Que el 14 d'octubre es confirmaren les seves sospites que algú agafava els diners dels calaix del taulell, cosa que no podia fer altra persona que la seva dona, i en dir-li això ella li tirà un plat pel cap que li féu sang i que l'hagueren de curar a la casa de socors, sense que ell, però, s'hi tornés. Els veïns intentaren posar pau al matrimoni; l'endemà, en ésser hora, ell demanà el dinar, i la seva dona li contestà que si volia menjar que se'l fes ell mateix; aleshores se'n va anar cap a la cuina i ella caigué a terra i l'agafà per una punta del guardapols, insultant-lo i veient que tenia una mà amagada, amenaçant-lo de mort; ell, espoorguit, agafà un ganivet que li vingué a mà i li clavà; fou aleshores que se'n va anar cap a la botiga i escriví un paper, on no va saber el que hi posava, i sortí al carrer amb la intenció de suïcidar-se, però espantat de l'acte realitzat i del que anava a fer, es lliurà a les autoritats.

Oberta la sessió després de llegides les conclusions de les parts, es va donar compte d'un escrit presentat pel defensor, en el qual la testimoni Maria Fleta Varga fa constar que la declaració prestada en el sumari fou coaccionada pel seu pare.

El president va manar que es donés nota del cas al fiscal i aquest va evacuar-la en el sentit que les aclaracions que es desprenen d'aquest document, es facin pels mateixos testimonis quan sigui hora, denegant la Sala la petició de què s'unís aquest document als autes.

L'INTERROGATORI DEL PROCESSAT

Seguidament es va procedir a l'interrogatori del processat, el qual va dir que tenia 26 anys i era de professió comerciant. Anava endolat. Va començar explicant les seves relacions amb la Maria Castells estant de dependenta en la tenda de comestibles que té el pare de la interfecta, la qual demanà el dipòsit perquè el seu pare li negava el permís per a casar-se.

Digué que un cop casats, la seva dona el maltractava constantment, i que el dia anterior al fet d'autes s'adonà, en pagar unes bosses de paper, que li fallaven del calaix les pessetes que tenia preparades per a això. En avergonyir-la per la seva conducta, la seva dona l'agredí i li causà una lesió, de la qual hagué d'ésser auxiliat al dispensari.

Al dia següent, a migdia, en demanar el dinar, la seva dona es negà a donar-n'hi, i mentre ell es dirigia a la cuina, ella el seguia dient-li que el mataria. Feu constar, també, que en el curs de la disputa ella l'acorralà darrera el taulell, i que, creient que la seva dona portava amagat un ganivet, ell, esporuguit, n'agafà un altre que hi havia damunt del taulell.

Preguntat per l'acusador, va dir que va posar la tenda de comestibles amb 3.000 pessetes de la seva dona i 2.000 del processat, producte dels estalvis i d'una petita quantitat del seu pare.

A continuació digué que la seva dona en diverses ocasions havia agafat diners per donar-los a una altra persona. Tot i que quan es casaren la Maria li havia donat proves d'afecte, després de casats es va donar compte que l'havia enganyat. Ha insistit en què la seva dona tenia mal caràcter i que degut a la seva corpulència li havia agafat por, més encara quan diverses vegades li havia dit que el mataria. Després digué que una vegada ferida la seva dona, escriví un paper l'afirmació que la vida li era impossible amb la seva esposa i que havia pres el determini de matar-la i que una vegada escrit això fugí corrent amb la intenció de suïcidar-se.

Interrogat després pel seu defensor, va manifestar que en entrar com a dependent en la tenda on va conèixer la seva dona veia com continuament es barallaven la Maria, el seu pare i el seu germà, i després detalla la forma en què portà a cap el seu matrimoni i la implantació d'una tenda de comestibles. Va afirmar que les sospites de la infidelitat de la seva dona no pogué comprovar-les, però les seves sospites s'havien confirmat, tota vegada que la Maria Castells en tornar a Barcelona li havia dit que anava a casa d'una cosina seva, però que ell, el processat, havia comprovat que això no era cert.

Va referir l'esdevingut el dia anterior al del crim recordant que en la disputa intervingué una parella de la guàrdia civil, que aconsellaren a la Maria que el respectés, i que aquella nit, dominat per la por, el processat va posar un matalàs darrera la porta de la seva cambra per tal d'evitar que la seva dona entrés a matar-lo.

Digué que el paper que deixà escrit l'escriví amb la intenció de matar-se segudament, però que no ho féu perquè se'n recordà de la seva mare, i li faltà valor.

PROVA PERICIAL

Acabat l'interrogatori, que va durar prop d'una hora, es va manar sentar-se al processat, el qual durant tot l'interrogatori va expressar-se amb paraula tallada i singlots mal reprimits, i abans de començar la prova testifical, va practicar-se la pericial pels senyors metges forenses que feren l'autòpsia, compareixent sols un d'ells, per trobar-se malalt l'altre.

Aquest, que era el senyor Martínez, va manifestar que la lesió que causà la mort a la Maria Castells havia d'ésser causada estant front a front l'agressor i la víctima, i que creia que la interfecta estava en un pla un xic inferior.

PROVA TESTIFICAL

Va comparèixer com a primer testimoni Joan Castells, pare de la morta, el qual va dir que vingué del seu poble en assabentar-se de l'esdevingut a la seva filla, a qui va veure a l'hospital, dient-li que l'havia ferit el seu espòs perquè creia que li robava els diners.

Digué que la seva filla també li va dir que el dia abans del crim fou maltractada pel seu espòs, i després explica que es va oposar al matrimoni de la seva filla amb el processat perquè tenia mal caràcter i era poc religiós. Va negar que hagués fet cap exigència a Maria Fleta i que hauria estat del seu gust que la seva filla s'hagués casat a la seva satisfacció, ja que li tenia assignat més de 35.000 duros de dot.

Josefa Bester, que tingué dipositada Maria Castells, va dir que en algunes ocasions el processat havia tractat amb alguna violència la interfecta, i la declarant aconsellà a Maria que no es casés amb el Pere, ja que, encara que bona persona, tenia mal caràcter. No creu la testimoni que la Maria robés cap diner ni que agredís a Pere, ja que la interfecta callava sempre que aquest l'amenaçava.

Manuel Juvé, espòs de l'anterior, va donar bons informes de Maria Castells, confirmant el declarat per la seva dona.

Carme Domènec, veïna de la casa on habitava el matrimoni, va dir que no havia notat res entre els esposos fins que sentí un crit, i que baixà a la tenda quan havia ocorregut el succés.

A més va manifestar que havia vist En Pere el dia anterior al fet d'autes amb el cap embenat per una lesió que li havia causat la seva esposa.

Maria Fleta va negar tot el que havia declarat en el sumari, manifestant que per treballar a casa de la família de Maria fou coaccionada en prestar declaració.

Afegí que al dia següent al fet d'autes veié a Maria a l'Hospital, dient-li que havia estat agredida pel seu espós, negant que fes cap manifestació a Bibiana Piferrer.

Va dir que quan declarà en el sumari, portaba en la mà un paper escrit per Ramon Castells, en el qual estava indicat el que tenia que declarar.

El defensor sollicità que la presidència s'incautés del dit paper, fent-ho així i ordenant que s'afegis al rotllo per a ésser tramés després al Jutjat de guàrdia.

Bibiana Piferrer: La declaració d'aquest testimoni tingué de llegir-se per trobar-se completament afònica, i no entendre-se-li les paraules. Va dir que la Maria estant en l'Hospital li havia manifestat que es trobava sentada quan el seu espòs li donà una punxada, a l'acusar-la que li robava els diners.

Negà que hagués estat empesa en cap sentit a prestar declaració.

Josefa Espejo, germana de llet de la interfecta, manifestà que la Maria li havia explicat el succeït, de la mateixa forma expressada per la testimoni que darrerament havia declarat.

Agustí Codina: Digué que recollí la Maria Estella, ferida, i que aquesta no pogué declarar per estar desmaiada, no enterant-se com va ocórrer el succés.

Antoni Serra, digué que també acudí a auxiliar la lesionada sense saber com es desenrotllà la tragèdia.

SUSPENSIO DE LA VISTA

Prop de les dues de la tarda, el president va suspendre la vista, que es continuarà avui a les deu.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Concepció. Pobresa, Josep Planes contra Humbert Vehi.

Sala segona. — Barcelona. Major quantia. Ford Motors contra "Vilhema".

Audiència. Major quantia. Bartomeu Rovirola contra Anna Sarrés.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Audiència. Dos incidents.

Drassanes. Dos orals per delicte contra la salut i furt contra Emili Obrer i Antoni Manchis.

Secció segona. — Continuació de l'oral començat avui.

Secció tercera. — Hospital. Dos orals per estafa i rapte contra Pere Martínez i Josep Drez.

Llotja. — Un oral per furt contra Josep Vicens.

Un ciclista atropellat per un auto a la carretera de Molins de Rei

Vicents Degà, veí de Cornellà, fou atropellat per un auto al camí de Molins de Rei, resultant amb lesions greus al cap. L'auto va fugir, i el ferit fou traslladat a la farmàcia Trinxeria i després ingressà a una clínica de Barcelona.

Les Arts

UNA EXPOSICIO DELS XII

Dijous, a les cinc de la tarda, tindrà lloc en una de les sales de les Galeries Laietanes, una important exhibició de llibres i gravats d'època de diversos col·leccionistes d'aquesta capital.

GALERIA DAMIANS

Dissabte a la tarda s'inaugurà a les Galeries de Belles Arts de la casa Damians, del carrer de Pelayo, una interessant exposició de quadros de la senyora Josefina Portusach de Mascareñyes, coneguda dissima en el gran món barceloní, i una altra del cèlebre pintor de tapissos senyor Ramon López Morelló. Amb aquest motiu aquelles Galeries estigueren molt concorregudes.

Carnet de les lletres

"LA NOIA DE BRONZE"

Tomàs Roig i Llop, autor de "Facècies"—un primer llibre molt ben acollit—acaba de publicar un nou recull de contes. El que dóna títol al llibre, "La noia de bronze", és la història d'una aventura que hauria estat vulgar sense la intervenció d'un ésser ferotge i primari, En Pep Malhome, que recorda aquests pagesos còsmics d'En Puig i Ferreter.

Val a dir que Roig i Llop no sembla haver nodrit en cap altre autor la seva mitologia. L'ha atret, simplement, l'espectacle tèrbol i tràgic de la humanitat ininteligent. I així veiem brollar de la seva ploma les figures barroeres, de vegades tendres, però, d'En Pep Malhome, d'En Ganyota, d'En Pere Garneu, d'En Pau Calçots, protagonistes de virolades estampes populars.

Roig i Llop és un bon contista i un escriptor molt discret. El seu ruralisme té el gust de parlar bé i de defugir l'element pintoresc extra-artístic. Vet aquí una qualitat que hem d'aplaudir.

I, per damunt de tots els altres, ens plau el conte titulat "El secret de les campanes". El to planer i elegant d'aquesta narració, rica de llenguatge i de poesia, és, en efecte, digne d'ésser assenyalat.

Clouen el recull una sèrie de retrats epigramàtics d'alguns escriptors catalans (i d'esquitllentes de l'obra llur), plens d'intenció i sovint reeixits. Es llàstima que no hagin estat publicats a part, perquè el llibre esdevé, així, heterogeni. Però, tanmateix—cal concloure-ho, després del que hem dit?—un bon llibre.

T. GARCÉS

Les Lletres

Informació catalana

✱ *Per a sortir el mes vinent s'anuncia l'aparició d'un periòdic quinzenal, "Excursionisme", destinat a propagar aquest esport. S'està fent la llista de col·laboradors en la qual figuren assenyalades personalitats especialitzades en cada un dels coneixements complementaris. Adreça: Santa Clara, 8 i 10, Barcelona.*

✱ *Amb motiu de l'enquesta oberta per la "Revista de Catalunya" sobre la Catalunya-Ciutat i de l'article amb què la elogué En Rovira i Virgili, Julí d'Eban al diari "Ciutat", de Reus, diu que el mal no està en què Barcelona sigui senyora i majora. "Es una bella veritat—diu—que mai no ha estat capitalitat burocràtica, ni directora fèrria: el centralisme barceloní és natural i, si hom vol, espiritual. Cap català conscient no combat aquest centralisme, i és que aquesta absorció és un fet irremeiable i al capdavall tots n'estem contents i gelosos de la ciutat dels comtes. Econòmicament, la centralització barcelonina reporta múltiples avantatges i és el fet d'haver-se creat una gran ciutat, la qual ha reportat la naixença de l'activitat intel·lectual que hom admira."*

✱ *Bell número el que acabem de rebre de la "Revista de Catalunya": "Sobre Niccolo Machiavelli en el seu quart aniversari", per Manuel Raventós; "Els congressos minoritaris", per Ferran Soldevila; "Chesterton o la sofistica recreativa", per Joan Sacs; "Camins de França" (continuació), per Joan Puig i Ferreter. I, encara, intel·ligents cròniques: "La història i l'erudició", per Ferran Soldevila; "Les Lletres", per Domènec Guansé, "El Teatre", per Prudenci Bertrana; "L'Art", per Joan Sacs, i una nodrida secció de nòtules, per Melcior Font. Aquest número és el 42 (any IV) de la publicació que dirigeix N'A. Rovira i Virgili.*

✱ *"Sèller" (14 de gener), publica unes notes de Bonaventura sobre "Catalanofilia" i poemes i proses en català.*

✱ *Què ha de saber l'infant? ¿Quin grau de coneixements ha de tenir segons l'edat? Com ha de llegir? ¿Quin tipus de perfecció ha de presentar la seva ortografia? ¿Quines operacions aritmètiques ha de conèixer? ¿Quina ha d'ésser la seva forma de redacció? Heus aquí la mena de problemes que s'ha proposat resoldre aquest llibre, únic a Espanya i gairebé al món llatí. No cal dir com interessen al pedagog, al pare de família, a l'home públic, aquestes qüestions, avui que es reclama una pedagogia que, dins el necessari respecte a l'infant, garanteixi, amb una precisió cada dia més exigent, uns graus de formació i unes sumes de coneixements gairebé imprescriptibles. El llibre "La mesura objectiva del treball escolar" resulta un programa escolar sense vaguetat ni equívoc, i, de més a més, ofereix instruments per a la mesura, que pot utilitzar, en un moment donat, qualsevol que necessiti controlar.*

N'és autor l'Alexandre Galí, i en són dipositaris al "Material Escolar i Científic" (Ronda de la Universitat, 7).

✱ *Al "Llamp", de Gandesa (15 de gener), Josep Fornós i Benages publica un balanç de l'any que diu molt a favor de les comarques de Gandesa i del Priorat.*

✱ *En Miquel Duran es publicant a "La Veu de Catalunya" uns documentats articles sobre València, de molt d'interès literari.*

✱ *A "Saba Nova", de Rubí (15 de gener), hom parla del nostre cardènter amb un optimisme afalagador.*

EL MUNICIPI

SESSIO DE LA COMISSIO MUNICIPAL PERMANENT

Presidida pel baró de Viver, ahir les dues de la tarda, es reuní la Comissió municipal permanent. Foren aprovats tots els dictàmens que figuraven a l'ordre del dia, pertanyents a les diverses seccions municipals; tots ells d'interès escàs.

A un quart de tres s'aixecà la sessió.

ELS "TRES TOMES" A L'AJUNTAMENT

Ahir al matí desfilaren davant l'Ajuntament els "Tres tombs" per a saludar la primera autoritat municipal.

El senyor baró de Viver els féu donació d'un obsequi per a contribuir a la major brillantesa de la tradicional festa.

OBRES ADJUDICADES PER SUBHASTA

S'ha celebrat la subhasta relativa a les obres de construcció de cèrvegueres en alguns trajectes dels carrers de Provença, Còrsega, Industria i altres de la zona alta de Sant Martí (Grup primer), havent estat adjudicades provisionalment a En Marceli Pedró per la quantitat de 338.517'90 pessetes. El tipus de subhasta era el de 473.040'11 pessetes. Fou testimoni el tinent d'alcalde senyor Marquès de Casa Rozón, assistint-hi en representació de l'Ajuntament el tinent d'Alcalde N'Enric Barrie.

NOVA NUMERACIO DEL CARRER DE ROGENT

La Comissió Municipal Permanent, en sessió del dia 3 dels corrents va acordar:

Que pel termini de vint dies hàbils i durant les hores d'oficina s'exposi el projecte de numeració del carrer de Rogent formulat per l'arquitecte En Pere Benavent el 19 dels corrents: durant el qual terme, que començarà a comptar-se des de la inserció en el Butlletí Oficial de la província de l'oportú edicte, romandrà de manifest el dit projecte a l'Oficina d'Informació, instal·lada a la planta baixa de les Cases Consistorials i podran formular les reclamacions que creguin pertinents tots els que s'hi considerin afectats.

INSTL.LACIO DE LLUM ELECTRICA A DIVERSOS CARRERS CENTRICS DE LA CIUTAT

Fins al dia 3 del propvinent mes de febrer, a les dotze del matí s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció d'Eixampla, pleca de proposicions per a prendre part en el concurs referent a les obres de canalització elèctrica i instal·lació d'estacions transformadores per a l'il·luminat definitiu de la zona d'Eixampla, limitada pels carrers d'Urgell, Avinguda d'Alfons XIII, Passeig de Sant Joan, Ronda de Sant Pere, plaça de Catalunya, carrer de Pelayo, plaça de la Universitat i carrer de les Corts Catalanes, el pressupost del qual puja a la quantitat de 1.918.124'32 pessetes.

El projecte de les dites obres està de manifest al públic en l'expressat Negociat.

L'acte d'obertura dels plecs s'efectuarà a les Cases Consistorials el dia 4 del propvinent mes de febrer.

EL GOVERN CIVIL

CONSELL DE GUERRA

S'ha autoritzat la celebració a Figueres d'un Consell de guerra ordinari contra els carrabiners de la Comandància de Girona Josep Valero Preciado i Pere Gutiérrez Fernández, processats pel suposat delicte de falsedat en document públic.

EL DESEMPENYORAMENT DE ROBES

Al Govern civil ha estat facilitada una nota que diu que el senyor Menacho, vice-president de la Junta provincial de Beneficència, dirigirà les operacions de desempenyorament ajudat pels funcionaris del Govern civil que s'esmenten, al Mont de Pietat L'Esperança, A la Caixa d'Estalvis Central, amb l'oficial senyor Galan i el canonge senyor Vilaseca. A la Sucursal número 1 (Pedró), el canonge doctor Portolés i l'oficial senyor Domínguez. A la Sucursal número 2 (plaça de Sant Pere), el senyor Josep Balcells i l'oficial senyor Viliar. A la Sucursal número 3 (carrer de Salmeron), el senyor comte de Figols i el cap de negociat senyor Lacàrcel. A la Sucursal número 4 (Clot), el senyor Lluís Ponç i Tusquets i l'oficial senyor Luengo. A la Sucursal número 5 (Sans), el senyor Lluís Girona i el cap de negociat senyor Satorre.

NO PASSA RES

El governador interí, senyor Arcàrraga, digué ahir al migdia i al vespre que no tenia cap nova per a comunicar als periodistes.

Dos autòmnibus topen a la carretera d'Arenys de Munt

Ahir al matí dos autòmnibus, que fan el servei d'Arenys de Mar a Arenys de Munt, varen topar, mentre l'un intentava passar a l'altre. Resultaren ferits set passatgers, que foren assistits en la darrera de les poblacions esmentades. Dos dels ferits ho són de gravetat

PENINSULA

En el ple d'ahir, fou debatuda la reforma del Batxillerat i la de la carrera judicial, i continuà el debat sobre qüestions de caràcter econòmic

L'ASSEMBLEA CONSULTIVA

Madrid, 17. — A les quatre menys deu minuts comença la sessió de l'Assemblea.

Les tribunes apareixen bastant animades, veient-se moltes senyores.

En els escons, gran concurrència.

En banc blau, tot el govern.

Presideix el senyor YANGUAS.

Aprovada l'acta de la sessió anterior el PRESIDENT dona compte de la mort del magistrat senyor Ernest Jiménez.

Dedica unes frases a la memòria del finit, i demana que consti en acta el sentiment de l'Assemblea.

Així s'acorda.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA s'associa a les paraules del President.

EL NOU PLA DEL BATXILLERAT

Interpel·lació del senyor Miquel Aguayo, al ministre d'Instrucció Pública, sobre el nou pla del Batxillerat.

Comença el senyor AGUAYO el seu discurs afirmant que va a estudiar serenament el problema, i demana que no vegi ningú en les seves paraules el més petit atac al ministre, al qual elogia i del qual ha estat eficaç col·laborador.

Passa a analitzar el decret de la reforma, i al·ludeix el discurs pronunciat sobre aquest tema pel senyor Sàinz, i diu que parla en nom dels estudiants.

Remarca la importància del problema i de la reforma portada a cap pel Govern.

Al·ludeix a una Assemblea celebrada recentment pels professors d'Instituts, en la qual es lamenten de la reforma, ja que per a ells l'esforç no respon en el resultat.

Intervé el senyor SAINZ RODRIGUEZ.

Censura el pla d'ensenyança.

El pla d'ensenyança — diu — és un conjunt de monstruositats i dic monstruositats i diré monstruositats si vint vegades parlés. (Rumors.)

El PRESIDENT DEL CONSELL: SS. vol rebaixar el debat? A que ve aquí dir monstruositats i fer acudits? L'Assemblea és per a estudiar els problemes serenament i sense apassionament.

El senyor SAINZ RODRIGUEZ continua el seu discurs i censura alguns punts del pla de reforma, demanant una ràpides modificacions.

El PRESIDENT DEL CONSELL: No es pot tolerar l'actitud de SS. i aquí no volem reproduir un debat com el d'ahir; aquí no venim a fer política.

El senyor PRADERA: El que no es pot fer és que al "Diario de Sesiones" es borrin paraules que aquí es pronuncien.

El PRESIDENT DEL CONSELL: No ho dubto que es borrin aquestes frases i afegeixo que aquesta és una Assemblea consultiva, a la qual tots venim a treballar per el bé d'Espanya i per a l'engrandiment de la nació, en la qual tots havem de conviure per a portar a terme l'obra útil al país i a la seva governació. Estic disposat a què no es reproduexin debats com el d'ahir i com el que ara es pensava iniciar. L'Assemblea ha de fer coses més pràctiques i sobretot més útils per Espanya que l'antic Parlament.

El PRESIDENT DE LA CAMERA: Em crec obligat a intervenir, davant una allusió que m'ha fet el senyor Pradera, la que la meva autoritat és la que ha d'encarrilar les discusions.

Recorda frases pronunciades quan s'inaugurà l'Assemblea i afirma que l'assembleista té llibertat per a exposar les seves idees i quant a les frases que es treuen del "Diario de Sesiones" accepta la seva responsabilitat, que eren conceptes ofensius a la unitat de la pàtria i amb això compli un penós deure.

El senyor GARCIA ATANGE explana una interpel·lació sobre el problema jurisdiccional d'Espanya.

Diu que malgrat l'esforç del Govern i les disposicions del ministre de Gràcia i Justícia, el problema existeix.

Reconeix que és un sistema menys dolent per a l'ingrés a la carrera judicial el de l'oposició.

Admet el període de pràctiques, si bé cobrant els aspirants.

Assenyala el que es podria fer mentre s'arriba a la creació de l'Escola Judicial.

Cal atendre els fins econòmico-judicials d'una manera no còmoda sinó espléndida, encara que ja sé — diu — que això no cap dins de les possibilitats del pressupost, però amb una mica de bona voluntat es poden aconseguir algunes millores.

Assenyala els sous dels jutges i la quantitat mínima que ell percebé, i demana al Govern que s'augmentin d'una manera raonable, perquè es dóna el cas que les despeses de justícia figuren cobertes amb 17 milions en un pressupost de 3.000 milions.

Afegeix que s'ha de resoldre d'una manera definitiva la demarcació judicial.

Parla del decret de creació del Consell Judicial, i diu que si li constés que la cartera del ram l'havia d'exercir sempre el senyor Ponte, o qualsevol funcionari de la magistratura, no tindria inconvenient que seguís regint, però com que no és així, ho creu perjudicial perquè cada moment s'hauria de topar amb passions i interessos personals.

Acaba dient que la reforma judicial és una obra important de Govern.

El ministre de GRACIA I JUSTICIA anuncia que farà el resum quan hagin parlat els qui intervinguin en el debat.

El senyor RUIZ TRILLO diu que sense justícia no podria existir la societat.

Creu que res pot fer tant de mal a una reforma com la desarticulació; cal, doncs, obtenir un tot harmònic, és a dir, justícia ràpida i barata.

Es refereix a la creació del Consell Judicial, i recorda que el primer decret per a aconseguir la independència judicial el signà Salmerón, i el segon el Directori militar.

No entra a analitzar les reformes, amb algunes de les quals està d'acord, perquè amb d'altres no coincideix i està convençut que el ministre té l'ànim disposat a perfeccionar-les.

Considera fàcilment realitzable la modificació de la llei d'Enjuiciament civil i la reforma de l'Orgànica del Poder judicial, ja que la Comissió general de Codificació te en les seves mans un projecte en aquest sentit.

Insisteix en què la justícia s'ha d'administrar en poc temps i barata i a això es pot arribar fàcilment, tota vegada que el President ha ensenyat a fer comprendre a la gent que voler és poder.

Acaba dient que seguint al President, tots han de preocupar-se de treballar per la pàtria.

El MINISTRE DE GRACIA I JUSTICIA elogia l'eloqüència del senyor Atanco i així mateix tributa elogis a la venerable figura del senyor Ruiz Trillo.

Accepta la interpel·lació com a índex de les qüestions que són de la seva competència.

La reforma la vafer amb l'optimisme dels temps mossos i l'esforç del president del Consell, que sap i amaga tots els estímuls més nobles.

Els elogis per a la creació de la Junta organitzadora del Poder judicial, em semblen pocs.

Explica com a de portar-se a cap la idea de creació d'Ilustres magistrats, per als quals té frases de gratitud immensa. Va ésser una obra verament admirable per l'esperit que l'animava, però va fracassar, no pels membres que formaven la Junta, sinó per desconfiança dels funcionaris, que li donaren poca importància.

Es plany que encara no hagi desaparegut la política de l'Administració de Justícia, i assegura que no n'hi ha un sol magistrat ni jutge que hagi rebut d'ell la més petita recomanació o indicació en un o altre sentit.

Mostra la seva conformitat respecte a què s'emprengui una veritable reforma seriosa del Poder judicial.

Diu que si de la carrera judicial es van a una altra, no ho fan en recerca de major remuneració material, sinó per falta de vocació. Per a aquesta carrera, com per a l'ensenyança i el sacerdoci cal una gran vocació. Sense aquesta no es pot fer res. No hi ha prou amb consignar a la "Gaceta" la separació i la sobirania del Poder judicial, cal, davant de tot, que hagi ciutadans. Sense ciutadania res s'aconseguirà.

Pel que fa als sous dels funcionaris de la carrera judicial, diu que fins que no estigui anivellat i normalitzat el Tresor nacional, no portarà al Consell peticions d'augment; però ja es farà tot quan s'arribi a la situació que promet el proper estat actual.

El senyor CIERVA, com a membre de la Comissió de Codis i com a Degà del Col·legi d'Advocats de Madrid, afirma que és molt important i urgent la reforma del Poder judicial, tant, que ho és més que les reformes dels coses legals. I no és que els funcionaris judicials espanyols mereixin retret ni censura: poden presentar-se com a models davant als de les altres nacions. Però és el cert que la reforma s'imposa. I el que jo puc dir — afegeix — és que la reforma que començà el ministre de Gràcia i Justícia està ajornada.

¿Per què, si tot es reforma, no es fa el mateix amb el Poder judicial? No ha de quedar això a la saga d'altres sectors de l'Administració Pública, i potser el més urgent de tot sigui la reforma dels procediments judicials.

No crec que sigui oportú barrejar aquestes qüestions, com ho féu el senyor Ponte, amb la quantia de les minutes dels advocats; però de totes maneres li prometo que ell i molts d'altres faran tot quan sigui possible per a aindar el ministre, quan posi mà en això. (Aplaudiments.)

A dos quarts de set se suspèn la sessió per mitja hora.

A un quart de vuit es reanuda la sessió, sota la presidència del comte dels Andes.

EL DEBAT ECONOMIC

Amb gran desanimació a la Cambra, continue el debat econòmic iniciat ahir.

El senyor DE GREGORIO, representant dels agricultors, consumeix un torn.

Examina el problema econòmic espanyol. Analitza la situació actual de l'agricultura i exposa les aspiracions d'aquesta en relació amb el futur aranzel.

El COMTE D ETRIGONA també intervé.

S'ocupa de la política aranzelària.

Parla dels exportadors de Llevant, i diu que València ha estat sempre lliurecanvista. No obstant, ell creu que l'economia d'un país no ha d'ésser un conglomerat, una justaposició d'economies regionals, sinó que ha de presentar una unitat ben assenyalada.

Parla de la indústria espanyola, dient que actualment sofreix grans danys.

El Govern — diu — protegeix potser massa a l'agricultura, i en canvi la indústria està abandonada.

S'ocupa del règim de transports i diu que per la premura del temps no pot ocupar-se detalladament d'aquest problema, encara que hauria de presentar aspectes i fer consideracions que segurament no haurien cansat l'atenció dels assembleistes.

La mala organització dels transports, tant terrestres com marítims fa encarir la mercaderia presentant-la en condicions d'inferioritat respecte a la d'altres països en els mercats estrangers.

Acaba dient que estima que, ja que creu que és de justícia, que tot el que ha exposat serà atès pel Govern.

El senyor SOLIS parla en nom dels olivarers i presenta la trista situació d'aquesta riquesa a Espanya. Malgrat això, aquest any la collita d'oli a Espanya ha estat excellent. Hi ha un excés d'oli de 200 milions de quilos.

Diu que encara que havent-hi un excés com aquest, a Espanya hi ha concurrència de matèries exòtiques que disputen els nostres mercats interior als nostres mateixos productes. Això és el que cal evitar.

Acaba fent un prec al ministre de Foment. Diu que la collita d'oli d'aquest any ha estat a Espanya de 550 milions de quilos. Per tal d'arribar a recolectar aquesta collita ha estat necessari fer per als olivarers grans despeses. Prega, per tant, al ministre que simplifiqui els tràmits que se seguexen per a concedir als productors d'oli crèdits agrícoles. Es necessari —diu—que quan un agricultor demana una bestreta la tingui en el seu poder en el termini de deu dies.

Hi intervé el senyor MORELLO per a demanar al Govern que s'ocupi del règim de transports i de l'ordenació agrícola.

El marquès de la FRONTERA diu que va a posar de relleu la importància de la riquesa pequària. Diu que el valor de la producció pequària a Espanya és, a l'any, de 3.400 milions de pessetes. No vol fer comparacions amb cap altre aspecte de la producció nacional. Per a palesar la importància de la riquesa pequària llegeix fragments de fascícles i dades estadístiques que demostren el desenrotllament d'aquesta riquesa en uns anys.

Diu que no ha de perjudicar-se la ramaderia per a beneficiar la indústria. Espanya necessita tenir una indústria potent, però mai a espatlles de la riquesa pequària.

Fa remarcar la injustícia del règim aranzelari que concedeix als pinsos un tant per cent protector que arriba, en ocasions, al 20 per 100, i en canvi als mateixos pinsos, convertits en carn, els concedeix només un 8 o un 9 per cent.

Parla també de la producció de llet a Espanya, que puja anualment a 550 o 560 milions de pessetes, i diu que se li fa una competència ilícita amb matèries exòtiques.

Aquesta competència és agreujada per dos nefasts tractats de comerç.

El president del CONSELL: Anteriors a la nostra pujada al Poder.

El marquès de la FRONTERA: Naturalment, senyor President.

Acaba demanant al Govern que reculli les justes aspiracions dels ramaders, tenint en compte que la pequària és una de les més grans riqueses d'Espanya.

El senyor VILLEGAS intervé per a defensar la producció hullera com a base de la riquesa nacional. Acaba dient que ha de protegir-se aquesta indústria, que hi ha un gros nombre d'obrers que ho estan esperant i demanen treball.

S'aixeca la sessió a un quart de deu.

EN LARGO CABALLERO AL CONSELL D'ESTAT

El Consell del Treball ha reelegit el senyor Largo Caballero per a candidat a vocal del Consell d'Estat.

EL SOU DELS MINISTRES

Ahir als passadissos de l'Assemblea vàrem sentir que aviat serà presentada una moció demanant l'aument dels sous dels ministres a 75.000 pessetes.

EL DEBAT ECONOMIC

Madrid, 17. — El senyor Yanguas, que pateix un refredat gripal, després de presidir la primera part de la sessió de l'Assemblea, s'ha retirat al seu domicili, i s'ha encarregat de la presidència el comte de los Andes.

En el debat econòmic tenen sollicitada llur intervenció uns deu assembleistes, quasi tots partidaris del proteccionisme.

L'ORGANITZACIÓ CORPORATIVA

Madrid, 17. — En la sessió de demà, ultra alguns precs i preguntes, hom explanarà una interpel·lació del senyor Puyuelo, sobre organització corporativa, i una altra del senyor Saldaña. A la segona part continuarà el debat econòmic.

LA JUNTA D'ACCIÓ CIUTADANA DE CATALUNYA

Madrid, 17. — Abans del divendres, data en què tornaran a Barcelona, es reuniran amb el President les autoritats locals i provincials que formen la Junta d'Acció Ciutadana de Catalunya.

PROBABLEMENT ES CREARA UN INSTITUT DE SEGONA ENSENYANÇA A TORTOSA

Madrid, 17. — El Rector de la Universitat de Barcelona, i l'alcalde de Tortosa, senyor Bau, han conferenciat aquesta tarda amb el general Primo de Rivera, per a interessar-li la creació d'un institut de segona ensenyança a Tortosa.

El President del Consell acollí amb interès la petició i els manifestà que no tenia cap inconvenient en això, sempre que la ciutat de Tortosa facilités el local i demés requisits per a instal·lar-lo degudament.

Amb el mateix objecte visitaren el doctor Diaz i el senyor Bau el ministre d'Instrucció Pública.

UN FERROCARRIL SUBTERRANI DE CIRCUMVALACIÓ A MADRID

Madrid, 17. — Ahir fou registrat en el ministeri de Foment el projecte del ferrocarril de circumvalació de Madrid i unió de les actuals estacions ferroviàries.

El projecte està inclós en el pla de ferrocarrils urgents de l'Estat.

La línia de circumvalació serà subterrània i l'estació central es construirà a l'Hipòdrom.

Es té propòsit amb aquesta obra d'assegurar la continuïtat de trens de viatgers enllaçant les línies del Nord amb la del Migdia en les combinacions de la Cantàbrica i Astúries i Galícia els d'Andalusia i Llevant, el d'Aragó i Catalunya amb Portugal, assegurar el trànsit de mercaderies sense interessar les estacions del tràfic local ni el case de la població.

EL PROJECTE DE CAMINS VEINALS

Madrid, 27. — Avui, al palau de la Diputació provincial, s'ha reunit el Comitè executiu de Corporacions provincials de règim comú.

S'han canviat impressions respecte a l'execució del projecte especial de camins veinals, i s'ha acordat conferenciar a la tarda, com així ho han fet, al Palau de l'Assemblea, amb el ministre de Foment.

UNA NOTA OFICIOSA SOBRE LA VAGA DE TIPOGRAFS MADRILENYS CONTRA L'IMPOST D'UTILITATS

Madrid, 17. — A les quatre de la matinada han facilitat la següent nota:

"El Govern ha recollit a última hora la informació de la vaga declarada, sense previ avís, pels obrers tipògrafs d'una casa editorial, i després pels que treballen a les impremtes de "La Voz" i "El Sol" i qui sap si d'algun altre periòdic.

Es molt de lamentar el cas per irraonable, ja que el Govern té en estudi la petició d'una comissió d'obrers al reial decret relatiu a l'impost d'utilitats, respecte al que sincerament va anunciar cabrien poques o cap modificació, però encara no havia pres una resolució definitiva.

No han procedit amb calma els obrers ni han estat ben aconsellats.

El Govern tractarà la vaga amb inflexible rigor, car no pot admetre el sistema que a cada disposició ministerial que no satisfaci a una agrupació social, i en aquest cas la mesura tributària afecta *només a un reduït nombre* en proporció al total d'obrers, contesti amb la vaga sense previ avís, que pertorba els serveis i té mitjà de coacció que precisament per ésser-ho impossibilitat tota solució harmònica.

El Govern desitjaria evitar el que fos inevitable si els tipògrafs persisteixen en la vaga o no volen satisfer el tribut marcat per la llei.

L'acomiadament forçós de tots els que falten quaranta vuit hores al seu lloc de treball, amb la prohibició absoluta a les empreses de tornar a admetre'ls en el termini que se'ls assenyali com a penalitat.

Ells mateixos jutjarien malament d'un altre procedir en un Govern de la característica del nostre, que es declararia moderat en les seves pròpies maniobres.

Però ara com sempre el Govern vol ésser lleial i veu quina és la seva posició i també exhorta a tots a procedir amb serenitat i curosament, resistint-se a tota gestió apassionada i considerant en aquest cas amb esperit elevat que, tinguin o no tinguin raó (el Govern creu que tanmateix no en tenen), comprometen mols principis o interessos adoptant actituds violentes, i oblidant que el tribut que se'ls imposa és una mostra honrosa de categoria social i precisa per a atendre necessitats d'altres ciutadans en situació molt inferior a la d'ells, per als quals l Govern ha adoptat mesures tan beneficioses com les de protecció a les famílies nombroses i altres que constituïxen càrregues en els pressupostos, que han d'ésser ateses per tots.

Després d'aquestes rflxions que el cas mereix, el Govern té l'esperança que es restablirà la normalitat en el treball i així ho desitja molt sincerament.

A LA SORTIDA DEL CONSELL

Madrid, 17. — Abans d'acabar el Consell de Ministres reunit en l'Assamblea, sortí el ministre de Gràcia i Justícia, manifestant que durant la reunió de ministres, s'havia rebut un volant donant compte d'haver traspassat el magistrat del Tribunal Suprem i assambleista, senyor N'Ernest Giménez, persona competentíssima i home d'un gran talent, la mort del qual l'havia impressionat molt, i que ho havia comunicat als ministres.

El marquès d'Estella, sortí poc després d'un quart i cinc de quatre, dient que a aquesta hora havia acabat la reunió del Consell.

—En realitat—ha dit—, el consell d'avui ha estat de pocs assumptes. Jo he portat dos expedients d'Estat de no gaire importància. El més important de la reunió d'avui, ho constitueix l'exàmen de dos expedients de cases barates, un per a la guarnició, i un altre de quatre mil casetes econòmiques a Saragossa.

No es va prendre cap acord, car un dels expedients està pendent de dictàmen del Consell d'Estat, i l'altre de negociació del Govern amb la companyia constructora.

Continuarà l'exàmen, en una altra reunió.

Féu un elogi de l'assambleista traspassat, senyor Jiménez, vocal de la Comissió de Codificació.

Anuncià que ho comunicaria al president de l'Assemblea, perquè en donés compte al ple.

Ha dit també el president que després s'examinaren alguns expedients sense importància, inclòs l'arranjament de les calderes del vapor "Catalunya".

Un periodista, preguntà:

—¿S'han ocupat vostès de la provisió del consulat de Buenos Aires.

—Sí, contestà. Ens ocupem de la revisió de tarifes i tributació d'aquell consulat, assumpte d'índole purament administratiu.

El president i els ministres, penetraren en el saló de sessions, per a assistir al ple que començà poc després de dos quarts de quatre.

L'expedient de cases barates a Saragossa, examinat pel Consell, té que tornar a informe del ministre del Treball.

Després passarà a la direcció de Tresoreria, i per últim al Consell d'Estat.

Com que és la primera vegada que un Ajuntament avala una operació d'aquesta classe, el Govern ha acordat donar-li la tramitació adequada, aplicant-li el decret que existeix per a la reavaluació sobre operacions d'aquesta índole.

L'expedient tornarà a l'Ajuntament de Saragossa amb el fi que aquest presenti un nou termini i digui la part de l'hisenda que s'adseriu a la operació que es realitzarà.

Calcula el ministre del Treball que en un termini de dos o tres mesos estarà complit aquest requisit.

Respecte al projecte de cases barates per a la guarnició de Madrid, pot dir-se que és un projecte molt ample, i per tant, es convingué en fixar bé els termes en què han de complir-se aquests propòsits.

Els 11 comitès d'indústries químiques de Barcelona que parlava la nota oficiosa, han demanat constituir-se en comissió mixta, complint tots els tràmits d'organització corporativa.

El ministre del Treball va sotmetre a l'aprovació del Consell el decret nomenant president d'aquesta camissió mixta a En Leopold Perol, que ja era president de tots els comitès d'indústries químiques.

L'expedient relatiu a les calderes del "Cataluña" importarà unes 94 mil pessetes i consisteix en estubar de nou les calderes. Les obres es vereficaran a Bilbao per la casa Wolkock.

L'expedient d'elecció que es referí el president a la sortida del consell es refereix a l'ascens d'un conseller a secretari d'ambaixada. Divendres vinent se celebrarà nou consell de ministres.

NOTA OFICIOSA DEL CONSELL

Madrid, 17. — Abans de començar la sessió de l'Assemblea, el senyor Aunós ha facilitat la següent nota oficiosa:

El Consell ha estudiat el projecte d'urbanització i construcció de cases barates i econòmiques, que ha presentat l'Ajuntament de Saragossa, i s'acordà donar-li la tramitació prevista en el Reial decret de 27 d'abril de 1926.

També s'ocupà el Consell del projecte de construcció per a la guarnició de Madrid, quedant pendent d'una reforma a introduir en el mateix.

S'aprovà el Reial decret constituint la comissió mixta d'Indústries Químiques de Barcelona.

UN TEMPLE ESPANYOL A JERUSALEM

Madrid, 17.—El bisbe de Vitòria, preconitzat arquebisbe de Santiago, Pare Zacaries Martínez, ha parlat als passadissos amb el cap del Govern per demanar-li mitjans amb què edificar a Jerusalem un temple espanyol, com els que ja tenen França, Anglaterra i els Estats Units.

El president li ha ofert una important prima de l'obra pia, i en fer-li memòria el Pare Zacaries que el Rei d'Espanya té el títol de Rei de Jerusalem, el marquès d'Estella li ha contestat:—Doncs a veure si sóc jo també president de Jerusalem.

UN PARTIT LIBERAL-SOCIALISTA

Madrid, 17.—Fa algun temps es parlà que un grup d'intellectuals, la seva majoria gent jove, tractava d'organitzar un partit polític de filiació liberal-socialista.

Per ara es requiran llurs propòsits en constituir un Centro d'Estudis polítics i socials per a divulgar l'ideari del nou liberalisme. El seu contingut socialista serà el de l'harmonia de patrons i obrers amb la creació d'institucions com les d'assegurances contra l'atur, la vellesa i la malaltia.

Sembla que iniciarà la seva tasca a Madrid, i serà continuada simultàniament a provincies, i si aquestes propagandes aconseguissin interessar a l'opinió, s'organitzaria el partit polític.

EL SR. GREGORI DEL AMO, VICTIMA D'UN ACCIDENT

Madrid, 17. — Ahir fou víctima d'un accident el filàntrop En Gregori del Amo, donant dels quatre cents mil dòlars per a la Ciudad Universitaria i de mil pessetes en accions destinades a sufragar beques per a estudiants estrangers en la mateixa Ciudad Universitaria.

Quan sortia d'un automòbil per a dirigir-se al domicili d'un notari d'aquesta cort,, resbalà, i al caure a terra sofrí la fractura d'un braç.

Se li féu la primera cura del braç lesionat i l'estat del pacient avui era satisfactori, puix que no tenia febre.

Precisament avui s'havia anunciat que el senyor Gregori del Amo havia d'ésser rebut en audiència règia i lliurar al monarca el xec de 400.000 dòlars.

LA DIADA D'AHIR

Sant Antoni Abat, la festa de Sant Antoni, els Tres Tombs i els tortells

La tradició, que és una cosa tan aromosa com un bon vi vell, és el celler dels pobles. Aquells que, quan arriba el dia no poden anar a la bota del recó i omplir una ampolla de garnatxa de la vella, ja poden desar totes les festes, perquè no són més que de paper retallat i confetti.

La tradició, ni es pot prendre, ni donar, ni vendre; és una cosa sòlida com la pedra i faria riure molt que per Sant Joan volguessin que el pastisser us fes un tortell de Sant Antoni, perquè per més que fes no podria aconseguir-ho. Ni que tingués poder de fer miracles li sortiria sempre un tortell de Sant Joan i, mireu si és forta la tradició, que fins dubtem que el tortell no li sortís una coca.

Imagineu-vos, també, que un dia, per obsequiar el rei de l'Afganistan, que diu que ara corre pel món com un cavaller errant, per buscar diners, l'Ajuntament i el poble decidissin ferli uns Tres Tombs el dia de Sant Pere o un altre dia. Creieu que ho aconseguirien De cap de les maneres! Tot el més que farien seria un Carnaval—que és festa de tot l'any—o una sortida dels toros.

En les coses, pastisseria, o actes tradicionals, un dels ingredients més importants és el full del calendari.

El d'ahir marcava "17 de gener, dimarts; Sant Antoni Abat", i era ahir el dia, l'únic dia de tot l'any, dels tortells de Sant Antoni i dels Tres Tombs. Qui era Sant Antoni? ¿Què són els Tres Tombs? ¿Per què servia el tortell i per què no havia d'ésser més aviat una cosa, com per Sant Joan i Sant Pere? Sant Antoni Abat, dit també Ermità, havia nascut a Coma, prop de la Tebaida, cap allà al 250 ó 251 de la nostra era. En 270, poc més o menys, diu que va oir a l'església el passatge de l'Evangeli de Sant Lluc (XVIII, 22), segons el qual Jesús digué: "Si vols ésser perfecte, ves, ven tot el que tens i dóna'n l'import als pobres." I tot seguit ho féu, reservant-se, però, per a ell i una germana, allò que se'n diu una poma per a la set, una part, la indispensable de les seves riqueses.

Però un altre dia va sentir aquestes altres paraules de Sant Mateu (VI, 34): "No us preocupeu del dia de demà", i ell que sí, tot seguit dóna als pobres el que li restava i se'n va a viure a la vora d'una tomba, primer, i després, a un castell en runes prop del Nil. Més tard es mudà a una petita cova formada per palmeres a pocs quilòmetres de la costa occidental de la Mar Roja. Hi visqué durant vint anys fent penitència i amb tals mortificacions corporals, que no se'n coneixen pas de més fortes. Prou conegudes són de tots les temptacions de Sant Antoni durant la seva vida en el desert, perquè ara en parlem. Després, el 311, deixà el retir per anar a Alexandria a animar els cristians perseguits, i hi tornà el 325. La fama de la seva santedat atragué al seu volt nombrosos penitents que construïren celles al volt de la seva residència.

Morí l'any 356, el 17 de gener, assistit dels seus deixebles inseparables durant quinze anys, Macari i Amathos, i la seva darrera disposició fou que el seu cos fos enterrat en lloc secret. Sembla que el porquet, amb el qual és representat, no és més que un símbol de les temptacions que vencé en el desert. ¿Per què, doncs, el patronatge dels animals?

Ara va tot seguit.

Això és ja purament tradició catalana.

Sembla que, havent emmalaltit la filla del governador de Barcelona de malaltia mortal (en aquell temps) i, com que des d'Egipte havia arribat ací la fama del Sant i de les seves virtuts i prodigis, li fou tramesa una comissió de cavallers al desert de la Tebaida per a demanar-li un miracle. Sant Antoni prometé que ho faria amb l'ajut de Déu, i els cavallers se'n tornaren. Però un furiós temporal els retingué a les costes de Sicília i mentrestant, prodigiosament, arribà una nit a Barcelona el sant ermità. Trucà a les portes del governador, però com que no el coneguereu no el deixaren entrar, i hagué de cercar acolliment en un altre lloc.

Al matí següent compareguè una truja portant a la boca un garrinet malalt i per més que feren per aquivar-la no pogueren, fins que el sant home li hagué guarit el fill.

Es fàcil de suposar el que passà després. Vista la cosa, fou tot seguit portat al palau perquè guaris la filla del governador, cosa que fèu, i se'n torná en un núvol a la seva solitud.

Des d'aleshores ja es pot suposar la veneració en què fou tingut aquell sant home, i no fou pas esperat el 17 de gener del 316, dia del seu sant, que coincidí, com sempre, amb el de la seva mort.

Més tard s'establí a casa nostra l'orde hospitalària antoniana i el convent fou construït al mateix lloc on ara hi ha els escolapis, al carrer de Sant Antoni Abat, davant mateix del mercat. El 1815, extingida l'orde, passaren a ocupar l'edifici, com hem dit, els escolapis, convent que fou cremat, com tants d'altres, l'any 1909.

I ara, breument, explicarem la qüestió dels Tres Tombs, i el tortell.

No se sap ben bé quan començà la tradició de portar a beneir el bestiar de peu rodó el dia de Sant Antoni. Es evident que es dóna preferència a aquest a l'interior de les ciutats per ésser el més urbà de tots; però no és menys cert que a les masies allunyades de tota església, a l'hora de la benedicció és tret tot el bestiar fora de les quadres perquè rebi la benedicció donada als animals de tot arreu, no pas solament als que l'aigua beneita toca.

Tothom ha vist els Tres Tombs; però aquests han degenerat molt. No són, com s'ha dit i hom podria creure, tres voltes a la illa on hi ha l'església de Sant Antoni. Són tres voltes fetes donar ràpidament a l'animal per l'hàbil genet davant de l'oficiant abans de beneir-lo.

En altres temps, el lluïment era major que ara, perquè tothom se servia de la tracció animal. Llogaters de mules, carreters de mar i traginers en corporació, prenien part a la festa. Els primers, el gremi més nombrós i ric, repartien les coques del Forn dels Angels, abans que el de Sant Jaume tragués els seus tortells, més pràctics, ja que es portaven enfilats al braç pel forat, com si fossin corones.

La cerimònia era brillantíssima i els genets anaven tots de negre, amb el gec, i el copalta era imprescindible. La festa es feia a la plaça dels "Arriers", i a la tarda hi havia sortija i a la nit gran ball amb assistència de les autoritats. I era un ball tan mirat, que el banderer s'encarregava de vigilar les parelles perquè totes ballessin segons les regles de la urbanitat d'aquell temps, que quant al ball no eren les d'ara.

La gran festa s'ha anat perdent; els cavalls de gasolina han triat Sant Cristòfol, i a la tarda tothom treballa.

LA FESTA D'AHIR

Amb tot i el que acabem de dir, com que nosaltres no havíem vist les grans festes, la d'ahir ens semblà molt lluïda. Tot el matí les voreres de la Ronda de Sant Antoni, davant dels Escolapis, eren plenes a vessar de gent, que els guàrdies havien de contenir perquè no vessessin massa. La desfilada de cavalls, ases, etc., guarnits o no, muntats o enganxats, formava una corrua inacabable. Venien de Ronda avall; pujaven i giraven per fer cua i, tots contents, arribaven amb llurs cavalleries guarnides a rebre la benedicció, cosa que no semblava plaure pas massa als animals en rebre l'aigua beneita del salpasser al morro. El que s'ha perdut ben bé han estat els Tres Tombs; es veu que també es perden els bons genets, o que disminueix el lloc per massa gent. Cal remarcar entre les cavalcades, per la seva llargada i magnificència, la de la casa Damm, amb música i tot, una que portava un tronc de sis cavalls i alguna altra encara. Com es pot suposar, no hi mancava l'operador de cinema, com no hi haurien pogut mancar-hi els tortells, la indústria del dia.

DELFI ESCOLA I FIGUEROLA

ELS ACTES CELEBRATS

El sol, que lluí tot el matí, ajudà extraordinàriament a l'esplendor de la diada.

Començà la festa amb les misses dites cada mitja hora, a l'església del Col·legi dels Escolapis, on en fou també celebrada una de cantada. Predicà el P. Josep Homs, que féu un eloqüent panegíric del Sant.

A la plaça de Sant Antoni s'aixecà un altar davant del qual foren benedides les cavalleries.

Les cavalcades dites del Tres Tombs foren dues.

A dos quarts de deu del matí s'organitzà la cavalcada oficial, que es dirigí a la Diputació i foren obsequiats pel President amb el clàssic tortell. Anava precedida d'una banda de trompetes del vuitè lleuger d'artilleria i formada per 17 genets.

Després anaren a la Casa de Caritat, on la Germandat de Sant Antoni Abat havia celebrat un solemne ofici.

Després passaren a visitar un seguit de personalitats els noms de les quals trasladarien a aquesta secció unes completes notes de societat.

Cal citar també la cavalcada de la casa Damm, organitzada en la següent forma: batedors de la Guàrdia Urbana i Banda del Regiment d'Artilleria de Muntanya, seguint el capità de "colla" En Joaquim Serrano, el banderer senyor Antoni Malet i cordonistes senyors Josep Cirera i Francesc Bonet.

A la bandear donaven escorta alguns genets que muntaven cavalleries amb luxosos guarnaments, i a aquesta seguia una carrossa tirada per cinc

cavalls i altres carruatges que ocupaven els individus de la Comissió organitzadora.

La comitiva, tal com estava anunciat, féu un llarguíssim recorregut, aturant-se a l'església de la Concepció on fou benèida la bandera, i després anà a la benedicció general.

Finalment, els vaquers han celebrat un solemne ofici a la parròquia de Sant Josep Oriol i després hi ha hagué una audició de sardanes.

A la tarda, teatres i cinemes van celebrar funcions teatrals, i a la nit, els clàssics balls.

I ja hem parlat de tot, car tothom sap l'ús a què es destinava el torteil, que era repartit pels genets, i que ara cal comprar, en què és el mateix ara, o sigui, les postres del dinar.

LA VIDA SOCIAL

SOBRE L'IMPOST D'UTILITATS

Per conducte del governador civil, l'Associació Obrera de la Premsa Diària de Barcelona ha elevat al president del Consell una extensa i ben raonada instància respecte a l'última reforma de l'impost d'utilitats.

El dit document, en el qual s'exposen els raonaments pels quals no es considera justificat incloure els obrers en l'esmentat impost, acaba demanant al Govern l'ajornament de la reforma fins que per mitjà de les lleis socials s'hagi posat a la classe obrera en condicions de suportar-la sense les greus pèrdues econòmiques que avui li ocasionaria.

LA DIPUTACIÓ

ELS TRES TOMBS, A LA DIPUTACIO

Ahir al matí, la luxosa comitiva dels "Tres Tombs", seguint el seu recorregut pels carrers de la ciutat, féu cap a la plaça de Sant Jaume, visitant la Diputació.

Els individus de l'esmentada comitiva foren rebuts pel vice-president, senyor comte de Fígols, el qual, en nom de la Diputació, els lliurà un valuós donatiu i els obsequià amb pastes, vins i cigars.

Després continuaren la seva marxa cap al carrer de Ferran.

Un camió estimbat entre Gandesa i Tarragona
Dos morts

En el quilòmetre 34 de la carretera de Gandesa a Tarragona toparen dos camions en una corba, i un d'ells, el número 1948, de Tarragona, carregat de bidons d'oli, caigué per un terraplè de quatre metres d'alçària. Els ocupants del camió quedaren collats entre els bidons.

Els veïns del poble d'Aldover es traslladaren al lloc del succés, acompanyats de la guàrdia civil, i aconseguiren extreure d'entre els bidons els cossos, ja cadàvers, dels que ocupaven el vehicle.

Els morts són Rafel Llopis, de 51 anys, i Miquel Domingo, de 25 anys, ambdós naturals de Tortosa.

Un mosso que anava sobre els bidons se salvà de l'accident.

El fet produí fonda impressió a Tortosa.

Uns abrics robats i recuperats

Marcial Torrent denuncià que del seu domicili del carrer de la Diputació, número 90, li havien estat sostrets dos abrics de senyor, valorats en 600 pessetes, els quals foren trobats en un establiment del carrer de Sant Pau, número 57, propietat de Joaquim Domènech, que els havia adquirit a l'hora aproximadament d'ocórrer el fet en la quantitat de 30 pessetes, a un subjecte desconegut.

Els abrics, reconeguts pel seu amo, han estat tramesos al Jutjat corresponent.

Un home d'Igualada atropellat per un auto a la sortida de Castelloli

El veí d'Igualada, Francesc Ortells, habitant al "Molí Nou", ha estat atropellat per un camió a la sortida de Castelloli.

El camió, en donar-se compte de la desgràcia, emprengué la fugida ràpidament.

El ferit fou recollit i traslladat a l'Hospital d'Igualada, on se li pogueren constatar diverses contusions, que el doctor de guàrdia declarà de pronòstic reservat.

Una noia cau del tren entre Sant Vicents dels Horts i Santa Coloma de Cervelló

En un tren descendent de Manresa viatjava la noia de quinze anys Pilar Ramos, veïna de Sant Boi de Llobregat.

Entre Sant Vicents dels Horts i Santa Coloma de Cervelló, l'esmentada noia es va sentir marejada i, per veure si li passava el mareig, sortí a la plataforma exterior i sofrí un desmai que fou causa que caigués a la via.

De la caiguda, la dita noia resultà amb la fractura del braç esquerre i diverses lesions per tot el cos.

ESTRANGER

La Comissió internacional de juristes de la Conferència Panamericana de L'Havana presentarà una moció declarant que cap Estat americà no pot, ni temporalment, ocupar territoris d'un altre Estat

A Nova York s'ha celebrat un acte de simpatia a favor dels patriotes nicaragüencs combatuts per les forces nordamericanes

L'EXILI DE TROTSKI

Lenin féu prometre a tots els seus amics que, per fortes que fossin les divergències que entre ells poguessin sorgir, no s'enviarien mútuament a la guillotina, com feren els caps de la República francesa.

Stalin no ha fet afusellar encara cap dels homes de l'oposició, però ja ha trencat el glaç. Trotski, Zinoviev, Kamenev, Radek, Smilga, Rakowski, etc., han sortit ja destinats a regions absurdes. Stalin, que en morir Lenin era el tipus del bolxevic desconegut, s'ha permès exilar els homes de més prestigi de Rússia, entre ells Trotski, el braç dret de Lenin, l'home que guanyà la guerra civil i que organitza un exèrcit de cinc milions i mig de soldats. Stalin, aquest home silenciós que no és escriptor ni orador i del qual només se sap que estudiava per pope a Tiflis, ha aconseguit instal·lar-se al palau del Kremlin i treure'n a tothom.

La Revolució francesa es liquidà en cinc anys. A Rússia, després de deu anys de règim soviètic, els homes del bolxevisme han començat a fer-se alguna esgarrinxada. I és que a Rússia tot va molt a poc a poc.

Però a França, els revolucionaris s'enviaven mútuament a la guillotina per a obtenir un ideal cada dia més revolucionàriament pur, fins que tot quedà tan depurat que ja no hi hagué revolucionaris. A Rússia la cosa va a l'inrevés. Sobre això el diari de París, "L'Homme Libre", diu que el bolxevisme evoluciona cap a la reducció. Com és sabut, les víctimes són els comunistes purs, els adversaris de la política semiburgesa, la Nep, que Lenin es veié obligat a implantar davant del fracàs del comunisme integral.

No és la primera vegada que els homes de la Nep envien Trotski a canviar d'aires. Un parell d'anys enrera fou enviat a un balneari de Crimea que, segons diuen, és un paradís. Ara, segons el "Berliner Tageblatt" — que és el que ha publicat totes aquestes informacions i que el govern rus no ha desmentit — Trotski ha sortit ja cap a Viernoie, població situada a la regió de Semirietxensk, Turquestan, prop de la frontera de Xina, entre els llacs Balkas — no confondre'l amb el Baikal — i Issyk-kul. Viernoie té uns 25 mil habitants, però és una presó de difícil sortida: en molts atlas, ben prop de Viernoie es fa notar que la regió és inexplorada. Des de Viernoie, Trotski veurà cap al sud-oest el Pamir, el terrat del món, bressol de l'Asia central i de moltes filosofies. Mirant el Pamir, aquest home que creia conquerir el món per a la causa del comunisme, podrà meditar sobre el seu cas. El volien enviar a Astrakan, però sembla que li han tingut pietat. Diuen que Viernoie és menys fred, però mirant un mapa ningú no ho creuria. A Astrakan sempre hi havia l'esperança de fugir per mar, cap a Pèrsia. Però de Viernoie no se'n surt ni per mar ni per terra.

MANUEL BRUNET

SOCIETAT DE NACIONS

LES PROPOSICIONS BRITANIQUES SOBRE EL PACTE DE SEGURETAT

Ginebra 17. — El secretari general de la Societat de Nacions ha demanat autorització a Anglaterra per a publicar les proposicions britàniques, referents al Pacte de seguretat, arribades ahir a Ginebra.—Fabra.

ITALIA

EL NOU AMBAIXADOR DE FRANÇA

Roma, 17. — L'ambaixador francès, senyor Beaumarchais, ha arribat a aquesta capital.

La Premsa publica calorosos articles de benvinguda, saludant l'arribada del diplomàtic francès.—Fabra.

FRANÇA

L'INFORME DE GILBERT PARKER SOBRE ELS DEUTES DE GUERRA

París, 17.—Segons el "Matin", les converses que el senyor Gilbert Parker celebrà a París a propòsit del seu informe relatiu als deutes de guerra alemanys es limitaren a les següents conclusions:

Primera: El senyor Gilbert, al suggerir la fixació del deute alemany en relació amb l'arreglo de diverses qüestions connexes, no cregué sortir-sen de llurs atribucions capaces d'assegurar la estabilització econòmica del Reich.

Segona: Les reduccions en el total de les reparacions a pagar per Alemanya podran dependir dels governs interessats.

Tercera.—La comissió de Reparacions es declara incompetent per a decidir aquesta qüestió.—Fabra.

LA RESPOSTA DE BRIAND A KELLOGG

París, 17.—Segons el "Matin", el senyor Briand donarà aviat una resposta a la darrera nota de Kellogg. El senyor Briand defensarà la seva tesi primitiva considerant impossible prendre com a text el pacte multilateral en lloc del primitiu projecte bilateral. El senyor Briand justificarà aquesta posició explicant els múltiples deures que França té contrets amb la Societat de Nacions, deures que estan en pugna amb la tesi americana.—Fabra.

París, 17. — La contestació al senyor Kellog serà tramesa d'aquí a dos o tres dies, després del pròxim Consell.—Fabra.

DOUMER, A LA PRESIDENCIA DEL SENAT

París, 17.—En prendre possessió de la presidència del Senat, el senyor Doumer féu l'acostumat discurs, i recordà que les grans qüestions plantejades en la post-guerra encara no han estat resoltes.

Després es queixà que durant l'any que ha transcorregut, el Senat s'hagi vist en una posició inacceptable, ja que alguns projectes de llei de gran importància havien estat sotmesos a la dita Cambra, amb el prec insistent de votar-los quasi sense discussió.

Aquests procediments són causa—afegí — que entrin en els nostres Codis lleis mediocres o dolentes, que després han d'ésser rectificades o modificades.

Tinc la seguretat — digué després — que el Senat no es prestarà a posar novament en pràctica tals procediments.

Acte seguit el Senat determinà la data de discussió d'alguns afers, i ajornà els seus treballs fins al propvinent dijous.—Fabra.

EL PROJECTE DE RECLUTAMENT

París, 17. — La Cambra ha continuat aquesta tarda la discussió del projecte de reclutament i ha rebutjat per 355 vots contra 180 una esmena del republicà-socialista M. Reynaud, tendint a deixar cada any que el Parlament, en el moment de discutir el pressupost, decideixi sobre l'oportunitat de convocar els reservistes.

Sobre aquest afer, el ministre de la Guerra, M. Painlevé, ha presentat la qüestió de confiança.—Fabra.

GRAN BRETANYA

DIU QUE L'EX-KAISER VOL VIATJAR

Londres, 17. — Amb relació a la notícia d'origen alemany del qual l'ex-Kaiser ha sollicitat permís del Govern holandés per a realitzar un viatge per l'estranger la qual el Govern holandès havia fet ja negociacions amb els aliats sobre aquest afer, el "Daily News" diu que el Govern britànic no està enterat d'aquesta qüestió. — Fabra.

PROCÉS PER ESPIONATGE

Londres, 17. — Avui s'ha reprès la vista del procés per espionatge. La sessió ha tingut lloc a porta tancada. Havien estat preses tota mena de precaucions per tal que el públic no pogués entrar en el local. Les portes que donen accés a la sala on havia de tenir lloc la vista eren guardades per la policia.

Després d'aquesta sessió tindrà lloc un interrogatori públic.

Els acusats Mac Cartnoy i Hanson neguen totes les acusacions que contra ells han estat formulades.—Fabra.

ELS SENSE FEINA

Londres, 17. — El nombre dels sense feina el dia 9 del corrent pujava a 1.232.100, amb una disminució de 104.203 respecte a l'anterior setmana i de 199.914 sobre l'any passat. —Fabra.

BALCANS

DISPOSITS MILITARS ASSALTATS

Belgrad, 17. — Diversos desconeguts han intentat assaltar el dipòsit militar de Ralja, als voltants de Belgrad.

També han intentat l'assalt d'un magatzem militar de Mladenchatz.

Els sentinelles feren ús de les armes i els agressors, després d'engegar uns quants trets de revòlver, fugiren.—Fabra.

AMERICA LLATINA

LA INTERVENCIÓ NORDAMERICANA A NICARAGUA

Londres, 17. — Comuniquen de Washington al "Times" que el dia 16 del corrent, sortiren de Managua amb objecte de reforçar les tropes que lluiten contra els liberals, sis cents homes amb avions i material de guerra de tota classe. — Fabra.

ELS NORDAMERICANS PARTIDARIS DELS REBELS NICARAGUENCS

Nova York, 17. — En aquesta ciutat va ésser festejat amb un banquet el germà del general Sandino, en una reunió celebrada dilluns, per diversos admiradors de la política d'aquell general.

Durant el banquet es van pronunciar encoratjadors discursos, en els quals s'arribà a comparar Sandino amb Jordi Washington i es va dir que Sandino no és un rebel, sinó un patriota que lluita contra els Estats Units en defensa de la llibertat del seu país.—Fabra.

CAP ESTAT AMERICA NO POT OCUPAR, NI TEMPORALMENT, EL TERRITORI D'UN ALTRE ESTAT

Washington, 17. — La triomfal rebuda feta al president Coolidge a l'Havana, ha causat gran impressió als centres polítics.

Subsisteix, però, certa inquietud per la sort de la Conferència.

La Comissió internacional de juristes que es reuní l'any proppassat (1927), a Rio de Janeiro, deu presentar dues mocions, una d'elles dient que cap Estat americà pot ocupar, ni temporalment territoris de cap altre Estat.

La segona moció fa referència a la transformació de la Unió Panamericana en una Societat de Nacions americanes. — Fabra.

COOLIDGE I KELLOGG TORNEN ALS ESTATS UNITS

La Havana, 17. — El senyor Coolidge i la seva muller, acompanyats del senyor Kellogg i del senyor Wilburg, han embarcat aquest matí, a bord del creuer "Memphis", cap a Key West.

Hom creu que arribaran a Washington dijous vinent.—Fabra.

LA PREMSA NORDAMERICANA ESTA SATISFETA DEL DISCURS DE COOLIDGE

Nova York, 17. — Tots el diaris, àdhuc els de l'oposició, alaben el discurs pronunciat pel president Coolidge a La Havana, i fan observar que la visita del president dels Estats Units demostra una intenció d'amistat amb la resta de l'Amèrica.

El "New York World" escriu:

Per a un home del temperament del senyor Coolidge, el discurs de La Havana és una brillant defensa a favor de l'amistat i de la comprensió.

Ha intentat — diu l'esmentat diari — amb tota la seva bona fe expresar el seu ardent desig d'arribar a un resultat pràctic.

La "Herald Tribune" diu:

El President ha decidit l'actitud americana amb una sinceritat sobre la qual no hi ha que dubtar.—Fabra.

COMENTARIS ITÀLIANS AL CONGRÉS DE L'HAVANA

Roma, 17. — La Premsa comenta extensament la Conferència Panamericana que se celebra actual a la capital de Cuba.

La "Tribuna" diu que solament l'afinitat geogràfica uneix a aquestes nacions, i que segurament la Conferència serà tan estèril com totes les anteriors.

El "Tevere" ataca violentment la política de Washington. "Els nordamericans — diu — són uns hipòcrites. Amb el pretext de restablir l'ordre han envaït Nicaràgua per a imposar la seva voluntat a un país que té dret a la independència. No seria un absurd, afegeix el diari ultrafeixista, que qualsevol dia l'esquadra nordamericana arribés a alguna costa d'Europa amb el pretext de restablir l'ordre." — Fabra.

CONSPIRACIÓ REVOLUCIONARIA A LA PAZ

Londres, 17. — Comuniquen de La paz al "Times" que han estat detinguts diversos diputats i personalitats polítiques, acusats de tramar una conspiració revolucionària.

Les tropes han estat concentrades a La Paz.—Fabra.

2,000 CASES DESTRUIDES PER LA INUNDACIÓ

Rio de Janeiro, 17. — Les inundacions han assolat la ciutat d'Arassuahi en l'Estat de Minas Goraes, destruint més de dos mil cases, entre elles el palau bisbal.

Sis mil persones han quedat sense alberg. — Fabra.

ESTATS UNITS

LA MULTITUD VOL ASSALTAR UNA PRESÓ

Flint (Mixigan), 17. — Després de la detenció d'un individu acusat d'haver robat a una nena de cinc anys, una multitud furiosa, composta de més de deu mil persones, va voltar la presó, tractant d'assaltar-la i d'apoderar-se del detingut.

Les autoritats de la presó es veieren obligades a fer ús dels gasos llagrimosos per tal de dispersar a la gentada. Però fou necessari encara cridar les tropes que pogueren finalment, dissoldre la manifestació. — Fabra.

UNA EXPEDICIÓ AL POL SUD

Xicago, 17.—El comandant aviador Byrd, explorador polar, ha anunciat que sortirà de Nova York el dia 10 del vinent mes de setembre, per a una expedició antàrtica.

El comandant Byrd portarà una centena de gossos i organitzarà diverses bases d'ecalonament.

Espera, a més, poder efectuar un raid aèri de dos mil milles sobre el Pol Sud.—Fabra.

XINA

LES CASES COMERCIALS ESTRANGERES, PLEGUEN

Pequin, 17.—Nombroses cases de comerç estrangeres de gran importància han perdut diner durant els darrers anys, a conseqüència de la paralització dels negocis deguda a la guerra civil, als impostos i a l'augment dels preus de transport.

La casa Jardin Mathoson ha decidit tancar la seva sucursal a Pequin el propvinent mes d'abril.

Nombrosos comerços estrangers seguiran aquest exemple.

La paralització dels negocis afecta també als xinesos. En aquesta capital, a partir del dia 1 del mes que som, liquiden voluntàriament 221 comerços xinesos.—abra.

AVIACIÓ

EL FRACAS DE CHAMBERLIN

Nova York, 17. — La raó que va obligar l'aviador Chamberlin a abandonar el vol que realitzava sobre Long Island i amb el qual es proposava batre el record de duració en l'aire, fou que la gran quantitat de gel sobre les ales de l'aparell feien el vol quasi impossible, a conseqüència del pes.

Aquesta era la segona temptativa de l'esmentat aviador en el mateix aeròdrom i amb el mateix objecte. — Fabra.

TROFEUS A AVIADORS

París, 17.—El Comitè central de la Lliga Internacional d'aviació ha concedit el trofeu Clifford Harmond a Lindbergh pel seu vol transatlàntic sense escala Nova York-París.

Entre altres aviadors, als quals el Comitè ha concedit una distinció, figura el comandant espanyol Llorente, pel seu vol Melilla-Guinea espanyola i retorn; els aviadors francesos Costes i Le Brix, per la travessia de l'Atlàntic del Sud; el português Sarmento Beiros; el guatemaltec Garcia Gravina, l'anglès Webater, guanyador del record de velocitat i l'italià de Pinedo. — Fabra.

DARRERA HORA

DE BARCELONA

FRONTO PRINCIPAL PALACE

Irigoyen I contra Cazalis II és una combinació vista amb molt gust pels afeccionats, i per tant no és d'estranyar que anit aquests omplissin el local de la plaça del Teatre. Anaven de parella Irigoyen I i Gómez, vermells, contra Larruscain I i Cazalis II, blaus, sortint els davanters dels quadros 10 i mig i 10, respectivament.

La simpatia de la càtedra es declarà de sortida pel bàndol vermell, el qual, després d'igualar a 1 i a 4, passà al davant dels seus contraris, mantenint el joc potent d'Irigoyen i l'acostumada seguretat del seu company una diferència favorable de quatre a sis punts. El 14 vermell, jugat desesperadament i acabat amb una magistral final del davanter roig, i el 16 del mateix color, aconseguit per Gómez en una valenta entrada despertaren l'entusiasme dels concurrents. En la segona desena, descartant a Irigoyen, els blaus aconseguiren rendir el saguer contrari i decidir el partit a llur favor, empatant a 27 i 28 i batent fulminantment els contrincants per 40 a 31. Cazalis II i Larruscain I posaren en la palestra tota la ciència de joc que posseeixen, per tal d'assolir la victòria damunt de llurs poderosos rivals; particularment el darrer guanyà una de les millors partides que li hem vist disputar.

En acabat, Aranci i Celaya, vermells, guanyaren a Alberdi i Irondo, blaus, per 35 a 25.

COMIC

La funció de comiat del dervitx Aziz

Ahir a la nit se celebrà l'anunciada funció de comiat del dervitxe Aziz, que amb tant d'èxit ha vingut actuant durant una curta temporada en la revista "Eureka".

El públic omplia per complet totes les localitats del teatre i aplaudí calorosament el famós dervitx, el qual, després de la representació de "Eureka", com de costum, donà la seva sessió d'experiments.

I com de costum, també, abans de començar els experiments hom ja s'adonava que algunes persones eren auxiliades a causa de cobriments de cor prematurs.

L'actuació d'Aziz, però, fou un complet èxit, amb tots els seus més sensacionals experiments, que foren molt aplaudits pel públic, que demostrà el viu interès que ha desvetllat el distingit illusionista.

DE MADRID

COMENTARIS AL PLE DE L'ASSEMBLEA

Madrid, 17. — Llevat d'una petita guspira, la sessió d'avui ha transcorregut pacíficament i serenament.

Temes aliens a les naturals activitats de la majoria dels assembleistes els tractats a la primera part de la sessió (segona ensenyança i reforma judicial) era lògic que no es manifestessin apassionaments i que s'escoltessin per tant les argumentacion dels senyors Aguayo i Garcia Atances amb la major tranquillitat.

Interpellants i interpellats exposaren els seus particulars punts de vista respecte a aquests temes, i encara que aquells eren diferents i en general contradictoris, l'Assemblea escoltà afectuosament tots els oradors i tingué per a tots aplaudiments.

Conversa amistosa més que debat parlamentari, la primera part de la sessió d'avui ha servit de benèfic sedant, que ha vingut a aquietar els esperits que agitaren ahir turbulentament el vent frondós de la política.

Tampoc la segona part (debat econòmic) aixecà cap apassionament, malgrat que, donada la peculiar constitució de l'Assemblea, i fins i tot tenint en compte els fins perquè ha estat especialment creada, pogués suposar-se l'econòmic tema propici perquè es manifestessin els assembleistes amb alguna vivesa.

Desitjosos sens dubte de donar una nota de serenitat, no ha volgut avui l'Assemblea deixar-se arrossegar per cap nerviosisme o apassionament. Però no es cregui que això es deu exclusivament a la pacífica disposició d'esperit dels assembleistes; millor es deu al nostre judici, a què com el debat, segons ja vam apuntar ahir, es venia desenrotllant en termes de vaga generalització, cap interès es considera lesionat per les aspiracions que un altre interès, contrari o no, manifesta, i no hi ha, per tant, ni atac ni defensa.

Altra cosa seria, segurament, si el Govern exposés quin és el seu pensament sobre matèria aranzelària, que és, pel que es veu, pel que principalment va a referir-se aquest debat.

Però, mentrestant, mentre s'espera la desitjada intervenció del Govern, s'aixequen els oradors representants dels diversos sectors de l'economia nacional, per a presentar als assembleistes, com en una vistosa desfilada de revista, tota la incalculable riquesa dels seus productes, sense perjudici, és natural, de reclamar tot seguit un marge de proteccionisme, sense el qual aquesta riquesa estaria irremissiblement destinada a perdre's.

No dubtem, doncs, que pot ésser una bona introducció al debat aquesta desfilada d'aspiracions dels diversos sectors de l'economia; creiem, no obstant, que s'hauran de limitar els oradors a tractar concretament alguns aspectes del problema si es vol que aquest anomenat debat econòmic tingui alguna eficàcia.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR YANGUAS

n El senyor Yanguas ha declarat que coincidia absolutament amb la interpretació recollida del cap del Govern respecte al debat sobre el de reproduir-se, tenint en compte la regionalisme, això és, que no ha constitució especial de l'Assemblea, un espectacle que cal extirpar.

Perquè una interpellació sigui autoritzada cal que es requereixi l'aprovació del Govern per conducte del president de l'Assemblea, i tar-la o rebutjar un debat les caracpotestatiu serà del Govern accepteristiques del qual s'allunyen dels fins pels quals fou creada l'Assemblea consultiva.

EL DEBAT ECONOMIC

Madrid, 17. — El cap del Govern ha declarat aquesta nit que li havia semblat molt interessant l'exposició feta pels distints assembleistes en el debat de caràcter econòmic, i que havia recomanat al senyor Castedo, com a vice-president del Consell d'Economia Nacional, que respongui tots els temes exposats, llevat els de carbons i transports, que pertanyen al ministre de Foment.

Jo — ha afegit — em proposo d'intervenir passat demà per a fer el resum del debat, dedicant demà algun temps a l'estudi d'unes bases que em serveixin de desenrotllament al meu discurs-resum.

LES INTERPEL.LACIONS D'AVUI

Madrid, 17. — Demà explanarà la seva anunciada interpellació el senyor Sandri sobre la missió dels inspectors de primera ensenyança.

El senyor Puyuelo parlarà sobre el funcionament dels Comitès paritaris.

El senyor Saldanya parlarà sobre el delicte de "chantage", interpellant al ministre de Gràcia i Justícia.

LA LIQUIDACIÓ DEL PRESSUPOST DE 1927

Madrid, 17. — El ministre de Gràcia i Justícia ha facilitat a darrera hora de la tarda la següent nota:

"El ministre de Gràcia i Justícia, en contestar la interpellació sobre l'administració de justícia, ha manifestat que havia contret per si mateix el compromís de no demanar augment en la dotació per als funcionaris judicials mentre el pressupost no estigués anivellat i el superàvit assegurat.

"No ha faltat algun esperit suspicaç que en el descans de la sessió ha volgut treure partit a les paraules del senyor Ponte per a posar en dubte l'existència del superàvit en la liquidació del pressupost de 1927 i l'anivellació de l'aprovat per a 1928; el ministre de Gràcia i Justícia fa constar que el pressupost vigent és una continuació de l'anterior i no pensa proposar augments en el personal; que quan formà el pressupost vigent del seu departament no tenia cap dada que li permetés calcular com es liquidaria el pressupost general de 1927, i que ni tan sols podia conèixer com presentaria el projecte de pressupost de 1928 el ministre de Finances.

Amb això queda dit que el ministre en el seu propòsit d'augment de dotació no podia referir-se més que a pressupostos futurs."

EL DEBAT SOBRE LA REFORMA UNIVERSITARIA SERA AJORNAT

Madrid, 17. — El comte de los Andes ha dit que, com que falten nou oradors per a intervenir en el debat econòmic i encara han sollicitat altres assembleistes noves intervencions, caldrà desglossar de la segona part dels plens el projecte de reforma universitària i ajornar la discussió.

DE L'ESTRANGER

DOS TXECOSLOVACS HAVIEN ROBAT UN AVIÓ I VOLAVEN CAP A RÚSSIA

Varsòvia, 17. — A conseqüència d'una avaria en el motor, ha aterrat en territori polonès un avió tripulat per dos txecoslovacs que havien robat l'aparell en una escola d'aviació, per tal de traslladar-se a Rússia.

De seguida que l'aparell ha aterrat, els aviadors han fet escàpol i han abandonat l'aparell.

Fins ara hom no ha aconseguit detenir-los.—Fabra.

LA FABRICACIÓ DE MATERIAL DE GUERRA A AUSTRIA

Viena, 17.—El Consell nacional ha adoptat un projecte regulant la fabricació, importació i exportació de material de guerra, d'acord amb les estipulacions del Tractat de Saint Germain.—Fabra.

L'ANIVERSARI DE L'ESTAT TXECOSLOVAC

Praga, 17.—Han dit alguns diaris estrangers que s'havia celebrat el desè aniversari de la fundació de l'Estat txecoslovac.

Aquesta informació no és certa, car aquesta commemoració no se celebrarà fins al dia 28 d'octubre de l'any actual.—Fabra.

COMBATS A LA CIRENAICA

Roma, 17. — Les forces italianes de Cirenàica realitzaren els dies 3 i 4 a la part oriental d'aquella colònia, una sèrie d'operacions, per tal d'acabar amb la rebellió d'algunes de les tribus i recuperar alguns poblats perduts des de 1915.

En els combats lliurats, els rebels tingueren 100 morts i molts ferits, deixant o poder de les forces italianes 400 presoners, 500 fusells, 20.000 cartutxos, 300 camells, i gran quantitat d'altres gèneres.

Els italians han tingut un sots-oficial mort i 14 ferits.

Tota la Cirenàica oriental ha quedat militarment ocupada i organitzada per a la defensa.—Fabra

UNA MANIFESTACIÓ NORDAMERICANA CONTRA LA INTERVENCIÓ A NICARAGUA

Londres, 17. — Telegrafien de Nova York a la "Westminster Gazette" que els membres de la Lliga de joves treballadors organitzaren una manifestació, que recorregué diversos carrers, com a protesta contra la política americana a Nicaragua. — Fabra.

COOLIDGE HA ARRIBAT ALS ESTATS UNITS

Key West, 17. — El president dels Estats Units, senyor Coolidge, ha arribat a aquest port a bord del creuer "Memphis". — Fabra.

COSTES I LE BRIX CAP A CARACAS

Colon, 17. — Els aviadors Costes i Le Brix han emprès el vol cap a Caracas. — Fabra.

LES AVIONETES DE L'AEROCLUB ESPANYOL

Angulema, 17. — Les tres avioneles de fabricació anglesa, adquirides per l'Aero Club d'Espanya, sortiren de Poutiers aquest matí, a dos quarts de deu, i aterraren a dos quarts d'onze en aquesta ciutat, després de la qual cosa reprengueren llur vol cap a Burdeos; dues d'elles han arribat sense novetat, aterrant a l'aeròdrom de Memignao, situat a onze quilòmetres de Burdeos, però l'altra ha hagut de detenir-se en un camp prop a Angulema, després de realitzar un aterratge força violent.

El pilot d'aquesta avioneta es proposa arranjar sobre el propi terreny l'avaria del seu aparell i prosseguir el vol cap a Espanya.—Fabra.

DUNDEE POSA K. O. A MANGEAU

Nova York, 17.—En un match de boxa a deu rounds, Joe Dundee, de Baltimoro, ha vençut per k. o. al novè round al francès Joan Mangeau.—Fabra.

CATALUNYA

L'homenatge a la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà

El viatge :: Antecedents :: Arribada a Montblanc :: L'acte d'afirmació agrícola :: Adhesions. Parlaments :: Visites col·lectives al Sindicat de Vinyaters i a la Facina Cooperativa :: El dinar d'honor :: Conferències. Comiat

Convidats pel senyor gerent de la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà, senyor Albert Talavera, diumenge passat, dia 15, ens dirigírem a Montblanc per tal de presenciar la festa d'homenatge que els Sindicats agrícoles de la Conca dedicaren a la seva Federació.

Sortirem de Barcelona amb l'auto del senyor Llopart, acompanyats d'aquest i d'En Bertran i Pijoan, de "La Veu de Catalunya"; de mossèn Josep Maria Rovira i d'altres, el nom dels quals sentim no recordar.

El bon temps que regnava ens féu el deliciós i magnífic panorama de les costes de Garraf i del Camp de Tarragona, passant per Valls fins a Montblanc, on arribàrem abans de començar la festa.

La vila de Montblanch, que en altres temps hauríem vist engalanada i plena de joia, malgrat el temps favorable no oferia l'aspecte d'altres vegades. Estava, però, plena fins a vessar de forasters. Els seus carrers es feien quasi intransitables de tanta gent com anava i venia; pagesos, forasters, convidats, gent del poble i de la Conca, i de totes bandes. Tots responien a l'homenatge que s'anava a celebrar. Només trobàvem a mancar aquells gallarets penjant dels balcons i finestres que tant havien afavorit la festa.

ANTECEDENTS

La Federació Agrícola de la Conca de Barbarà anava a celebrar el seu homenatge amb motiu d'haver guanyat el plet que tants anys ha que durava, i que havia sortit com una mota d'agram al bell mig del conreu i de la vida de la Federació, per a enterbolir el camí de l'obra cooperativa, l'obra gran i ferma, orgull de la nostra pagesia, que havia iniciat i portat a terme aquell apòstol que es digué Josep Maria Rendé.

El plet esmentat entre la Federació i un altre Sindicat era un llugi de vida o de mort per als Sindicats agrícoles. La Federació, però, és la vencedora, i per aquest motiu, i recollint la idea llançada per alguns Sindicats i Cellers Cooperatius, es formà una Comissió organitzadora de l'homenatge, integrada pels Sindicats del Pla de Cabra, Vilarodona, Barberà, Cambrils i Espluga de Francolí.

L'ACTE D'AFIRMACIÓ AGRÍCOLA

Serien dos quarts d'onze quan ens dirigírem al gran local del Teatre Principal de Montblanc, on havia de tenir lloc el gran acte d'Afirmació Agrícola.

El local del Teatre Principal estava ple de gom a gom, i les lloges, així com els seients del públic, estaven ocupats tots, havent-hi gran part d'assistents a l'acte que havien de romandre drets, fent impossible l'entrada a altres assistents.

Formaven la presidència, dalt de l'escenari, l'alcalde de Montblanc, el senyor Josep Cabeza i Coll, president actual de la Federació; el senyor Albert Talavera, gerent d'aquesta; Comissió organitzadora i els oradors que prengueren part a l'acte, així com els delegats dels Sindicats enviats de fora.

L'alcalde de Montblanc obrí l'acte, dient que tot era per bé de la població i dels Sindicats.

El senyor Cabeza donà compte d'alguns que no havien pogut assistir, i pregà que tots els parlaments es fessin en castellà, sense pressió, però, i per respecte als altres de fora de Catalunya.

Seguidament es llegí la llista d'assistents a l'acte que portaven les següents representacions:

Sindicat Agrícola Cellers Vinícoles de Pallau d'Anglesola.
Sindicat de Viticultura de Vimbodí.
Societat Agrícola de Catllar.
Sindicat Celler Agrícola de Cabanyes del Penedès.
Sindicat Agrícola de Cervera.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Marsà.
Sindicat Agrícola de Terrassa.
Sindicat Agrícola de Santes Creus.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de La Granada.
Sindicat Agrícola de Llorenç del Penedès.
Sindicat Agrícola d'Albi.
Foment Vimbodinenc, de Vimbodí.
Foment Agrícola Católic de Bellvís.
Celler Cooperatiu del Sindicat Agrícola del Vendrell.
Sindicat Agrícola d'Espluga de Francolí.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Rocafort de Queralt.
Federació Agrícola de l'Ebre, de Tortosa.
Sindicat Agrícola de Badalona.
Cooperativa "Unió Artesense", d'Artés.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Cabra del Camp.
Sindicat i Cambra Agrícola de Banyeres.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Rodonyà.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural d'Espluga Calva.
Sindicat Agrícola i Molí Cooperatiu d'Ulldecona.
Sindicat Agrícola de Vilavert.
Cambra Agrícola de Reus i la seva comarca.
Cambra Agrícola Oficial del Pla de Bages, de Manresa.
Celler Cooperatiu de Falset.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Vilaseca.
Sindicat Agrícola de Vilarodona.
Sindicat Vitícola Comarcal d'Arbós.
Sindicat Agrícola de Pobla de Montornés.
Sindicat Agrícola de Selva del Camp.
Celler Cooperatiu de Guiamets.
Sindicat de Cooperació Agrícola de Gandesa.
Sindicat de Vinyaters de Solivella.
Sindicat Agrícola Social de Masroig.
Sindicat Agrícola i Caixa Rural de Masllarenç.
Sindicat Agrícola Comarcal de l'Empordà, de Vilajuïga.
Federació Sindical Agrària de Girona.
Delegació de la Unió de Vinyaters de Tarragona.
Unió de Vinyaters de Catalunya.
Unió de Vinyaters de Llevant.
Unió de Vinyaters de la Regió Manxega.
Unió de Vinyaters d'Aragó.
Confederació Nacional de Vinyaters.
Sindicat Agrícola de Joncosa de les Garrigues.

Es llegiren també les següents:

Associació de Sindicats Agrícoles Catòlics d'Aragó.
Sindicat Agrícola de Sampedor.
Sindicat Agrícola de Bellmunt, de Falset.
Sindicat Agrícola "El Parral", de Campmany.
Sindicat Agrícola Cooperatiu de Calafell.
Sindicat Agrícola i Caixa d'Estalvis i Préstecs del Priorat, de Cornudella.
Sindicat Agrícola "Defensa de l'Arbre Fruiter", de Moyà.
Sindicat Agrícola de Ripollet.
Celler Cooperatiu de Rubí.
Centre Republicà de Bràfim.
Sindicat Agrícola Oficial d'Esparraguera.
Facina Cooperativa del Sindicat Agrícola Comarcal de Vilanova i Geltrú.
Institut Agrícola Català de Sant Isidre.

Senyor marquès de Camps, Jaume Rabentós, Alfons López, alcalde de Socuéllamos, i un nombre incomptable de particulars; Pau Font de Rubinat, Colom Cardany, Imbert Manuel Riber, Unió de Sindicats de La Rioja, Caylà, del Sindicat de Valls, R. Rucabadó i altres.

Després de llegides les adhesions parlà el senyor Josep Vives, en nom de la Comissió organitzadora de l'homenatge.

El senyor J. Foraster i Adomà parlà pels Cellers Cooperatius de Tarragona, i començà el seu parlament exposant l'incident hagut entre els Sindicats Cooperatius, i digué que d'aquí endavant s'havia de procedir i treballar per a enfortir l'obra sense odis ni venjances per ningú, per retre tribut a la tradició en la qual han vist que ha ressaltat la raó, i que tot s'ha mantingut contra els que foren contraris de l'obra cooperativa; que l'acte sigui celebrat per al bé de tots i majorment pel triomf obtingut.

Donà gràcies a tots els presents, lamentant que altres no hi hagin estat.

El delegat enviat de la Unió de Vinyaters de la Regió Manxega fa ús de la paraula. En aixecar-se és molt aplaudit. Diu:

Agricultors catalans: Jo us porto un salut d'enllaç efusiu dels meus germans manxecs. Vull ésser molt breu, tan breu, que us diré només que no he vingut per a ensenyar, sinó per aprendre. A la Manxa estem organitzant els Sindicats Cooperatius, i volem prendre model de la vostra obra, i per a dir als meus germans de la Manxa, els quals represento, que els agricultors catalans se saben entendre i treballen junts per una mateixa obra, la qual nosaltres volem imitar, perquè en lloc més l'hem poguda trobar per a emmirallar-nos-hi. (Estalten sorollosos aplaudiments.) Trametré als manxecs el vostre acolliment i els vostres aplaudiments. (Nous aplaudiments.)

El senyor M. Miró Esplugues parla pels Sindicats Agrícoles de la Conca de Barbarà.

Recorda que la llei dels Sindicats Agrícoles es va aconseguir a petició dels pagesos, i com que era una bona llei, sense odi, s'havia de fer complir. Cal no destruir-la, perquè defensa l'obra dels Sindicats. Tingueu present que les veus disperses són veus en el desert, i que les veus que van juntes i unides per una sola causa, la causa dels Sindicats, té una força que no es perd ni es trenca, i per això hem de seguir sempre units per a enfortir cada dia més la nostra obra, que és la que tots esperem i desitgem.

Fou molt aplaudit.

El senyor Marian Clavero, de la Unió de Viticultors d'Aragó, en fer ús de la paraula saluda la vila de Montblanc, on s'han juntat els viticultors de tantes regions per aquest acte, i ell ho fa en nom dels Sindicats d'Aragó, als quals representa.

Diu que Catalunya és la mare de l'Associació Agrícola Espanyola, i, per tant, com que ells han après dels catalans, diu que tota obra que es faci ha d'ésser sota la bandera de l'Associació on s'ajunten tots els Sindicats.

Diu que els catalans han portat la labor a Aragó, i ells vénen a estudiar-la fundant-se en tot el que hi ha fet i que en tot donen prova de saber-ho fer.

Diu que tots els viticultors han d'ésser forts i forçuts, i fa una paròdia d'aquella cobla aragonesa:

"Somos tercos, somos rudos;
somos los viticultores
gigantes i cabezudos."

volent dir que en tota obra s'hi han de fer testaruts.

Es molt aplaudit.

El senyor Pasqual Carrión parla per la Unió de Vinyaters de València.

En aixecar-se és molt aplaudit, i diu que els aplaudiments siguin per a la regió germana, que fou una de les primeres en acollir l'obra dels viticultors catalans, la qual s'estengué per tot Espanya.

Diu que veu en l'acte, no una festa, sinó una reivindicació del programa agrícola, que els reconforta i que cal fer un examen de consciència fins a aconseguir el respecte i protecció de l'Estat.

Diu que el més gran homenatge, per a tots, serà el dia que vagin units totalment, i que cal seguir treballant per a vèncer individualment i fer-se forts prop del Poder, per a ésser defensats. Que cal exigir que el moviment econòmic sigui desenrotllat violentament per bé dels que treballen la terra, car és un mal fet utilitzar matèries que no es fan al país, com el cotó i el carbó, que es paga car.

Diu que tenim la nostra indústria paralitzada, i tot el nostre es paga a poc preu. Hi ha pagesos que perquè saben produir bé ja està tot fet. Cal que es preocupin de vendre a bon preu i no fer malbé les collites.

Acaba exposant que la base fonamental seria l'aranzel, el capital, i l'acte més gran que es podria fer en bé de la pagesia és que es digui al Poder aquest problema.

Cal instruir el pagès per tot el que estigui al seu abast, car si no hi ha agricultors savis no hi pot haver consumidors per manca de mercat quan no es protegeix la indústria.

Diu que la despoblació de la terra porta dos grans greuges. A les ciutats hi ha massa gent perquè n'hi van massa del camp, i això agreujarà la indústria, i que al camp quedaran ineptes i tot es perdrà d'un cop. Aquest descuit depèn dels pagesos que no han de demanar ni esperar res de ningú, car ells l'han d'estudiar serenament, i fer que cadascú sigui un tot. Han d'ésser com un cos amb una ànima, i moure's tots a mercè i voluntat d'aquesta si volen fer un bon treball, i anar units perquè el Poder no els tingui abandonats.

Fou molt aplaudit.

El senyor Santacana parlà en nom de la Unió de Vinyaters de Catalunya.

Començà dient que cal una força d'unió per a poder viure tots aplegats, i que no n'hi ha prou que hi hagi Sindicats, sinó que és convenient la Federació dels Sindicats, i després fer Federació de Federacions, com han fet a França, que han pogut fer la taxació mínima del vi.

Parla de la llei d'utilitats, i diu que sent agraïment per l'article cinquè de la llei dels Sindicats, i que ell diria al cap del Govern que els agricultors catalans saben respectar les lleis, però saben fer quelcom més, saben treballar, respectar i sobretot estimar.

També fou molt aplaudit.

Seguidament parlà mossèn Josep M. Rovira pels Sindicats Agrícoles de Catalunya. Parlà molt asenyadament, i recorda el que ha dit el representant de la regió manxega, que dirà als seus companys el que fan i han fet els Sindicats nostres. Ells, diu, ara que estan en període d'organització no es trobaran en cap contratemps com s'han trobat els nostres pagesos. Diu que els digui que els manxecs no han conegut la filoxera d'altres temps, i de la qual sempre estem amenaçats, sembrant de miseria i desolació les nostres terres.

Parla de l'obra dels Sindicats i com es van organitzar per a defensar llurs interessos, i es lamenta encara que no es defensi prou la pagesia.

Diu que fa vergonya que es deixi perdre la nostra riquesa, i que si es fa això no hi ha per al país ni esperança ni esdevenidor.

Diu que cal que els pagesos es posin ferms en la seva obra, i no demanar que els respectin, sinó exigir que siguin respectats.

Fa poc—diu—vingué una llei del vi que els perjudicava; com que no era prou bona es va substituir per una altra, i cal tenir en compte que quan una llei no és bona cal canviar-la per una altra, i en dir la llei del vi es pot dir les altres.

Acaba el seu parlament recordant l'apòstol Rendé, i que tots han d'ésser els seus deixebles.

Fou molt aplaudit.

Parla el senyor Albert Talavera per la Federació Agrícola de la Conca de Barbarà.

Diu que el primer que ha d'agrair és l'adhesió de tots els assistents i dels que s'han adherit en aquest acte d'afirmació agrícola, i en dir acte d'afirmació agrícola no cal pas dir que hi hagi cap mena de desagraiment, ans al contrari, vol dir que és un acte viu i radiant ple de fermesa i voluntat en el qual tots pensen igual per a realitzar una obra viva amb el mateix sentiment.

Agraeix la presència dels representants d'Aragó, de la Manxa i de València, i diu a tots que diguin que els interessos agrícoles s'han de defensar amb totes les armes a la mà, car tots han de lluitar a la fi per una causa que és la pròpia font de vida, que portin gravat al pit el lema "Unió", i els problemes agrícoles es resoldran més aviat que no es faran malbé, i si és així no hi haurà culpa per als viticultors.

Cal que els Sindicats tinguin un dret i una representació propies, car sense això no hi hauria ideal de defensa i tots seriens uns esclaus, mentre que si donen a comprendre que tenen una força i una unió vitals, no hi pot haver res que els esclavitzi.

Fou ovacionat.

El senyor Juli Tarin parlà en nom de la Confederació Nacional de Vinyaters.

Començà dient que el fet d'haver pronunciat la sentència el Tribunal, era senyal d'haver-se fet complir la llei, i que calia que el fet d'avui sortís a la solució concreta i faci que ja no hi hagi ni vencedors ni vençuts.

Elogia l'organització que s'ha fet arreu, i que ha valgut la unió de Catalunya, València, Aragó i la Manxa, i que cal seguir sempre pel camí de la unió i del bé.

També fou aplaudit.

Parlaren els senyors Claudi Oliveres i Cabeza, qui féu la clausura de l'acte, donant visques a la Federació i als Sindicats.

VISITES COL·LECTIVES

Acabat l'acte d'afirmació agrícola, que durà fins a dos quarts d'una, tots els senyors de la presidència, Junta organitzadora de l'homenatge, poble i forasters, es dirigiren a fer una visita col·lectiva al Sindicat de Vinyaters de Montblanc i a la Facina Cooperativa.

EL DINAR D'HONOR

A les dues de la tarda se celebrà el dinar d'honor que els Sindicats Agrícoles de Catalunya oferiren a la Federació.

El dinar tingué lloc al teatre de l'Orfeó.

Hi havia més de 150 comensals.

Amenitzà l'àpat el Quintet Amorós amb un escollit programa.

El dinar fou servit pel senyor Antoni Torrents, de ...tel La Capella, d'Espluga de Francolí.

No hi hagué parlaments durant l'àpat.

A la tarda es féu la inauguració oficial de la càtedra ambulant d'agricultura al teatre de L'Artesana, i es donaren les següents conferències:

Claudi Oliveres, sobre el tema "Els vins de la Conca i llur perfeccionament.

Josep M. Valls, sobre "Els Cellers cooperatius i l'agricultura".

Es feren més de 60 projeccions de Sindicats.

P. i V.

CANET DE MAR

Visita collectiva del Patronat de Cultura a les Institucions de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis

Tots els que vàrem formar part de l'excursió organitzada l'altre diumenge pel Patronat de Cultura, guardarem bon record de la visita efectuada a les Institucions de la benemèrita Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis.

Començant per la seva casa matriu i acabant per l'Institut de Cegues de Santa Llúcia, vàrem apreciar de prop la gran obra benèfica i social que realitza l'esmentada Caixa, reabilitació de mutilats, escola d'infermeres, Casa de Família, educació i consol de ceguets, tota una obra magna que els canetencs no coneixíem.

Una vegada arribats de bon matí al Casal de l'Estalvi, vàrem passar al despatx de la Direcció, on el sots-director, senyor Boix, ens rebé, bo i excusant l'absència del director, senyor Rafel Moragues.

Amb l'amabilitat que és característica del senyor sots-director, fou donada als visitants la benvinguda, a ço que el nostre company En Josep Fora va contestar agraint, en nom de tots, les paraules que acabava de adreçar-nos en nom de la Caixa de Pensions.

Tot seguit ens vàrem posar a recórrer les diverses dependències de la casa, en cada una de les quals fou donada tota classe de detalls del seu funcionament. En el departament de rehabilitació de mutilats fórem rebuts pel seu director, senyor Cosí, igualment que en l'Institut de cecs i el de la Dona que Treballa, pels seus caps senyor Ramon Domínguez i senyoreta Na Mercè Pinyol, respectivament.

Arribats al migdia, ens fou servit, a l'Hotel Marina, l'àpat. La taula fou presidida pel senyor Boix, que tenia a la dreta el president del nostre Patronat, i el senyor Solà, secretari general de la Caixa, a l'esquerra.

En acabar es brindà per la prosperitat de la Caixa de Pensions, fent vots perquè la nova sucursal que la Caixa porta a Canet sigui rebuda com cal per la nostra vila.

Després vàrem anar a la Casa de Família Angels Mateu, Clínica de Medicina i Cirurgia de Santa Madrona, i finalment a l'Empar de Cegues de Santa Llúcia, on fórem obsequiats amb un concert per l'Orfeó de Cegues, que tan meravellosament dirigeix el mestre Barberà.

No cal dir com foren aplaudides aquelles ceguetes, que tan dolçament ens feren sentir amb emoció les més boniques de les seves cançons.

Allí ens acomiadàrem de tots els que ens havien acompanyat. El representant de la Caixa digué que veia molt enlairat l'esperit cultural de la nostra vila, que sap manifestar-se i esplaiar-se amb tan culturals excursions com la que acabàvem de realitzar, contestant el nostre amic senyor Fors, remerciant en nom dels visitants la bona acollida que ens havia fet la Caixa de Pensions, i l'amabilitat amb què tot el dia ens atengueren els funcionaris que ens acompanyaren.

T. S. F.

LES TASQUES DE RADIO CLUB CATALUNYA

Demà, dijous, de les vuit a les nou de la tarda, a l'estatge de Ràdio Club Catalunya, plaça de Santa Anna, 4 (Foment), es donarà la continuació del curset sobre muntatge de receptors. En Joaquim Gallego explicarà: "El circuit Super Hartley", muntatge de gran rendiment, que opté molta acceptació entre els aficionats de Sud-Amèrica.

Com sempre, al Laboratori del Ràdio Club, continuen les tasques de comprovació d'accessoris de ràdio. Les tertúlies, cada vegada més concorregudes, constitueixen el punt d'expansió dels ràdio-aficionats.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 344'8 m.

11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

13'30 a 14'45: Emissió de sobretaula: Trio Ibèria, discos de gramola i recitacions variades.

17'30: Obertura de l'estació. Emissió especial composta d'obres musicals pel Quintet Ràdio, discos selectes de gramola i recitacions.

18'00: Cotització dels mercats internacionals i canvi de valors.

18'10: El Quintet Ràdio interpretarà diverses composicions.

19'00: Tancament de l'estació.

20'30: Classe setmanal del curs de Gramàtica castellana, a càrrec de la renomenada Acadèmia Cots, pel professor senyor Santano.

ALIMENTADORS

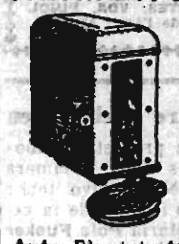

Willard

per a filament i placa; millors encara que els acumuladors Willard

Auto-Electricitat, Diputació, 234

21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al NE. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

21'05: Cotitzacions de valors i monedes. Darreres notícies.

21'10: El Quintet Ràdio interpretarà diverses composicions.

21'30: Fragments de les obres teatrals "La ermita, la fuente y el río", de Pilar Millan Astray, interpretats per la primera actriu Rosa Cotó i l'actor senyor Miret.

21'45: El Quintet Ràdio interpretarà algunes composicions.

22'00: Tancament de mercats.

22'05: La sopran Maria Teresa Terpretarà: "Cançó de l'amor que passa", Toldrà; "La cançó del ballet", Zamacois; "Dolor de amar", Longás; "Lluïsa" (romansa), Charpentier.

22'35: La concertista de guitarra Rosa Rodés interpretarà: "Andante", Carcassi; "Minuetto", Sor; "La filla del Marxant" (popular), Llobet; "Estudi brillant", Coste; "Records de l'Alhambra", Tàrrega.

23'00: Tancament de l'estació.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS
PETRITXOL, 5
R. ROSSINYOL Pintura
R. CASES »
E. CLARASSO »
Fins al 20 actual
VILA PUIG Pintura
Fins al 26 actual

GALERIES LAYETANES
CORTS CATALANES, 613
CORREDORS DE LES ARTS Pintura
LL. CERDÀ »
MARIA CORREDOYRA »
J. VIDAL »
Fins al 20 actual

ESTUDI ARENYES
CORTS CATALANES, 670
CARME BARNADES Aquarelles

LA PINACOTECA
CORTS CATALANES, 644
J. SUNYER Pintura
Exposició i venda d'obres d'aquest i altres artistes i d'objectes d'art en general.
Fins al 20 actual

MARIA ESCLASANS
Pietat, 10 (darrera la Catedral)
EXPOSICIÓ PERMANENT d'antiguitats i objectes d'art

tor: el veritable maçó ha d'ésser un agent actiu de l'Estat quan li és exigida la seva participació, i contemplar tranquillament allò en què no se'l demana. La llengua és el meu enemic. Els germans G. V.... i O.... m'han vingut a veure; hem parlat de l'admissió de nous germans. M'encarreguen la tasca d'orador. En sóc incapaç i indigne. De seguida hem passat a l'explicació dels set pilans i els graons del temple; set ciències, set virtuts, set vicis, set dons de l'Esperit Sant. El germà O.... ha estat molt eloqüent. Al vespre havien de celebrar-se iniciacions. El nou local facilita la magnificència de les cerimònies. L'admès era Boris Drubetzkoi. Jo l'he presentat i he actuat d'orador. Un sentiment estrany m'ha trasbalsat mentre he estat amb ell a la cambra obscura; m'he descobert un sentiment d'odi per a ell que he provat inútilment de vèncer. És per això que francament desitjava salvar-lo del mal i conduir-lo pel camí de la veritat. Però els mals pensaments que feia d'ell no em deixaven. M'ha semblat que el seu únic fi en entrar a la comunitat era acostar-se a certes persones, comptar amb el favor dels de la nostra lògia. Ultra preguntar-me moltes vegades si N.... i S.... eren de la nostra lògia (cosa que no podia respondre-li), segons a mi m'ha semblat, no pot sentir gaire respecte per la nostra santa orde: està massa preocupat i massa satisfet de la seva persona física per desitjar una millora del seu ésser espiritual. No tenia cap raó per dubtar d'ell, però em semblava que no era sincer, i mentre vaig ésser sol amb ell a la cambra obscura, em va semblar que somreia amb desdeny de les meves paraules, i realment volia travessar el seu pit nu amb l'espassa que li tenia apuntada. Jo no podia ésser eloqüent, i de bona fe, tampoc podia comunicar els meus dubtes als germans i als grans mestres. Gran Arquitecte de la Naturalesa, ajudeu-me a trobar el bon camí que porta fora del laberinte de la mentida!"

Tres pàgines més avall es trobava el passatge següent:

"He tingut una llarga conversa instructiva a soles amb el germà B...., que m'ha aconsellat de guardar-me del germà A.... M'ha revelat moltes coses, encara que no en sóc digne. Adonai és el nom del que ha creat el món; Eloim el nom del que ho governa tot; el tercer nom, aquell que no es pot pronunciar, significa Tot. Les converses amb el germà B.... fortifiquen, asserenen i m'enpenyen pel camí de la virtut. Davant d'ell no és possible dubtar. Veig clara-

de potència. Pere, que sabia que era molt curta, de vegades assistia a les soirées i als sopars, en els quals es parlava de política, de poesia i de filosofia, i experimentava un estrany sentiment de sorpresa i de por. En aquelles reunions sentia una mena de cosa com la que deu sentir el màgic que tremola a cada moment de por que no se li descobreixi l'embroll. Sigui, però, que per a dirigir un saló com aquell la ximpleria fos necessària, sigui perquè als enganyats els agrada d'ésser-ne, la mistificació no es descobria i la reputació de dona encisadora i espiritual que havia adquirit Elena Vasilievna Besukhova s'afermava talment que podia dir les coses més banals i més poca-soltes, que tothom se n'entusiasmava i tothom hi cercava un sentit profunda que ni ella mateixa havia somiat mai.

Pere era el marit que justament calia a aquella brillant dona del gran món. Era aquell original distret, aquell marit gran senyor que no molesta ningú i que ni tan sols espatlla la impressió general de tot superior del saló, sinó que, per contrast amb el tacte i l'elegància de la dona, encara la fa ressaltar més.

Pere, durant dos anys seguits, gràcies a les seves ocupacions incessants, concentrades en interessos immaterials, i al seu desdeny sincer per tot el que no fos això, en la societat de la seva dona, adoptà aquell to indiferent, llunyà i benèvol per tots, que no s'adquireix artificialment i que, per això mateix, inspira un respecte involuntari. Entrava al saló de la seva dona com al teatre; hi coneixia tothom, estava igualment satisfet de cadascú i igualment indiferent per a tots. De vegades es barrejava en una conversa que li interessava i aleshores, sense preocupar-se de si els senyors de l'ambaixada estaven presents o no, exposava opinions totalment oposades al to del moment. Però l'opinió sobre l'original marit de la dona més distingida de Petersburg estava ja tan ben establerta que ningú no es prenia seriosament les seves sortides.

Entre el gran nombre de personatges que freqüentaven diàriament la casa d'Elena, Boris Drubetzkoi, que ja havia fet una bonica carrera en el servei, d'ençà que ella havia tornat d'Erfurt, s'havia convertit en l'hoste més íntim. Elena li deia el "meu patge" i s'hi comportava com un infant. El seu somriure per a ell era com per a tots, però de vegades aquest somriure desagradava a Pere. Boris mostrava per Pere un respecte particular, digne i trist. Aquest matís de respecte també inquietava Pere. Havia patit tant amb

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE CATALA NOVETATS

A les 5: Localitats a 1'50 i a 1 pta. la comèdia d'èxit d'En Lluís Capdevila.

EL REI PER FORÇA

Nit, a tres quarts de deu: JOVENTUT JORDIANA. La cèlebre comèdia de l'Artis, **SENY I AMOR, AMO I SENYOR** Protagonistes: J. Tàpies i Martori. **I SED BREVES**

Demà, tarda, **ELS PASTORETS**

El grandiós espectacle d'En Folch i Torres, amb els Reis Màgics, que obsequiaran els petits espectadors. Nit: TERTULIA CATALANISTA **"SED BREVES"** i **SENY I AMOR, AMO I SENYOR**. En estudi: **ISABEL CORTES, VDA. PUJOL** comèdia, de l'Avelí Artís.

ARISTOCRÁTICS KURSAAL I SALÓ CATALUNYA

Els predilectes de famílies distingides

Orquestres: JOVER i TORRENTS

Avui, dimecres. Gran esdeveniment. Colossal programa: **LA GRAN CREACIO, còmica. — REPORTATGE GRAFIC NUM. 14.** — Insuperable èxit de la magnífica revista en colors **LA VENTAFOCS DEL PALACE**, prenent-hi part Josefina Baker, amb les seves estupendes creacions en balls exòtics. Sublim presentació. — Exit grandiós de la divertidíssima comèdia **EL FRESC DE LES TRINXERES**, Selecció Gran Luxor, última creació del gran artista Sid Chaplin. AVIS: Per a més comoditat del públic, en totes les sessions hi haurà part de localitats de preferència numerades.

PATHE - CINEMA — PATHE - PALACE — REINA VICTORIA — SALOMIRIA

CALEFACCIO A TOTS ELS LOCALS

Avui, dimecres. Exit grandiós de

L'ULTIM VALS

superproducció UFA, de gran luxe, creació de Suzi Vernon, Liane Haid i Willy Fritsch. — **L'ESPARVER DE LA MUNTANYA**, per Ken Maynard. **UN CAMPIO DE CAP A PEUS**, còmica. — **REVISTA PATHE.** De vuit a dos quarts de deu, només al Pathé Palace, **LA PRINCESA DE NOVA YORK**, per Pauline Garon.

AVIAT: **ABAIX ELS SOLTERS**, per Nina Vanna, Dina Diercks i Ch. Lincoln.

TIVOLI

TEMPLE DE LA CINEMATOGRAFIA

Local reformat i dotat de tot confort :: Calefacció :: Nombrosa orquestra sota la direcció del mestre Dotres-Vila

Avui, tarda, a les 5 i nit, a les 10 56 i 55 EXHIBICIONS DEL MILLOR ESPECTACLE DEL MON

B E N - H U R

EL FILM CIM DE LA "METRO-GOLDWYN", QUE SOLAMENT ES PROJECTARA AL TIVOLI

Preferència (butaques pati i amfiteatre), 3 Ptes. General (butaques pis 1), Ptes. 1'25. Demà i cada dia. Tarda, a les 5. Nit, a les 10, **B E N - H U R**

AVIS: Per a més comoditat del públic, a totes les sessions hi haurà part de localitats de preferència numerades.

COLISEVM

Orquestra dirigida pel mestre Blay Net

AVUI, tarda i nit. **Greta Garbo i John Gilbert** en **EL DIMONI I LA CARN** (Producció Non-Plus-Ultra Metro-Goldwyn) **GENTILS PERESOSES DE NOVA YORK** deliciosa comèdia d'Exclusives Diana, per **Betty Compson** **COMICA i REVISTA METRO-GOLDWYN** i l'emocionant partit **BARCELONA-ESPANYOL**

Gran Teatre del Liceu

Avui, 41 de propietat i abonament, a les nou: Primera sortida del cèlebre divo tenor **Pere Lafuente** i debut de la cèlebre sopran Maria **Pola Fucker** amb l'òpera en quatre actes **OTELLO.** Hi prendran part els celebrats artistes senyors **Granforte i Vela.** — Demà: 1, **DON JOAN**; 2, reposició de l'òpera en dos actes, pròleg i epíleg, del mestre Max von Schillings, **MONA LISA.** Debut de l'eminent tenor Curt **Taucher** i de l'aplaudida sopran Setffy **Domes.** — Es despatxa a comptaduria per a totes les funcions.

CAPITOL CINEMA

PREFERIT PER LES FAMILIES DE BON GUST

ORQUESTRINA SUHE

Avui, dimecres: Exit admirable de la producció Non-Plus-Ultra "Metro-Goldwyn" **EL DIMONI I LA CARN**, pels asos de l'escena muda Greta Garbo i John Gilbert; **Les gentils peresoses de Nova York**, comèdia "Exclusives Diana", per Paulina Garon; **Minim, gladiador**, molt còmica; **Revista Paramount.** — En preparació, ESTRENA de l'excelsa concepció cinematogràfica "Titan Fox" **MATINADA**, gloriosa creació de Janet Gaynor i George O'Brien.

TELEFON A 38.

TEATRE ELDORADO

ERNEST VILCHES i la seva companyia dramàtica, debut dimecres, 25 de gener. Els abonaments es cobreixen ràpidament. Dilluns i divendres, nit, i dijous, tardes (matinées blanques). Cada dia a l'administració del Teatre, d'11 a 1 i de 4 a 8, poden fer-se efectives. Aviat publicarem la llista d'abonats.

Monumental :-: Padró — Walkyria :-: Excelsior

Avui, dimecres. Ultim dia de **El soldat**, per Larry Semon "Tomaset". **La imatge de l'altre**, per Jacques Catelain; **La venjança de Centella**, per Jack Perrin; **La sogra d'En Filomè**, còmica; **Magazine Metro.** Demà, dijous: **Els vencedors del foc** (Metro Goldwyn), per Charles Ray; **La dona calumniada**, per Gina Manes; **El motorista**, i d'altres.

TEATRE ELDORADO

Gran companyia de sarsuela del "Teatro Lírico Nacional"

Avui, dimecres, tarda, a les cinc: **M A R I N A** quartet de primer ordre. Nit, a les 9'45:

LA VILLANA

èxit assombrós.

TEATRE COMIC

Direcció artística: MANUEL SUGRANYES

Nit, a les 9'45. — 72 representació de la revista de grandiós èxit

E U R E K A

Exits dels bells quadros **Chez Catalainé, Els models 1970, Els xilofons, Els jardins babilònic, japonès, italià, anglès, espanyol. Els cabalists. El nostre jardí, El jardí francès.** Triomf de TAMARINA ET FREDOFF, SISTERS G... ANSELM FERNANDEZ i tota la companyia. 110 artistes espanyoles i estrangeres, 110. Butaques a 5 ptes. Seients numerats a 2.

Demà, tarda i nit, la gran revista **EUREKA.** — Dilluns vinent, sensacional debut dels formidable xinesos gladiadors **THE CHINESES GLADIATORS**

OLYMPIA

DEMA, DIJOUS,

Tarda, a les 4'30 — Nit, a les 9'30 ESTRENA de la interessant

PEL·LICULA D'AVENTURES

en tres jornades, projectant-se senceres a cada sessió,

LLUIS CANDELAS

EL BANDIT DE MADRID

Adaptació cinematogràfica de la coneguda novel·la del mateix nom. La seva luxosa presentació i la varietat dels seus pintorescos panorames, fan que aquest film sigui una veritable joia de producció Nacional

Començarà la sessió amb la projecció de la graciosíssima cinta còmica

"UN CABO DE VELA"

Preus tarda i nit: Butaques de primera classe: 1'50 pessetes, Butaques segona classe, 1 pesseta. Entrada general, 0'50. **DIVENDRES, DISSABTE I DIUMENGE, TARDA I NIT,** Els cèlebres fets de

LLUIS CANDELAS

a la pantalla d'OLYMPIA

DIANA :: GO[illegible] :: BOHEMIA — GENTRAL :: ROY :: IRIS PARK

AVUI, [illegible] PROGRAMES. FILMS EXTRAORDINARIS:

B E A U G E S T E

el millor film de la Paramount. **LA PREFEREIXO ROSSA**, magnífica comèdia dramàtica per Raymond Hatchcock. — **SALVAT PEL SEU CAVALL**, drama de [illegible], per Buddy Rosewelt. — **Revista Paramount núm. 13**, i **KOKO EXPLORADOR**, pertanyent al Tinter Màgic. Demà, dijous, canvi de programa: **El cor mana; Paradís per a dos; Han de casar-se les ballarines**, i d'altres.

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, dimecres: **La màscara d'or, La prefereixo rossa, Salvat pel seu cavall, La mentida del Floridor.**

SPLENDID CINEMA i CINEMA COLON

C. de Cent, 217 — A. Teatre, 58

Avui, dimecres, selecte programa: **Noticiari Fox; Alts estudis**, molt festiva; **El traïdor**, per Lyonel Barrymore; **Deus vans**, per Tomàs Meighan i Renée Adorée, i últim dia de la magnífica cinta "Paramount" **Ell**, per la xamosa Clara Bow i Antoni Moreno. — Demà, dijous, estrena de la superproducció

Hotel Imperial

per la genial Pola Negri.

Teatre Català Romea

Companyia Vila-Daví. Primera actriu: Maria Vila. Primers actors: Daví i Nolla

Avui, tarda, a les 4'30 Nit, a les deu, el grandiós èxit

T'ESTIMO!...

Demà, tarda, a dos quarts de cinc: **ELS PASTORETS GARROFA I PALLANGA**

SS. MM. els Reis Màgics assistiran a la representació. Tots els nens i nenes seran obsequiats.

Nit, a tres quarts de deu: TERTULIA CATALANA. La comèdia catalana d'En Roure, **CORPUS**

TEATRE BARCELONA

Companyia de comèdia Lluïsseta Rodrigo

Avui, diumenge, tarda, a les cinc: La comèdia en tres actes, de Josep Fernàndez del Villar, **MIMI VALDES**

Nit, a les deu: La comèdia en tres actes, adaptada per Tedeschi i Gonzàlez Toro, **ADIOS, JUVENTUD!**

Tarda i nit, GRAN EXIT de **CARLITOS GARDEL intèrpret de cants argentins** — Demà, dijous, tarda, **Adiós, juventud! i Gardel.** Nit, **La ermita, la fuente y el río i Gardel.**

TEATRE GOYA

Empresa Vilaseca i Ledesma S. A.

Avui, dimecres. Tarda, a les 4'30. Nit, a les 9'30: Exit sorollós: **EL PELEGRI** per Charles Chaplin (Charlot). **C. JARQUE** famós antipodista. **"SOLEA, LA MEJORANA"** excel·lent ballarina. Darreres representacions de la genial actriu del couplet,

AMALIA DE ISAURA

i del notabilíssim recitador **ANTONI MARTIANEZ**

Demà, dijous, nit, SERATA D'HONORE amb motiu del comiat d'AMALIA D'ISAURA, prenent-hi part vuit grans atraccions. Dissabte vinent, debuts: **RAMPER i RAMONETA ROVIRA**

Teatre Català - NOVETATS

Avui nit: JOVENTUT JORDIANA. Programa Artís: **SENY I AMOR, AMO I SENYOR** i **SED BREVES**

Es despatxen vals: Casa Vinyoles, Porta Ferrissa, 18. Telèfon 4706 A.

Teatre Català - NOVETATS

Demà, nit: TERTULIA CATALANISTA PROGRAMA ARTIS: **"SED BREVES"** **I SENY I AMOR, AMO I SENYOR**

Es despatxen vals: Rellotgeria Mullor, Davallada de la Presó, 5, telèfon 2629 A. i Capelleria Gili, Hospital, 16.

Cinema Princesa

Via Laietana, número 14

Sempre colossals programes. — Avui, dimecres: **El setè cel**, grandiosa i colossal cinta de gran èxit, per Janet Gaynor i Charles Farrell; **Nascut per a lluitar**, interessant film, per Tom Tyler i "Chispita"; **Revista Paramount; Gos i amic**, còmica en dues parts. — Dijous, un altre colossal programa: estrena de l'extraordinària superproducció **Beau Geste**, per Ronald Colman.

Fàbrica de Peductes Ceràmics

Rajoles de València i articles de construcció

Casimir Vicens

Despatx: Tallers, 72 Telèfon A. 5090 Fàbrica: Carrer Benavent prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

DINER

per joies, gèneres i diversos

ALTA TAXA

Rambla del Centre, 30, entl. (al costat del Crèdit Lyonnais).

Petits Anuncis Classificats

DEMANDES DE TREBALL

JOVE s'ofereix per a encarregat o com a soci industrial per a fàbrica de gèneres de punt dins o fora de Barcelona. Escriure a LA PUBLICITAT núm. 3300.

OFERTES DE TREBALL

A viatjants ben relacionats amb barberies donarem article de fàcil venda i bona utilitat. Discreció absoluta. Escriviu a LA PUBLICITAT, núm. 3319.

V E N D E S

CAIXES cabals, cantó tot acer, des de 130 pessetes. Mallorca, número 125, interior.

D I V E R S O S

Malalties dels bronquis Metge especialista DOMENECH I ROURA. Corts Catalanes, número 614.

MALALTIES DE LA PELL Vies urinàries. Defectes sexuals. PARRE PUOAN. Metge especialista. Rambla Canaletes, número 11.

La casa de l'acumulador Els millors preus per a la càrrega i reparació, garantides, de bateries. Proveu-ho. Entença, 37 (Granvia).

CONSULTORI MEDIC NATURISTA

Director: JOSEP FIGUERAS, Metge

Malalties agudes i cròniques

Especialitat: APARELL DIGESTIU - NERVIOSES SANG VICIADA - OBESITAT - DIABETIS, etc.

Visita a la tarda: de 4 a 6 - Consulta per correspondència

Salmerón, 224, pral. - Dissabtes: de a Visita gratuï[illegible]

R. CAPELL METGE ESPECIALISTA MALALTIES DEL RECTE-ANUS

ECZEMES - FISSURES PROLAPSES PERDUES DE SANG, ESTRETORS, ETC.

MORENES

Varices - Llagues de les cames

TRACTAMENTS MODERNS NO OPERATORIS, NO DOLOROSOS I RADICAL GUARIMENT. SALMERON, NUM. 42, DE 4 A 6.

URINARIES (ambdós sexes) i la virtud curativa de les **CURAS VEGETALES TIMM**

Marca registrada — Ed. Timm's Krauter-Kur

¿Voleu purificar la vostra sang o voleu guarir completament la vostra malaltia de les vies urinàries (SIFILIS, BLENORRAGIA, GONORREA, FLUIX BLANC, etc.), sense injeccions i sense interrompre els vostres treballs professionals? Aleshores preneu les "Curas Vegetales TIMM" que fa més de 20 anys que són aplicades amb gran èxit, com ho justifica la següent lletra, una d'entre les moltes mil rebudes:

"Molt Sr. meu: Puc confirmar-li que he quedat completament restablert després de prendre una de les seves Cures Vegetals. Abans un metge m'havia fet diversos assaigs, sense cap resultat; al contrari de les seves Cures, les quals m'han restablert en tres setmanes només."

Dirigiu-vos de seguida al Director de la casa ESPECIALIDADES Ed. TIMM, Dep. E., Barcelona, Rambla de Catalunya, 66, tercer (G.), i demaneu-li el seu fascicle molt interessant. Hom prega d'acompanyar 75 cèntims en segells per al fascicle i el seu franqueig.

EL

SULFOPILOL

Remei científic contra la calvície

Gairebé tots els calbs ho són per la seborrea, aquesta hipersecreció del cap, que es manifesta amb l'aparició de la caspa. La seborrea és el començament de la calvície. Combatre aquella és evitar aquesta.

No es coneix altre específic contra la seborrea que el sofre. I no es coneix més que un medicament que permeti utilitzar aquestes propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no és, doncs, un producte empíric, casolà, o de perfumeria, preparat sense reponsabilitat científica. Pel contrari, està fet per facultatius catalans i basat en fórmules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud. Es l'únic remei que li aconsellerà el seu metge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evitarà la caiguda del cabell en qualsevol moment en que es trobi el seu procés de calvície. Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre i perfectament el cabell net i sec, evitant que la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i brut damunt el coll de la seva roba exterior.

En centres d'específics, al preu de 7'50 pts.

Joan Brosa

AGENT DE CANVI I BORSA COL·LEGIAT

Fontanella, 16, pral. — Telèfon 2441 A

Intervé: compra-venda de valors a termini i al comptat, giros, mercaderies, préstecs, crèdits i descomptes de cupons.

Solament la intervenció d'Agent de Canvi i Borsa col·legiat confereix, mitjançant pòlissa, el títol de propietat dels valors.

LA COMPRA-VENDA DE VALORS EFECTUADA PER MITJA D'AGENT DE CANVI I BORSA COL·LEGIAT ESTA EXEMPTA DEL PAGAMENT DEL 2'40 % PER IMPOST DE DRETS REALS.

l'ofensa que la seva dona li havia fet tres anys endarrera que ara apartava la possibilitat d'un ofensa semblant, de primer perquè ell no era pas un marit per a la seva dona, segonament perquè ell no es permetia pas dubtar-ne. "No, ara, en convertir-se en intel·lectual, ha renunciat als esgarriaments d'abans" — es deia. "No hi ha precedents que les dones d'aquesta mena s'hagin deixat enganyar pel cor" — es repetia. Era una regla que no se sap d'on l'havia treta i que la creia sense vacil·lar. Però, cosa estranya, la presència de Boris al saló de la seva dona (i gairebé no se'n movia) actuava físicament damunt d'ell, el lligava de mans, li destruïa la inconsciència i la llibertat de moviments.

—"Aquesta antipatia és estranya—pensava Per—; abans fins m'agradava força."

Als ulls del món, Pere era un gran senyor, marit una mica cec i ridícul d'una dona cèlebre, un original espiritual, que no feia res, però que tampoc no destorbava a ningú; un bon xicot, molt trempat. I mentrestant un treball de descabdellament interior, complicat, difícil, que li revelava moltes coses i el conduïa a molts dubtes espirituals i a la joia, s'acomplia en l'ànima de Pere.

X

Continuà el seu diari i heu-vos ací què escrivia per aquell temps:

"24 de novembre.

"M'he llevat a les vuit. He llegit la Sagrada Escriptura; de seguida me n'he anat a l'oficina (Pere, per consell del seu benfactor, havia entrat de servei en un dels Comitès). He tornat a l'hora de dinar. He menjat sol. (Amb la comtessa dinaven molts invitats que em són desagradables.) He menjat i begut molt moderadament, i en havent dinat he copiat documents per als meus germans. Al vespre he baixat al pis de la comtessa, he contat una història divertida sobre B... i fins aleshores, quan tots han rigut sorollosament no m'he adonat que no havia de contar-la.

"M'he ficat al llit satisfet i tranquil. Senyor! ajudeu-me a caminar i seguir les vostres petjades: 1.er, a vèncer la còlera amb la dolcesa i la paciència; 2.on, a vèncer la luxúria amb l'abstinència i el fàstig; 3.er, a allunyar-me de la vanitat i a no separar-me: a) dels afers de l'Estat, del servei; b) dels maldecaps de la família; c) de les relacions amb els amics; d) de les ocupacions econòmiques.

"27 de novembre.

"M'he llevat tard. Quan m'he despertat m'he quedat una bona estona al llit, abandonat a la peresa. Senyor! ajudeu-me, doneu-me forces per a seguir el vostre camí. He llegit la Sagrada Escriptura, però sense la disposició que cal. Després ha vingut el germà Urusov, hem parlat de les vanitats del món. Ha parlat dels nous projectes de l'emperador. De moment he començat de criticar-los; després, però, m'he recordat dels preceptes i de les paraules del nostre benfac-